Škola kreativní fotografie

Renáta Süssová

teoretická bakalářská práce

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Opava 2024

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

teoretická bakalářská práce

ŠKOLA KREATIVNÍ FOTOGRAFIE

Renáta Süssová

Opava, 2024

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie

Škola kreativní fotografie

Creative Photography School

Renáta Süssová

teoretická bakalářská práce

Obor: Tvůrčí fotografie
Vedoucí práce: prof. Mgr. Václav Podestát
Oponent: MgA. Roman Vondrouš

Opava, 2024

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2023/2024

Zadávající ústav:	Institut tvůrčí fotografie
Studentka:	Renáta Süssová
UČO:	57586
Program:	Tvůrčí fotografie
Téma práce:	T: Škola kreativní fotografie
Téma práce anglicky:	T: Creative Photography School
Zadání:	Ve své bakalářské práci se snažím zmapovat více než dvacetiletou historii pražské soukromé fotografické školy od jejího vzniku až do současnosti. Přiblížím osobnost zakladatele, provozovatele a hlavního pedagoga MgA. Ing. Miroslava Němečka, představím ostatní lektory, některé úspěšné studenty, celkovou koncepci studia, systém výuky, kurzy, workshopy, pravidelnou výstavní činnost a ostatní aktivity, kterými se škola zabývá.
Literatura:	BALAJKA, Petr a kol.: Encyklopedie českých a slovenských fotografů. Praha: ASCO, 1993. ISBN-13: 80-7046-018-0. BIRGUS, Vladimír, MLČOCH, Jan. Česká fotografie 20. století. Praha: KANT, 2009. ISBN 978-80-7437-026-7. BIRGUS, Vladimír, SCHEUFLER, Pavel. Česká fotografie v datech 1839–2019. První vydání. Praha: Grada Publishing, a.s. 2021. ISBN 978-80-271-0535-9. BIRGUS, Vladimír. Vnitřní okruh v současné české fotografii. KANT, Galerie hlavního města Prahy, 2013. ISBN 978-80-7437-099-1. ČERNÝ, Pavel. Absolventi Institutu tvůrčí fotografie 1994-2012 z Jihočeského kraje. Teoretická bakalářská práce. Slezská univerzita v Opavě, 2013. MALŮŠEK, Marek. Vývoj studia na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě v letech 2006-2012. Teoretická doktorská práce. Slezská univerzita v Opavě, 2022.
Vedoucí práce:	doc. Mgr. Václav Podestát
Datum zadání práce:	15. 4. 2024

Souhlasím se zadáním (podpis, datum):

16.4.2024

.....
prof. PhDr. Vladimír Birgus
vedoucí ústavu

Abstrakt
Ve své bakalářské práci se snažím zmapovat více než dvacetiletou historii pražské soukromé fotografické školy od jejího vzniku až do současnosti. Přiblížím osobnost zakladatele, provozovatele a hlavního pedagoga MgA. Ing. Miroslava Němečka, představím ostatní lektory, některé úspěšné studenty, celkovou koncepci studia, systém výuky, kurzy, workshopy, pravidelnou výstavní činnost a ostatní aktivity, kterými se škola zabývá.

Klíčová slova
Miroslav Němeček, Škola kreativní fotografie, kurzy tvůrčí fotografie, kurzy fotografování, FOTOSTART, MAPH, PHOTOSTONES.

Abstract
In my bachelor's thesis, I try to map the more than twenty-year history of the private photography school in Prague from its inception to the present day. I will describe the personality of the founder, operator and chief pedagogue MgA. Ing. Miroslav Němeček, introduce the other lecturers, some successful students, the overall concept of the study, the teaching system, courses, workshops, regular exhibition activities and other activities that the school deals with.

Keywords
Miroslav Němeček, School of creative photography, creative photography courses, photography courses, FOTOSTART, MAPH, PHOTOSTONES.

Čestné prohlášení studenta
Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a použila jsem pouze citované zdroje, které uvádím v seznamu použitých pramenů, literatury a dalších informačních zdrojů.

Souhlas se zveřejněním
Souhlasím se zveřejněním v Univerzitní knihovně Slezské univerzity v Opavě, v knihovně Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a na webových stránkách Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

Poděkování

Na tomto místě je mou milou povinností poděkovat všem,
bez kterých by tato bakalářská práce nikdy nevznikla.

V prvé řadě musím vyslovit velké poděkování MgA. Ing. Miroslavu Němečkovi
a jeho manželce Mgr. Ing. Lence Němečkové, prof. Mgr. Václavu Podestátovi
a prof. ak. mal. Otakaru Karlasovi, za jejich vstřícnost, trpělivost, odbornou pomoc.
Osobní setkání s nimi pro mě bylo a vždy bude velkým přínosem a radostí.

Dále lektorům a všem mým přátelům ze ŠKF za ochotu a čas,
který mi věnovali během osobních rozhovorů.

Za morální podporu během celého studia děkuji
Ing. Petře Jeřábkové a BcA. Kateřině Svobodové.

Předmluva

Moje celoživotní láska k fotografii se zrodila již v dětství, přesněji ve dvanácti letech, když mi tatínek půjčil jediný rodinný fotoaparát na třídenní školní výlet. Jednalo se o malý kinofilmový přístroj zn. Werra, vyrobený v Německé demokratické republice. Tehdy jsem pořídila své první černobílé fotografie, které mám dodnes uložené v malé papírové krabičce, a pohled na ně mi vždycky tuto milou vzpomínku připomene.

Od tohoto školního výletu mě fotografie začala neustále doprovázet životem. Rozhodnutí věnovat se jí více a vážněji, tedy ji přímo studovat, přišlo ale až o mnoho let později. Definitivně zvítězilo v létě roku 2012, když jsem si vybrala Školu kreativní fotografie. Na podzim téhož roku jsem již s paní ředitelkou Mgr. Ing. Lenkou Němečkovou řešila administrativní záležitosti a zápis do vybraného kurzu. Na jaře roku 2013 jsem studium úspěšně zakončila rekvalifikační zkouškou a svůj zájem o fotografii jsem rozvíjela ještě v několika na sebe navazujících kurzech zaměřených již jen na kreativní tvorbu. Postupně jsem získala průpravu k dalšímu studiu fotografie v Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kam jsem byla po úspěšně složených přijímacích zkouškách v roce 2020 přijata.

Škola kreativní fotografie se tedy logicky stala tématem mé teoretické bakalářské práce.

Obsah

1. Úvod 11
   1.1 České školství v oblasti fotografie 11
2. Osobnost zakladatele, provozovatele a hlavního pedagoga ŠKF 17
3. Historie Školy kreativní fotografie (ŠKF) 25
   3.1 První etapa – Dům Fotografie, Haštalská 1, Praha 1 29
   3.2 Druhá etapa – Spálená 29, Praha 1 32
   3.3 Třetí etapa – Francouzská 4, Praha 2 37
   3.4 Prostory pro praktickou výuku 39
4. Koncepce studia a systém výuky 40
   4.1 Kurzy 41
   4.2 Specializované workshopy od roku 2003 do současnosti 50
   4.3 Setkání s osobnostmi české fotografie 55
   4.4 On-line výuka v době pandemie 58
   4.5 Přednášky hlavního pedagoga ŠKF 58
5. Spolupráce 59
   5.1 Stanice techniků DDM hl. m. Prahy v Praze 6 59
   5.2 Blatenský fotofestival 60
   5.3 ZŠ Květňák v Praze 4 61
6. Další lektoři ŠKF 63
7. Výstavní činnost ŠKF 70
   7.1 Galerie Juliska v Praze 6 71
   7.2 Ostatní výstavní prostory v Praze 79
   7.3 Výstavy ŠKF v rámci na Blatenských fotofestivalů 85
   7.4 Ostatní výstavní prostory mimo Prahu 87
8. Úspěchy studentů ŠKF 90
9. Fotosoutěže 94
   9.1 FOTOSTART 94
   9.2 Otcovská láska 96
10. Závěr 102

11. Seznam použitých pramenů, literatury a dalších informačních zdrojů ... 103
12. Seznam zkratek a symbolů ... 107
13. Přílohy – rozhovory ... 110
13.1 Lenka Němečková ... 110
13.2 Miroslav Němeček ... 116
13.3 Petra Jeřábková ... 123
13.4 Jaromír Santler ... 128
13.5 Jana Kupčáková ... 134
13.6 Hadis Medenčević ... 143
13.7 Kamila Berndorffová ... 147
13.8 Karel Prskavec ... 152
13.9 Simona Kalašová (Kala) ... 155
13.10 Eduard Palíšek ... 161
14. Jmenný rejstřík ... 166

1. Úvod

Hlavním cílem mé práce je přiblížit více než dvacetiletou historii soukromé Školy kreativní fotografie v Praze (dále jen ŠKF) od jejího vzniku v roce 2001 až do současnosti, dále představit osobnost jejího zakladatele, provozovatele, hlavního pedagoga a vedoucího školy, fotografa MgA. Ing. Miroslava Němečka, ale také další lektory školy. Pozornost věnuji koncepci studia, systému výuky a všem ostatním aktivitám, kterými se škola zabývá, včetně pravidelné výstavní činnosti. Z obrovského množství absolventů ŠKF představím jen výraznou skupinu studentů v horizontu časového rozmezí posledních deseti let, resp. jejich úspěchy zaměřené na významné fotosoutěže, prestižní fotofestivaly nebo období jejich studia na vysokých uměleckých školách.

Vzhledem k velmi omezenému množství poskytnutých nebo dohledatelných materiálů, důležitých informací a tomu, že škola nemá zpracovaný archiv, bude má práce také vycházet z osobních rozhovorů s MgA. Ing. Miroslavem Němečkem a některých dalších lektorů, blízkých spolupracovníků a studentů ŠKF.

1.1 České školství v oblasti fotografie

Již na přelomu 19. a 20. století se snad každý člověk ve svém životě setkal s fotografií, fotoaparátem i samotným aktem pořizování snímku, fotografováním. A to třeba z pozice osoby fotografované, z pohledu fotografa hledícího do hledáčku či na matnici svého přístroje nebo jen diváka pozorujícího již hotovou vyrobenou fotografii.

Fotografie a fotografování jako obor i fenomén svého druhu prostě zasáhly a ovlivnily téměř každého. Někteří byli obdařeni přirozeným fotografickým talentem, nadšením pro věc či touhou po vzdělání, i když nakonec zůstali „pouze“ celoživotními amatéry v oboru fotografie. Jiní se naopak profesionalizovali, a rozšířili tak již rostoucí řady výdělečně činných fotografů-živnostníků.

Pokud se dnes chceme fotografování věnovat na jakékoliv úrovni a v jakékoliv intenzitě svého zájmu, nabízí se nám v současnosti možnosti širokého výběru fotografického vzdělávání v samostatně nabízených fotografických kurzech či workshopech, ale i v rámci uměleckých škol nejrůznějšího typu, od např. těch nabízejících tematicky zaměřené rekvalifikační kurzy, přes jiné s nabídkou fotografických učebních oborů, až kupříkladu po střední či vysoké umělecké školy – státní i soukromé.

Fotografie, ve formě několikaletého systematického studia, se dnes vyučuje především, nikoliv však výhradně, na státních uměleckých školách, na které jsou přijímáni ti nejlepší uchazeči o studium, a to na základě výsledků přijímacích a talentových zkoušek.

V rámci jednotlivých studijních plánů jsou zde studenti seznamováni nejen s teoretickými znalostmi z oboru či samotným praktickým procesem fotografování, ale například i se základy marketingu, ekonomie a dalších s fotografií souvisejících disciplín. Součástí studia jsou například i přednášky z dějin fotografie, teorie fotografie, psychologie umění, filozofie umění a dalších předmětů, které umožňují studentům nahlédnout vývoj svého média a fotografického obrazu v širším filosoficko-sociologicko-historickém kontextu.

Vzdělávání v oblasti fotografie poskytovaly před rokem 1989 na středoškolské úrovni Státní grafické školy (např. Praha, Hellichova ul.), vysokoškolské vzdělání v oboru bylo možné absolvovat pouze na Katedře fotografie na pražské FAMU (v socialistickém sektoru taková další byla jen v Německé demokratické republice, Vysoká škola grafiky a knižního umění v Lipsku, Hochschule für Grafik und Buchkunst Leipzig). Oblast amatérského vzdělávání zajišťovaly v různém stupni náročnosti okresní a krajská kulturní střediska, na nejvyšší úrovni ve tříletém výukovém programu na Institutu výtvarné fotografie Svazu českých fotografů Praha (s konzultacemi na Horní Bečvě od roku 1982, předtím v Olomouci, Brně).

Fotografické kurzy a školy, které v dnešní době nepatří do státem podporované sítě škol, a fungují tedy na čistě soukromé bázi, jako například ŠKF a další podobné instituce, dokážou v řadě případů svým zájemcům rovněž nabídnout kvalitní fotografické vzdělání, byť je jejich rozpočet mnohdy odkázán (a často tím také limitován) na příjmy z kurzovného od jejich frekventantů. I z těchto vzdělávacích subjektů se tak nezřídka rekrutují profesionální fotografové ovládající své fotografické řemeslo v různých oblastech svého zájmu, jakož i umělecky zaměření tvůrci, orientující se naopak více do oblasti volné autorské tvorby. Někteří absolventi mají ale snahu a potřebu dál pokračovat ve svém studiu na středních či vysokých uměleckých školách, které jsou zařazeny do státní sítě škol. K tomuto jejich dalšímu

kroku, tedy k úspěšnému složení talentových a přijímacích zkoušek, jsou těmto zájemcům o další studium pak na některých školách nabízeny i speciální přípravné lekce, např. z dějin fotografie, fotografické techniky apod.

Závěrem lze shrnout, že uplatněním absolventa těchto nejrůznějších kurzů a škol, je v další fázi buď statut profesionálního fotografa-živnostníka ve svobodném povolání, nebo pak v zaměstnaneckém poměru, například ve fotografickém studiu, v reklamní agentuře, v propagačním oddělení redakce časopisu, v televizi apod. Možnosti uplatnění lze ale nalézt například i v oblasti teorie a kritiky fotografie, v práci obrazového redaktora časopisu, kurátora fotografických sbírek, galerijního či muzejního pracovníka nebo pedagoga na školách, zaměřených na výuku fotografie.

Níže uvádím orientační seznam soukromých i státních škol, na kterých lze získat odborné vzdělání.

Učební obory se vzdělávacími programy v oblasti fotografie:

Gymnázium a Střední odborná škola Přelouč
Reklamní fotografie – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola – Centrum odborné přípravy technickohospodářské, Praha
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola obchodní, České Budějovice
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola řemesel a služeb, Děčín
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola služeb, obchodu a gastronomie, Hradec Králové
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola Brno, Charbulova, příspěvková organizace, Brno
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední odborná škola Litovel, Litovel
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola oděvní a služeb Vizovice, Vizovice
Fotograf – čtyřletý učební obor s maturitou se zaměřením na multimédia

Střední odborná škola služeb a Jazyková škola Jihlava
Fotografie a multimédia – čtyřletý učební obor s maturitou

Střední škola služeb a podnikání, Ostrava – Poruba
Multimediální technik (fotograf) – čtyřletý učební obor s maturitou

(Stav k 1. lednu 2022)

Střední a vyšší odborné školy se vzdělávacími programy v oblasti fotografie:

Vyšší odborná škola grafická a střední průmyslová škola grafická, Praha (Hellichova)
Užitá fotografie a média

Střední umělecká škola, Ostrava
Užitá fotografie a média

Střední škola umění a designu Vyšší odborná škola Brno
Užitá fotografie a média

Střední uměleckoprůmyslová škola sv. Anežky České Český Krumlov
Užitá fotografie a média

Střední škola uměleckoprůmyslová Ústí nad Orlicí
Užitá fotografie a média

Střední uměleckoprůmyslová škola Uherské Hradiště
Užitá fotografie a média

Střední uměleckoprůmyslová škola keramická a sklářská Karlovy Vary
Užitá fotografie a média

Michael – Střední škola a Vyšší odborná škola reklamní a umělecké tvorby, s. r. o., Praha
Užitá fotografie a média, Fotografie a nová média

ART ECON – Střední škola a vyšší odborná škola Praha s. r. o., Praha a Prostějov
Grafický design, Fotografie v reklamní praxi

Střední odborná škola multimediální a propagační tvorby, s. r. o., Praha, Chodov
Multimediální tvorba, Fotografie a média

Střední uměleckoprůmyslová škola a Základní umělecká škola Zámeček s. r. o., Plzeň
Užitá fotografie a média

Odborná střední škola podnikání a mediální tvorby Kolín s. r. o.
Užitá fotografie a média, Fotografická tvorba

Střední umělecká škola v Liberci s. r. o.
Užitá fotografie a média

Soukromá vyšší odborná škola grafická a Střední umělecká škola grafická, s. r. o., Jihlava
Fotografická a filmová tvorba

(Stav k 1. lednu 2022)

Soukromé fotografické školy a kurzy:

Akademie Focení – CreativeDreams s. r. o.

Centrum FotoŠkoda, Fotokurzy a workshopy, Praha

Česká fotoškola, Olomouc a další místa v ČR
FotoInstitut.cz – PhotoHint.com, s. r. o.
Foto Škola Brno
IDIF s. r. o., Praha a další místa v ČR
Liberecká škola fotografie – LŠF Liberec, s. r. o.
Matela Studio
Megapixel, Praha – fotokurzy a workshopy
Moderní škola fotografie, Brno
Nikon škola – Nikon Europe B.V., Praha
Photogenia, Brno, Moravany
Pražská fotografická škola, Praha
Škola kreativní fotografie, Praha

Fotografické konzervatoře:
Centrum uměleckých aktivit, Hradecká fotografická konzervatoř
Lidová konzervatoř a Múzická škola Ostrava, příspěvková organizace

(Stav k 1. lednu 2022)

Vysoké školy, které poskytují vzdělání v oboru fotografie:
Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze
Katedra fotografie, Ateliér dokumentární fotografie, Ateliér nové estetiky, Ateliér imaginativní fotografie, Ateliér intermédií, Ateliér klasické fotografie, Ateliér restaurování fotografie
Filozoficko-přírodovědecká fakulta Slezské univerzity v Opavě,
Institut tvůrčí fotografie
Tvůrčí fotografie
Fakulta multimediální komunikace, Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Ateliér reklamní fotografie
Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze
Katedra volného umění, Ateliér volného umění IV, Fotografie I, Fotografie II, Katedra grafiky
Fakulta užitého umění a designu Univerzity Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem
Ateliér Fotografie, Ateliér Aplikovaná a reklamní fotografie
Fakulta umění Ostravské univerzity Katedra intermédií
Ateliér fotografie

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni

Katedra výtvarných umění, Ateliér Audiovize, Fotografie

Fakulta výtvarného umění Vysokého učení technického v Brně

Intermediální a digitální tvorba, Ateliér fotografie

Vysoká škola kreativní komunikace Praha Fotografie a audiovize Art & Design Institut, Praha

Fotografie

(Stav k 1. lednu 2022)

2. Osobnost zakladatele, provozovatele a hlavního pedagoga ŠKF

MgA. Ing. Miroslav Němeček je absolventem dvou vysokých škol. Nejdříve získal inženýrský titul na strojní fakultě ČVUT v Praze (1988) a následně pak úspěšně absolvoval i magisterské studium na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě (2003).

Téměř po celou svou aktivní fotografickou kariéru zůstal volným fotografem. Následně se stal lektorem fotografie a pak ještě později provozovatelem své vlastní soukromé fotografické školy.

Osobnost a tvorba Miroslava Němečka byly podrobněji zpracovány v roce 2013 v teoretické bakalářské práci Pavla Černého s názvem „Absolventi Institutu tvůrčí fotografie 1994–2012 z Jihočeského kraje". Zaměření mé bakalářské práce se však týká především historie, rozmanitých aktivit a činnosti jím založené fotografické školy – Školy kreativní fotografie v Praze.

Během své mnohaleté pedagogické i fotografické praxe předal své zkušenosti z oboru více jak čtyřem tisícům absolventů, z nichž mnohé motivoval k dalšímu vzdělávání nebo je úspěšně připravil pro studium na středních či vysokých uměleckých školách, případně je nasměroval k jiným jejich úspěchům, např. ve fotografických soutěžích apod.

Miroslav Němeček: mozaika fotografií Pražské metro – schody do nebe, 2002

Na ŠKF je Miroslav Němeček vedoucím lektorem u většiny kurzů. Specializuje se na výuku dějin fotografie, současnou fotografii, teorii fotografie, individuální a skupinové konzultace, jakož i semináře fotografie.

Kromě své pedagogické činnosti rozvíjel ale i jiné své

významné aktivity, kterým se budu postupně věnovat v samostatných kapitolách. Nyní bych zde ráda zmínila jen ty nejdůležitější, jakými jsou např. založení Galerie Juliska, založení celostátní fotografické soutěže FOTOSTART či vytvoření původní výukové metody MAPH, která se na ŠKF v současnosti vyučuje ve své nové propracovanější verzi pod názvem PHOTOSTONES.

Miroslav Němeček je také již dvacet let držitelem akreditace Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy České republiky k pořádání rekvalifikačních kurzů v oblasti fotografie.

Stal se rovněž organizátorem a kurátorem mnoha fotografických výstav i porotcem řady fotografických soutěží (např. Fotograf roku časopisu FotoVideo, FOTOSTART, Máchovy Litoměřice aj.). V rámci dlouhé řady výstavních prezentací prací svých studentů a absolventů na ŠKF se dlouhodobě věnuje i kurátorské činnosti, zahrnující jak skupinové, tak i samostatné výstavy, expozice tematické, autorské, výroční i jiné.

Působí rovněž i jako volný fotograf, věnující se téměř výhradně svým vlastním autorským projektům. Na svém kontě má již desítky skupinových i řadu samostatných výstav. Je držitelem Zvláštního uznání poroty Czech Press Photo za rok 2002.

V různých odborných časopisech a katalozích byla také publikována řada jeho článků a recenzí k fotografickým výstavám i jiným událostem.

Miroslav Němeček má své vlastní heslo ve Slovníku českých a slovenských výtvarných umělců, které vydalo nakladatelství Chagall v roce 2002.

Portréty zakladatele, provozovatele a hlavního pedagoga ŠKF Miroslava Němečka, 2018–2023

Události shrnuté v heslech a datech:

1964 – Narozen 17. října v jihočeském městě Tábor.

1971/1972 – Zahájil povinnou školní docházku na ZDŠ v Mníšku pod Brdy.

1972/1973 – Po přestěhování rodiny do Prahy přestoupil do ZDŠ v Praze 8, U školské zahrady 4.

1973/1979 – Ukončil základní školní vzdělání na ZDŠ v Praze 8, Burešova B8/a.

1983 – Čtyřleté studium Libeňského gymnázia v Praze 8 se zaměřením na matematiku a fyziku zakončuje maturitou.

1988 – Ukončil studium na Strojní fakultě ČVUT v Praze a získává titul inženýr.

1988/1989 – Prochází povinnou roční vojenskou službou v Jindřichově Hradci, v Jihlavě i jinde.

1989/1990 – Zaměstnán necelý rok v PZO Motokov v Praze.

1990/1995 – Pět let pak pracuje jako IT programátor ve Fakultní nemocnici Bulovka v Praze, následně ještě rok i v soukromé firmě.

1993 – Byl přijat ke studiu do večerního tříletého pomaturitního kurzu na Pražské fotografické škole u Dr. Ing. Václava Vláška CSc.

1996 – Stává se kmenovým pedagogem Pražské fotografické školy se zaměřením na dějiny fotografie a žurnalistiku. Zároveň je v tomto roce přijat i ke studiu na Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

2000 – Bakalářské studium na Institutu tvůrčí fotografie zakončuje teoretickou diplomovou prací „Prof. Ján Šmok – Osobnost a dílo“ pojednávající o životě a díle významného česko-slovenského fotografa, teoretika fotografie, pedagoga a kromě jiného i zakladatele katedry fotografie na pražské FAMU. Tato práce je rovněž publikována v katalogu k výstavě „Ján Šmok“, uspořádané v Pražském domě fotografie v roce 2000 a stane se i základem jeho pozdější magisterské diplomové práce.

Závěrečná praktická bakalářská práce nesoucí název „Dívky 2000“ je pak sérií dvanácti černobílých portrétů dívek s vyhrnutými sukněmi, nenuceně pózujících pro fotografa v domácím prostředí svých pokojíků.

2001 – Dobrovolně odchází z pozice lektora na Pražské fotografické škole, kde během svého pětiletého působení vyučoval dějiny fotografie, žurnalistiku, estetiku fotografie, teorii fotografie, vedl semináře fotografie i ateliérovou praxi.

Začíná pořádat své vlastní fotografické kurzy pro veřejnost při ZŠ na Uhelném trhu v Praze 1 a od září téhož roku již pod názvem Pražské kurzy fotografie (PKF) ve spolupráci s Pražským domem fotografie (PHP) na Haštalském náměstí v Praze 1.

2002 – Na výstavě vítězných prací soutěže Czech Press Photo 2002 na Staroměstské radnici v Praze byla mozaika jeho fotografií s názvem „Pražské metro – schody do nebe“ oceněna Zvláštním uznáním poroty Czech Press Photo a získala rovněž 2. místo v hlasování diváků o nejlepší vystavenou práci.

Koncem tohoto roku, po letních povodních v Praze a následném stěhování PHP do Myslíkovy ulice, dochází po vzájemné dohodě k ukončení spolupráce mezi PKF a Pražským domem fotografie (PHP).

2003 – Provozuje dál své Pražské kurzy fotografie (později přejmenované na Škola kreativní fotografie) ve Spálené 29 v Praze 1.

V témže roce úspěšně zakončuje magisterské studium na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě. Obhájí zde svou rozsáhlou teoretickou diplomovou práci nazvanou „Prof. Ján Šmok – osobnost s dílo“ a rovněž i praktickou diplomovou práci „Cestující“ představující divákovi expresivně pojednané tváře náhodných cestujících z přítmí tramvajových vozů za použití silného bleskového světla.

2007 / 2013 – Stává se členem odborné poroty soutěže Fotograf roku časopisu Foto-Video spolu s Alešem Kunešem a Petrem Velkoborským, kde píše hodnotící komentáře k vítězným fotografiím pro jednotlivá soutěžní kola.

2008 – Spoluzakládá a provozuje, společně s Jaromírem Santlerem, Galerii Juliska v prostoru Stanice techniků DDM hl. m. Prahy. Stává se rovněž od této chvíle organizátorem a kurátorem pravidelných výstav studentů, absolventů a lektorů ŠKF, které se zde pořádají.

2014 – Zakládá a provozuje každému otevřenou, celostátní fotografickou soutěž FOTOSTART a stává se i jedním z jejích porotců.

2017 – Zavádí do programu vybraných kurzů ŠKF svoji původní výukovou „Metodu aktivního pozorování a hodnocení“, tzv. MAPH.

2019 – Stává se externím kurátorem Blatenského fotofestivalu, kterým je i v současnosti.

2021 – Stává se členem odborné poroty Otevřené scény Blatenského fotofestivalu, kterým je i v současnosti.

Miroslav Němeček: ze souboru Dívky, 2000

Miroslav Němeček: ze souboru Dívky, 2000

2023 – Zavádí do programu samostatných přednášek na ŠKF svoji původní výukovou metodu nazvanou PHOTOSTONES. Jedná se o novou, propracovanější verzi dřívější metody MAPH.

Seznam individuálních výstav:

1999 – „Barča“ – Úvaly u Prahy
2002 – „Dívky 2000“ – Galerie U Mloka, Olomouc
2006 – „Cestující“ – Galerie G2, Planá n. Lužnicí
2009 – „Modly“ – Blatenský fotofestival, zámek Blatná
2009 – „Malá retrospektiva“ – Centrum FotoŠkoda
2012 – „Čas madon“ – kino Kotva, České Budějovice
2017 – „Čas madon“ – Blatenský fotofestival, Muzeum Blatná
2019 – „Jízda“ – Fotofestival Jihočeský výlov, Galerie Esse, České Budějovice
2022 – „Jízda“ – Obecní knihovna, Velké Přílepy

Seznam kolektivních výstav:

2000 – „Klauzurní práce studentů ITF“ – Galerie Opera, Ostrava
2001 – „Tělo v pracích studentů ITF“ – Slovácké divadlo, Uherské Hradiště
2002 – „Klauzurní práce studentů ITF“ – Galerie Milana Borovičky, Horní Bečva
2002 – „Czech Press Photo“ – Staroměstská radnice, Praha
2003 – „ITF – Diplomové a klauzurní práce“ – Dům umění, Opava

Miroslav Němeček: ze souboru Showroom, 2011

2003 – „Obsese sběru“ – Oblastní galerie Vysočiny, Jihlava
2004 – „Závislost“ – Galerie U Mloka, Olomouc
2006 – „Absolventi Institutu tvůrčí fotografie“ – Dům umění, Opava
2010 – Fotofestival Jihočeský výlov, Výstava jihočeských studentů, absolventů a lektorů ITF – Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice
2010 – „Sex extrémně líbezný“ – Galerie XXL, Louny

2011 – „Fotofestival OFF Station“ – nádraží Plzeň, Jižní předměstí, Plzeň
2011 – „Festival PHOTOKOŠT“ – Masarykovo muzeum, Hodonín
2011 – „Fotofestival Jihočeský výlov“ – Galerie Měsíc ve dne, České Budějovice
2012 – „Fotofestival OFF Station“ – nádraží Plzeň, Jižní předměstí, Plzeň
2012 – „Můj svět“ – Galerie Juliska, Praha
2012 – „Můj svět“ – kino Kotva, České Budějovice
2013 – „Fotofestival OFF Station“ – nádraží Plzeň, Jižní předměstí, Plzeň
2013 – „Fotostart“ – Galerie U Prstenu, Praha
2014 – „Fotofestival OFF Station“ – nádraží Plzeň, Jižní předměstí, Plzeň
2016 – „15 let Školy kreativní fotografie“ – Blatenský fotofestival, zámek Blatná
2016 – Benefiční aukce fotografií Centra Podskalí, Klubovna 2. patro, Praha
2017 – „15 let Školy kreativní fotografie“ – kino Kotva, České Budějovice
2017 – „15 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie 1, Praha
2017 – Benefiční aukce fotografií Centra Podskalí, Klubovna 2. patro, Praha
2018 – Benefiční aukce fotografií Centra Podskalí, Klubovna 2. patro, Praha
2019 – „Dívky 2000“ – Fotofestival Staleron, Dolenec u Miletína
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Ambit, Praha
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Blatenský fotofestival, zámek Blatná
2023 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Zbraslav, Praha

Miroslav Němeček: ze souboru Soukromá Marilyn, 2010

Seznam získaných ocenění:

2002 – Czech Press Photo – Zvláštní uznání poroty CPP

2002 – Czech Press Photo – 2. místo v návštěvnické soutěži o nejlepší vystavenou práci

Miroslav Němeček: ze souboru Soukromá Marilyn, 2010

3. Historie Školy kreativní fotografie (ŠKF)

Němečkovy myšlenky na vlastní soukromou fotografickou školu, nejdříve však jeden jediný kurz při ZŠ na Uhelném trhu, se do určité míry odvíjely a stávaly realitou jakýmsi osudovým souběhem několika zásadních událostí, o nichž bude řeč ještě později. Pojďme ale nyní na začátek.

V roce 1988, po úspěšném zakončení pětiletého studia na Strojní fakultě ČVUT v Praze, nastoupil Němeček povinnou roční vojenskou službu. Následně pak, po svém návratu do civilního života, začal v roce 1990 pracovat jako IT programátor ve Fakultní nemocnici Bulovka v Praze. Poté pak už pouze jeden rok (1995) působil na stejné pozici i v soukromé IT firmě.

Fotografie již v této době patřila k jeho oblíbeným koníčkům, a to především díky tatínkovi, který mu tajemství celého procesu vyvolávání filmů a pozitivů přiblížil již v průběhu 80. let při občasném zvětšování rodinných fotografií z dovolené, doma v koupelně. Fotografie však tehdy ještě nemohla konkurovat jeho velkému zájmu o fotbal, kdy svou kariéru divizního fotbalisty v klubu Admira Praha 8 proměnil v jednu chvíli dokonce i v nominaci do reprezentačního týmu dorostenců Prahy. Zájem o fotografování se však přesto u něj stále prohluboval, zejména pak po přelomovém roce 1989, kdy získal své první samostatné bydlení i první zaměstnání.

V tu dobu fotografoval krajinu, nalezená zátiší, rodinné či jiné portréty, ale i akty, které většinou pořizoval v improvizovaných domácích podmínkách s bazarovou fototechnikou. Většinu potřebného technického vybavení měl sice po svém tatínkovi (fotoaparát, zvětšovák a další pomůcky pro vyvolání filmů i papírových zvětšenin), přesto však si musel další materiál a fotografickou techniku postupně pořizovat i ve specializovaných prodejnách, jakými byly například Fotografie Praha, FOMA, ČTK, Centrum FotoŠkoda, Foto Pazdera i jiné.

Jelikož se chtěl však o fotografii dozvídat stále více, ověřit si také míru svého fotografického talentu i úroveň svých poznatků a dovedností získaných doposud jen samostudiem, rozhodl se v červnu 1993 podat přihlášku ke studiu fotografie na

jedné ze soukromých pražských fotografických škol. Konkrétně se jednalo o tříleté pomaturitní studium na Pražské fotografické škole (dále PFŠ), vedené jejím zakladatelem a ředitelem, Dr. Ing. Václavem Vláškem CSc.

Škola tehdy sídlila v prostorách ZŠ v Praze 3, na náměstí Jiřího z Lobkovic 22/121. Samotný kurz probíhal jedenkrát týdně večer a v jeho průběhu se Němeček postupně začal setkávat v roli pedagogů i s některými významnými osobnostmi české fotografie (Ján Šmok, Pavel Scheufler, Robert Silverio, Jan Šibík, Jiří Škoch a další), kteří jeho původně velmi široký zájem o obor postupně formovali k vyhraněnějším postojům a názorům, což se následně projevilo v jeho dalším profesním směřování.

Studium fotografie jej v té době pohltilo a ovlivnilo natolik, že brzy a od základu proměnilo i jeho představy o další profesní budoucnosti. Koncem roku 1995, tedy ještě během svého studia na PFŠ, se rozhodl své perspektivní zaměstnání IT programátora dobrovolně opustit. Jednu dobu se dokonce, na několik měsíců, stal i nezaměstnaným. Sled dalších událostí nabral poté poměrně rychlý spád a přiblížil ho k jeho novému již vyhlíženému zaměstnání.

V roce 1996 Němeček své studium na PFŠ úspěšně zakončil a souběžně složili přijímací zkoušky na Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kam byl přijat hned na první pokus.

Přibližně ve stejnou dobu se také začal ucházet o pozici pedagoga na PFŠ a rovněž uspěl. Od září 1996 se tak stal kmenovým pedagogem Pražské fotografické školy se specializací na předměty dějiny fotografie a žurnalistika. Zde tedy začala jeho pedagogická dráha.

V rozhovoru pro internetový časopis Paladix ohodnotil v roce 2003 Miroslav Němeček svou pedagogickou dráhu následovně:

> *„Jak již jsem zmínil, v roce 1996 jsem započal svou pedagogickou dráhu na PFŠ. Žádným pedagogickým školením, když pominu výkon své velitelské funkce v průběhu základní vojenské služby, jsem předtím neprošel, a tak jsem postupně sbíral své učitelské zkušenosti metodou pokusů a omylů. Pozvolna jsem si zvykal stát před žáky, mluvit spatra a necítit se přitom jako obžalovaný či souzený. Trapasů a hořkých zážitků, vycházejících z mé nezkušenosti, vyjadřovací neobratnosti či neznalosti, jsem zažil celou řadu. Ale nikdy mě tehdy nenapadlo s tím skončit a věnovat se něčemu jinému“.*

Třetí rok na PFŠ byl pro Němečka zlomový. Snaha ředitele školy Václava Vláška, aby PFŠ získala statut vyšší odborné školy, vyšla naprázdno. A co víc. Škola byla

vzápětí vyřazena ze sítě státem podporovaných odborných škol, a to v důsledku celé řady příčin. Stížnostmi nespokojených studentů na nevyhovující podmínky v učebnách počínaje a organizační neschopností vedení školy konče.

Ve čtvrtém roce působení Miroslava Němečka na PFŠ tedy dochází k tomu, že je škola nucena se obejít bez státních finančních dotací, a její chod se tak stává existenčně zcela závislým na příjmech z kurzovného. Tato situace se brzy začala negativně odrážet nejen na samotném provozu školy, ale i na náladě jejího pedagogického sboru a následně i přenášet na studenty.

Vlivem těchto i řady dalších událostí začal Němeček pomalu ztrácet důvod a smysl k dalšímu setrvávání v tomto prostředí. Práce ve škole ho již tolik nenaplňovala a nepřinášela mu takovou radost, a to i přesto, nebo právě proto, že jeho pedagogické vytížení, pokud jde počet vyučovaných předmětů i množství odučených hodin, neustále narůstalo (např. o estetiku fotografie, teorii fotografie či ateliérovou praxi).

Rozhovory s nespokojenými studenty i časté porady s jeho bývalými fotografickými spolužáky a kamarády, Jiřím Vaňkem, Radkou Kamenickou a dalšími, rozhodly nakonec o tom, že se u něj zrodil nápad na nový individuální způsob výuky, tentokrát již ale realizovaný na zcela soukromé bázi… mimo PFŠ. Jednalo se o výuku fotografie odehrávající se povětšinou v bytech „ad hoc" domluvených zájemců (výhradně se tehdy rekrutujících z řad jeho bývalých žáků) nebo ve vhodně vybraných, tichých pražských kavárnách. Úplně prvním studentem v tomto Němečkově již zcela samostatném pedagogickém působení se stal Bedřich Helan z Karlína. Výuka spojená i s konzultacemi k zadaným cvičením probíhala výhradně v Helanově bytě za vstřícné podpory jeho manželky, která se svědomitě starala o občerstvení či přípravu pracovního stolu pro rozložení fotografií při jejich hodnocení. Proběhlo zde nakonec osm předem domluvených lekcí, které se však Němečkovi ve svém celku jevily jako nepříliš uspokojivé, pokud šlo o poměr jím vynaloženého úsilí a času vůči celkovému finančnímu ohodnocení. Přineslo mu to ale na druhou stranu cennou zkušenost a přimělo zároveň k rozhodnutí pozměnit koncepci této své soukromé výuky.

Následující jeho soukromé kurzy již byly povětšinou koncipovány jako skupinové a probíhaly také kromě bytových prostor i nadále ve vybraných pražských kavárnách (např. v kavárně Velryba v Opatovické ulici na Praze 1 apod). V této době, v letech 2000 a 2001, byl však Němeček stále ještě a současně i řádným pedagogem PFŠ.

V roce 2000 Němeček státní zkouškou úspěšně završil své bakalářské studium na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě a dále pak bez přerušení pokračoval i v následném magisterském programu na této škole.

Na PFŠ se situace v této době nijak neuklidňovala ani nezlepšovala, spíš naopak. Navíc, narůstající osobní neshody s ředitelem Vláškem přiměly Němečka zaobírat se myšlenkami na uspořádání svých vlastních fotografických kurzů pro veřejnost.

Tak se tedy na jaře 2001 stalo, že oslovil vedení ZŠ na Uhelném trhu v Praze 1 a dohodl si zde pronájem jedné učebny ve večerních hodinách, kde pak následně uspořádal pod hlavičkou „Pražské kurzy fotografie" (dále PKF) svůj vůbec první soukromý kurz fotografie pro veřejnost.

Propagaci kurzu si tehdy zajistil sám pomocí doma tištěných letáčků, které roznesl na několik míst v centru Prahy (např. minilab Foma na Jungmannově náměstí, minilab Kodaku na Národní třídě, Centrum FotoŠkoda ve Vodičkově ulici apod.). Tato reklamní strategie se ukázala být v té době velice úspěšná, neboť nábor všech studentů do tohoto kurzu proběhl již během prvních čtrnácti dnů od roznesení letáčků.

Historicky první skupinový kurz Němečkových „Pražských kurzů fotografie" pro veřejnost, s deseti přihlášenými zájemci, se tak mohl uskutečnit v plánovaném termínu od konce března do června roku 2001.

Teoretická část tohoto prvního kurzu probíhala v učebně základní školy, praktická pak pouze v plenéru. Žánrově byla výuka zaměřena především na reportážní fotografii, reportážní portrét a krajinářskou fotografii. Dalšími vyučovanými předměty byly fotografická a snímková technika a pravidelné hodnotící semináře fotografie. Určitým handicapem v samotných začátcích bylo, že se nevyučovala klasická ateliérová praxe ani temná komora, čehož si byl Němeček dobře vědom, a již v této době zvažoval možnosti, jak tuto podstatnou součást výuky do osnov svých kurzů co nejdříve zařadit. Došlo k tomu ale nakonec až v roce 2002, a to po vzájemné dohodě o spolupráci s jeho spolužákem z ITF v Opavě a rovněž kolegou pedagogem ze Stanice techniků DDM hl. m. Prahy Jaromírem Santlerem.

V učebně ZŠ na Uhelném trhu proběhla nakonec výuka pouze jednoho jediného kurzu. Z vlastního svobodného rozhodnutí ukončil totiž v tuto dobu Němeček svou pedagogickou činnost na PFŠ a přijal nabídku ředitelky Pražského domu fotografie (PHP) Evy Hodek na provozování svých „Pražských kurzů fotografie" pod záštitou PHP, sídlícího tehdy na Haštalském náměstí v Praze 1. Od této chvíle, pomineme-li krátký prolog s jedním kurzem na ZŠ na Uhelném trhu, se začala odvíjet už skutečná historie Němečkovy soukromé fotografické školy.

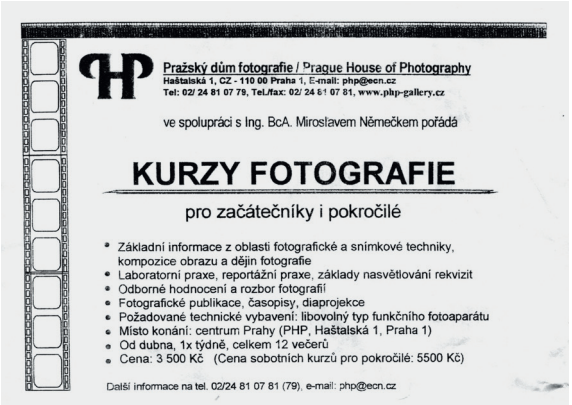

Propagace kurzů: tištěné letáčky, spolupráce s Pražským domem fotografie, 2001, 2002

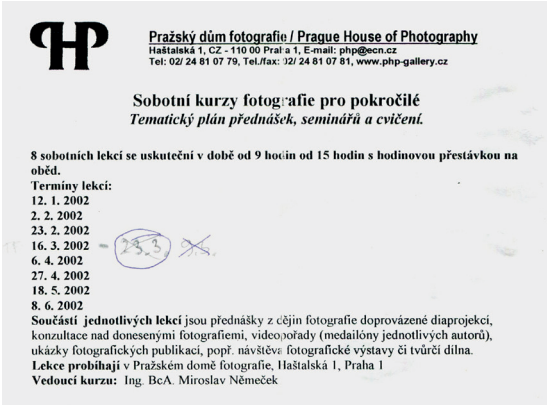

Plán přednášek, seminářů a cvičení. Sobotní kurz pro pokročilé, spolupráce s Pražským domem fotografie, 2002

3.1 První etapa – spolupráce s Pražským domem fotografie

Pražský dům fotografie (Prague House of Photography, PHP) psal svou historii nejdříve jako nadace a později jako obecně prospěšná společnost již od počátku devadesátých let minulého století. Po svém několikaletém působení v Husově ulici č. 23 a následném stěhování si nakonec PHP na přelomu milénia pro své další fungování zařídil nové výstavní i jiné nutné prostory ve vnitrobloku starého domu na Haštalském náměstí v Praze 1.

Již v průběhu roku 2000, při organizaci výstavy Ján Šmok (11. 5.–25. 6. 2000), připravované pro výstavní prostor PHP na Haštalském nám., došlo k setkání Miroslava Němečka, jednoho ze spoluorganizátorů této výstavy, a tehdejší ředitelky PHP Evy Hodek. Toto jejich setkání se následně stalo klíčovým pro jejich budoucí spolupráci.

Eva Hodek představila Němečkovi svoji vizi další činnosti PHP, nekomerčního sdružení, fungujícího na základě ministerských grantů a omezené výdělečné činnosti a popsala mu rovněž svůj zájem nabídnout širší veřejnosti i možnost kvalitního vzdělávání v oboru fotografie, a rozšířit tím tak i aktivity spojené s provozem Pražského domu fotografie. Do této naznačené vize Němečkovy fotografické kurzy

dobře zapadaly, ale k finální nabídce ze strany ředitelky Evy Hodek k provozování jeho PKF pod hlavičkou PHP, došlo až na jaře roku 2001. Následně bylo Němečkovi nabídnuto i potřebné zázemí k provozování těchto kurzů, včetně spolupráce na jejich administraci a propagaci na webových stránkách PHP.

Spolupráce mezi PKF a PHP byla oficiálně zahájena v září 2001, kdy Němeček již začal pod záštitou Pražského domu fotografie provozovat své večerní tříměsíční kurzy fotografie, jakož i semestrální víkendové kurzy fotografie pro začátečníky i pokročilé. Výuka byla v zásadě rozdělena do dvou částí.

První část výuky byla zaměřena na individuální odborné konzultace předložených fotografií a rozpracovaných souborů, kde každý student samostatně řešil zadané úkoly na konkrétní téma. Druhá část výuky se věnovala teoretickým přednáškám z dějin fotografie a fotografické techniky, kde byly často prezentovány ukázky vybraných souborů významných fotografů, ukázky z odborných publikací, časopisů apod., a to i formou projekcí diapozitivů či videoprojekcemi. Zvlášť kurz tvůrčí fotografie byl výbornou a vhodnou přípravou pro všechny studenty, kteří chtěli pokračovat dále ve studiu na středních či vysokých uměleckých školách.

Nicméně, na samotném začátku nebyl ani zde, pod PHP, provoz fotografických kurzů nikterak jednoduchý. Zpočátku například nebyla k dispozici ani samostatná učebna. Místo ní se provizorně využíval prostor výstavní síně PHP, který byl vždy po

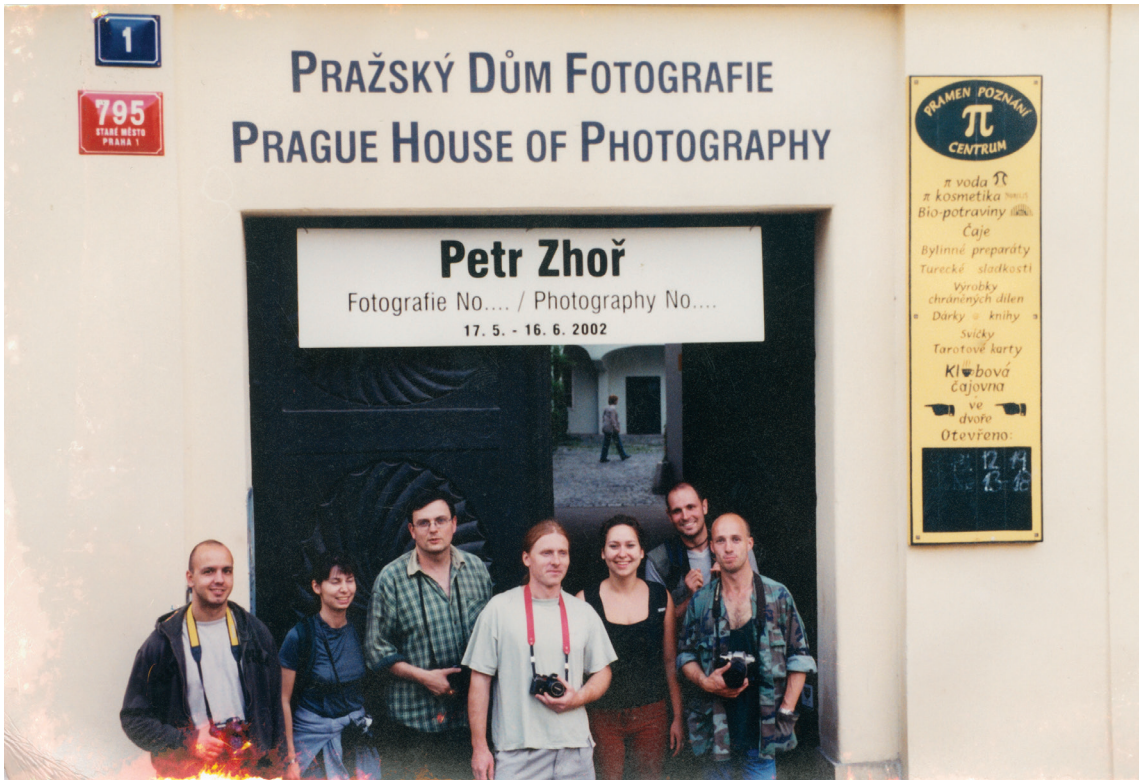

Společná fotografie absolventů kurzu s Miroslavem Němečkem, spolupráce s Pražským domem fotografie, Praha, 2002

uzavření výstavních místností v konkrétní den rychle přestavěn na učebnu. Teprve po několika měsících se podařilo vyklidit jednu původně skladovou místnost ve dvorním traktu PHP a vytvořit z ní tolik potřebnou učebnu.

Spojení Německových kurzů a Pražského domu fotografie však v důsledku dalších nepředvídatelných událostí trvalo jen půldruhého roku, neboť do doposud dobře fungující spolupráce osudově zasáhly v srpnu roku 2002 zničující povodně, které postihly velkou část Prahy, bohužel i včetně míst, kde tehdy sídlil PHP.

Objekt Pražského domu fotografie sice nebyl zasažen rozvodněnou řekou přímo, ale škody způsobené spodní vodou z průsaku v podloží a zatopenou kanalizací byly pro budovy PHP devastující. Pondělí 12. srpna 2002 bylo prvním dnem stoupající vody, kdy začala evakuace nejcennějších věcí z archivu fotografií, knihovny, počítačového vybavení, depozitáře a zařízení fotografické školy. Druhý den byly odvezeny fotografie z právě probíhající výstavy „Londýn" z pozůstalosti Miloně Novotného. Třetí den pak byla zasažená oblast zcela uzavřena a vstup do ní byl přísně zakázán. Kompletní zařízení a vybavení všech prostor se již nepodařilo zachránit. V samotné učebně Německových kurzů fotografie vystoupala voda do výšky 1,5 m od podlahy.

Důsledky povodně byly pro provoz Pražského domu fotografie přímo fatální. Propadla se dlažba na několika místech dvorního traktu, zničena byla elektroinstalace, počítačové rozvody i kancelářský nábytek a zbylé věci, které se nepovedlo včas odvézt. Nejhorším důsledkem pak bylo totální promáčení celého objektu, vyžadující dlouhodobé vysoušení a následné stavební úpravy. Objekt se tak stal naprosto nevhodný pro provoz k jeho původnímu účelu a bylo tedy prioritním úkolem všech odpovědných osob hledat pro další fungování PHP a tedy i Německových kurzů fotografie nové vhodné místo.

To se na čas podařilo provizorně zajistit v domě v Myslíkově ulici č. 30 v Praze 2. Jednalo se však, alespoň pokud jde o učebnu a podmínky k důstojnému provozování fotografických kurzů, o nepříliš pěknou suterénní místnost bez oken, která nemohla dlouhodobě splňovat požadavky na kvalitní výuku fotografie. Navíc zde chybělo i potřebné zázemí pro skladování odborných publikací, fototechniky apod.

Fotografické kurzy, které zde tedy začaly v září 2002 a byly standardně ukončeny v prosinci téhož roku, se tak staly zároveň i posledními Německovými kurzy uskutečněnými pod hlavičkou Pražského domu fotografie. Z Německovy strany tak tehdy vzešel návrh na ukončení spolupráce mezi PHP a jeho PKF, který byl ředitelkou Evou Hodek vyslyšen.

Pražské kurzy fotografie si od této chvíle tedy začaly hledat nové místo pro svou již zcela samostatnou existenci a fungování.

3.2 Druhá etapa – Spálená 29, Praha 1

K rozhodnutí Miroslava Němečka provozovat svou soukromou fotografickou školu již zcela samostatně přispěla v lednu roku 2003 nemalou měrou i bývalá studentka jednoho z jeho vůbec prvních kurzů provozovaných pod PHP, jeho budoucí manželka Lenka (Mgr. Ing. Lenka Němečková). Ta se rovněž hned aktivně zapojila do hledání a vybírání nového místa, kde by PKF mohly dále fungovat. Vytipovala a zajistila vhodné prostory pro další výuku v objektu ve Spálené ulici č. 29 v Praze 1, kam se Němečkova fotografická škola následně přestěhovala a znovu zahájila svůj provoz.

Dispozičně se jednalo o velkou zasedací místnost upravenou na učebnu včetně potřebného zázemí, které nabízelo předsíň, kuchyňku a sociální zařízení. Jedinou nevýhodou těchto místností bylo, že se v žádné z nich nenacházelo okno a veškerou výměnu vzduchu tak zajišťovala pouze centrální klimatizace.

V těchto pronajatých prostorách probíhala výuka většiny teoretických předmětů včetně řady autorských projekcí, přednášek apod. Praktická výuka (ateliérová či počítačová praxe, temná komora apod.) se pak odehrávala v jiných domluvených prostorách, většinou však ve Stanici techniků DDM hl. m. Prahy v Praze 6 – Dejvicích.

Veškeré administrativní záležitosti související se školou zajišťovala v této době, i díky svému právnickému vzdělání, Němečkova partnerka Lenka, od léta 2003 již Němečková. Zároveň se stala i jakousi neformální ředitelkou školy, kdy měla na starosti daně a vedení účetnictví, nájemní smlouvy s pronajímatelem prostor, pracovní smlouvy lektorů, zápisy studentů do jednotlivých kurzů i další pro školu nezbytné administrativní činnosti.

Připravila rovněž podmínky a zjistila nezbytné informace pro vyhotovení projektu, který byl předložen na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

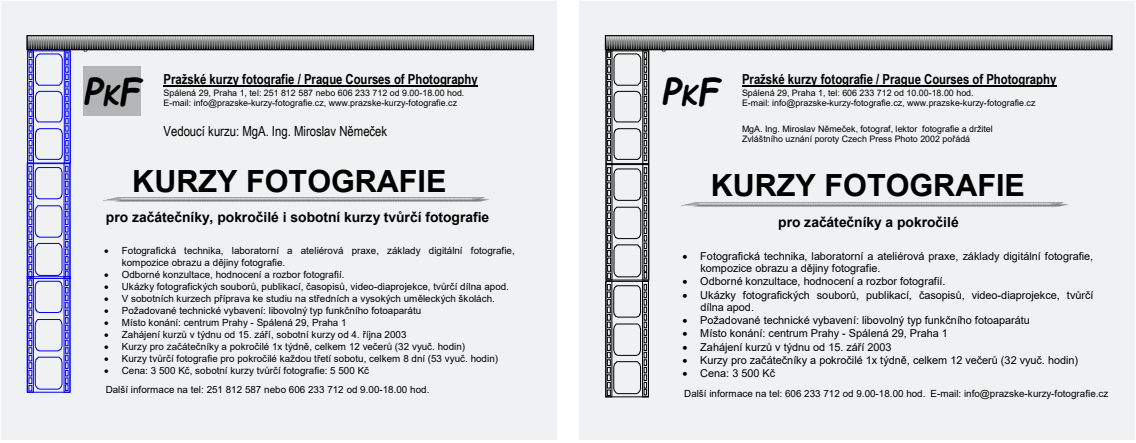

Propagace kurzů: tištěné letáčky, Pražské kurzy fotografie (dřívější název ŠKF), 2003

České republiky, na jehož základě byla v roce 2004 udělena PKF akreditace k provozování rekvalifikačního kurzu, svého času podporovaného i Úřadem práce České republiky.

Naplno se rovněž zapojila i do oblasti propagace školy. Dala podnět k tomu, aby ŠKF měla své internetové stránky, což v tehdejší době nebylo ještě zcela běžné. Zanedlouho tak vznikly první webové stránky PKF s adresou obsahující přesný název školy: www.prazske-kurzy-fotografie.cz.

Samotný tvůrce těchto stránek pak ještě navrhl, že by z marketingového hlediska doporučoval zvolit si pro webové stránky školy nějaký úderněji, jednodušší a zapamatovatelnější název. Tak tehdy vznikl název www.nauctesefotit.cz, který škola používá dodnes.

PKF

Pražské Kurzy Fotografie

Prague Courses of Photography
Spálená 29, Praha 1, tel: 606 233 712 od 10.00-18.00 hodin
E-mail: info@prazske-kurzy-fotografie.cz, www.prazske-kurzy-fotografie.cz

Přihláška do kurzů fotografie MgA. Ing. Miroslava Němečka

Přihlašuji se do kurzů pro začátečníky – pokročilé – sobotních kurzů tvůrčí fotografie*

Jméno a příjmení: ……

Adresa (ulice, místo, PSČ): ……

Telefon + mobil: …… E-mail: ……

Večerní kurzy pro začátečníky a pokročilé budou začínat v týdnu od 15. září 2003. Kurzy pro začátečníky se konají v pondělí, ve středu nebo ve čtvrtek*, kurzy pro pokročilé v úterý, vždy od 18.15 do 20.30 hodin. Obsahují celkem 12 lekcí, tedy 32 vyučovacích hodin. Kurzovné činí 3 500 Kč.

I přes značný zájem o **večerní kurzy** je maximální počet účastníků v jednom kurzu 15 osob. Za účelem optimalizace počtu účastníků v kurzech uveďte prosím, zda by Vám **alternativně** vyhovoval i jiný než zvolený termín, a to jiný den: PO – ÚT – ST – ČT – PÁ., nebo jiná hodina: buď od 17.00 do 19.00 hodin ANO – NE*, nebo od 19.00 do 21.00 hodin ANO – NE*.

Termín zahájení sobotních kurzů tvůrčí fotografie bude zvolen s ohledem na počet a časové možnosti účastníků, na rozmezí září a října. Prosím uveďte, který termín pro první lekci by Vám vyhovoval: 20. září – 27. září – 4. října 2003. Kurzy tvůrčí fotografie se konají každou třetí sobotu od 9.00 – 15.00 hodin. Vyučuje se 8 sobot a kurzovné činí 5 500 Kč.

* **nehodící se škrtněte**

Podpis účastníka kurzů

V ……dne: …… ……
(u nezletilých podpis oprávněné osoby)

Přihlášky do kurzů fotografie MgA. Ing. Miroslava Němečka, Pražské kurzy fotografie (dřívější název ŠKF), 2003

PKF

Pražské Kurzy Fotografie

Prague Courses of Photography
Spálená 29, Praha 1, tel: 606 233 712 od 10.00-18.00 hodin
E-mail: info@prazske-kurzy-fotografie.cz, www.prazske-kurzy-fotografie.cz

Přihláška do kurzů fotografie MgA. Ing. Miroslava Němečka

Přihlašuji se do sobotních kurzů tvůrčí fotografie

Jméno a příjmení: ……

Adresa (ulice, místo, PSČ): ……

Telefon + mobil: …… E-mail: ……

Termínem zahájení sobotních kurzů tvůrčí fotografie je den 4. října 2003. Kurzy tvůrčí fotografie se konají každou třetí sobotu od 9.00 – 15.00 hodin. Vyučuje se 8 sobot a kurzovné činí 5 500 Kč.

Podpis účastníka kurzů

V ……dne: …… ……
(u nezletilých podpis oprávněné osoby)

V červnu roku 2003 poskytl Miroslav Němeček rovněž svůj první rozhovor do médií. Jednalo se o interview pro internetový časopis Paladix, zaměřující se na fotografii a vše, co s ní souvisí. Svůj vztah k fotografii hodnotil tehdy následovně:

> *„Fotografie je pro mě především komunikačním médiem, prostředkem, jehož prostřednictvím se dorozumívám s jinými lidmi. Předáváme si navzájem své estetické i umělecké názory, životní postoje a zkušenosti vůbec. Zároveň se, myslím, dozvídáme i mnohé o nás samých. Dorozumíváme se, možná trochu vzletně a nadneseně řečeno, s vlastním osudem. Mohu snad říct, že prostřednictvím fotografie se konfrontuji, ale i smiřuji s životem, který žiji. Aspoň to tak cítím. Samozřejmě, v jiné perspektivě nechci zapomenout ani na radost, kterou mi přináší pedagogické působení.*

Vzhledem k tomu, že jsem zřizovatelem a provozovatelem Pražských kurzů fotografie, tak je fotografie v neposlední řadě také i mým živobytím. Takže, krátce a jednoduše řečeno, znamená pro mě hodně;-)".

V roce 2005 dochází v chodu školy a v její prezentaci navenek k několika výrazným změnám. Tou první je, že dojde k přejmenování školy z původního názvu „Pražské kurzy fotografie" k jeho novému a výstižnějšímu „Škola kreativní fotografie". Zároveň s touto změnou vzniká i nové grafické logo školy a ve větší míře dochází i na vydávání propagačních materiálů ŠKF, ať již jde o malé letáčky formátu A6 a podobné nebo o šestistranné „skládačky" ve formátu A5 tištěné na křídě.

Provoz školy, až na drobnosti, se zdá být v této době bezproblémový, nabídka kurzů je dostatečně široká, zájem veřejnosti značný a obsazenost jednotlivých kurzů takřka stoprocentní. Takto vše funguje až do podzimu roku 2008, kdy naplno udeří světová finanční krize, která dopadne i na naši domácí ekonomiku.

Nejen důsledky této krize, ale i rychlý rozvoj digitální fotografie, zejména pak nástup mobilních telefonů s vestavěnými fotoaparáty se následně začíná projevovat na neustále se snižujícím počtu zájemců o studium fotografie. Dalším důvodem je i chytře nastavená strategie prodejců fototechniky, která spočívala ve velkém

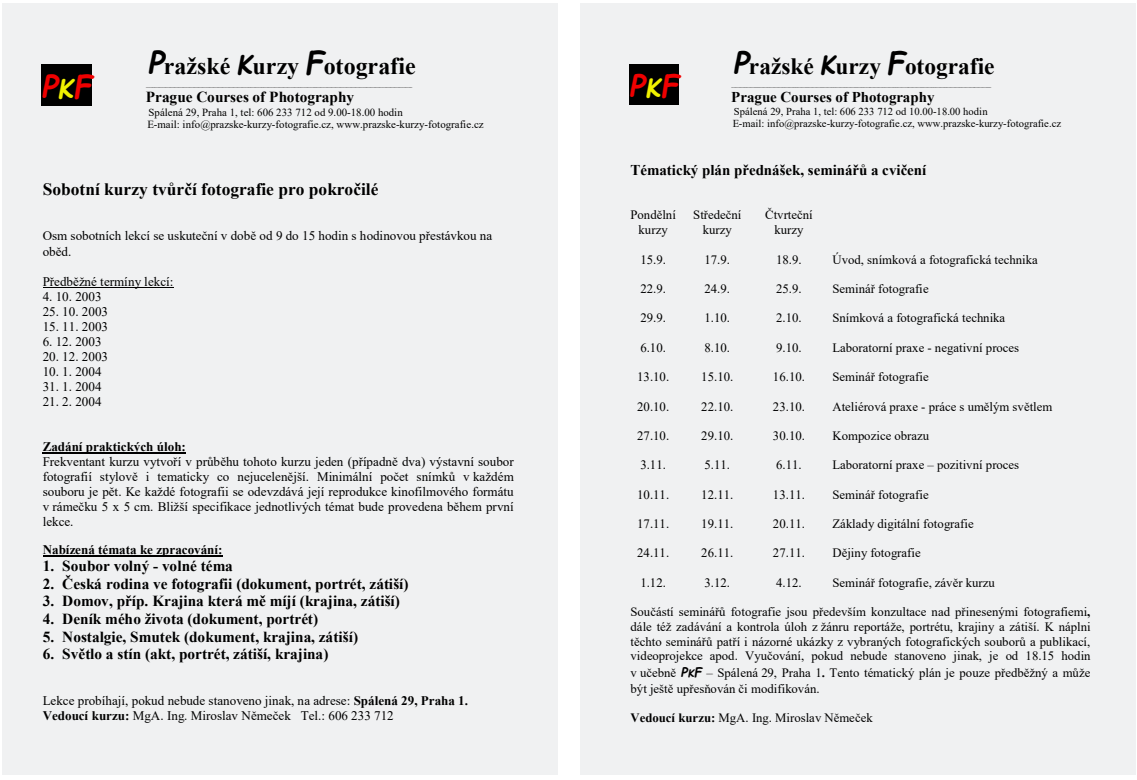

Pražské Kurzy Fotografie

Prague Courses of Photography
Spálená 29, Praha 1, tel: 606 233 712 od 9.00-18.00 hodin
E-mail: info@prazske-kurzy-fotografie.cz, www.prazske-kurzy-fotografie.cz

Sobotní kurzy tvůrčí fotografie pro pokročilé

Osm sobotních lekcí se uskuteční v době od 9 do 15 hodin s hodinovou přestávkou na oběd.

Předběžné termíny lekcí:
4. 10. 2003
25. 10. 2003
15. 11. 2003
6. 12. 2003
20. 12. 2003
10. 1. 2004
31. 1. 2004
21. 2. 2004

Zadání praktických úloh:
Frekventant kurzu vytvoří v průběhu tohoto kurzu jeden (případně dva) výstavní soubor fotografií stylově i tematicky co nejucelenější. Minimální počet snímků v každém souboru je pět. Ke každé fotografii se odevzdává její reprodukce kinofilmového formátu v rámečku 5 x 5 cm. Bližší specifikace jednotlivých témat bude provedena během první lekce.

Nabízená témata ke zpracování:
1. **Soubor volný - volné téma**
2. **Česká rodina ve fotografii (dokument, portrét, zátiší)**
3. **Domov, příp. Krajina která mě míjí (krajina, zátiší)**
4. **Deník mého života (dokument, portrét)**
5. **Nostalgie, Smutek (dokument, krajina, zátiší)**
6. **Světlo a stín (akt, portrét, zátiší, krajina)**

Lekce probíhají, pokud nebude stanoveno jinak, na adrese: **Spálená 29, Praha 1.**
Vedoucí kurzu: MgA. Ing. Miroslav Němeček Tel.: 606 233 712

Pražské Kurzy Fotografie

Prague Courses of Photography
Spálená 29, Praha 1, tel: 606 233 712 od 10.00-18.00 hodin
E-mail: info@prazske-kurzy-fotografie.cz, www.prazske-kurzy-fotografie.cz

Tématický plán přednášek, seminářů a cvičení

Pondělní kurzy	Středeční kurzy	Čtvrteční kurzy	
15.9.	17.9.	18.9.	Úvod, snímková a fotografická technika
22.9.	24.9.	25.9.	Seminář fotografie
29.9.	1.10.	2.10.	Snímková a fotografická technika
6.10.	8.10.	9.10.	Laboratorní praxe - negativní proces
13.10.	15.10.	16.10.	Seminář fotografie
20.10.	22.10.	23.10.	Ateliérová praxe - práce s umělým světlem
27.10.	29.10.	30.10.	Kompozice obrazu
3.11.	5.11.	6.11.	Laboratorní praxe – pozitivní proces
10.11.	12.11.	13.11.	Seminář fotografie
17.11.	19.11.	20.11.	Základy digitální fotografie
24.11.	26.11.	27.11.	Dějiny fotografie
1.12.	3.12.	4.12.	Seminář fotografie, závěr kurzu

Součástí seminářů fotografie jsou především konzultace nad přinesenými fotografiemi, dále též zadávání a kontrola úloh z žánru reportáže, portrétu, krajiny a zátiší. K náplni těchto seminářů patří i názorné ukázky z vybraných fotografických souborů a publikací, videoprojekce apod. Vyučování, pokud nebude stanoveno jinak, je od 18.15 hodin v učebně **PkF** – Spálená 29, Praha 1**.** Tento tématický plán je pouze předběžný a může být ještě upřesňován či modifikován.

Vedoucí kurzu: MgA. Ing. Miroslav Němeček

Plán přednášek, seminářů a cvičení. Pražské kurzy fotografie, 2003

množství nabídek dotovaných kurzů a workshopů napříč všemi fotografickými žánry, kterým nedokázala a ani nemohla ŠKF konkurovat.

V mnoha případech se jednalo ze strany velkých prodejců o bezplatnou prezentaci potřebné fototechniky, nezbytné pro daný fotografický žánr, kterou si

pak zájemce o ni mohl vyzkoušet v rámci již komerčně nabízeného kurzu nebo tzv. zážitkového workshopu. Nebo naopak, zakoupení fotoaparátu, objektivu či jiné fototechniky doprovázela často ze strany prodejce nabídka kurzu pro začátečníky zdarma nebo za silně „dumpingovou“ cenu.

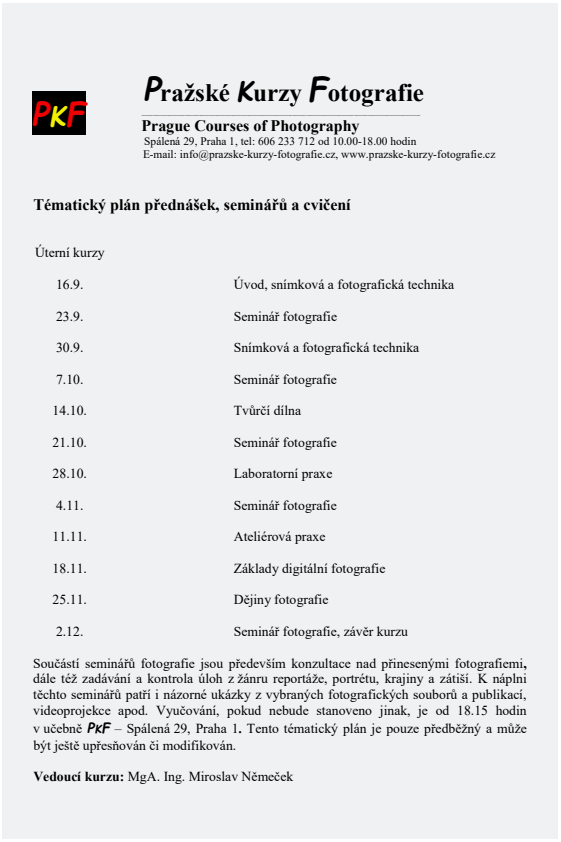

PKF

Pražské Kurzy Fotografie

Prague Courses of Photography
Spálená 29, Praha 1, tel: 606 233 712 od 10.00-18.00 hodin
E-mail: info@prazske-kurzy-fotografie.cz, www.prazske-kurzy-fotografie.cz

Tématický plán přednášek, seminářů a cvičení

Úterní kurzy

16.9.	Úvod, snímková a fotografická technika
23.9.	Seminář fotografie
30.9.	Snímková a fotografická technika
7.10.	Seminář fotografie
14.10.	Tvůrčí dílna
21.10.	Seminář fotografie
28.10.	Laboratorní praxe
4.11.	Seminář fotografie
11.11.	Ateliérová praxe
18.11.	Základy digitální fotografie
25.11.	Dějiny fotografie
2.12.	Seminář fotografie, závěr kurzu

Součástí seminářů fotografie jsou především konzultace nad přinesenými fotografiemi, dále též zadávání a kontrola úloh z žánru reportáže, portrétu, krajiny a zátiší. K náplni těchto seminářů patří i názorné ukázky z vybraných fotografických souborů a publikací, videoprojekce apod. Vyučování, pokud nebude stanoveno jinak, je od 18.15 hodin v učebně ***PkF*** – Spálená 29, Praha 1. Tento tématický plán je pouze předběžný a může být ještě upřesňován či modifikován.

Vedoucí kurzu: MgA. Ing. Miroslav Němeček

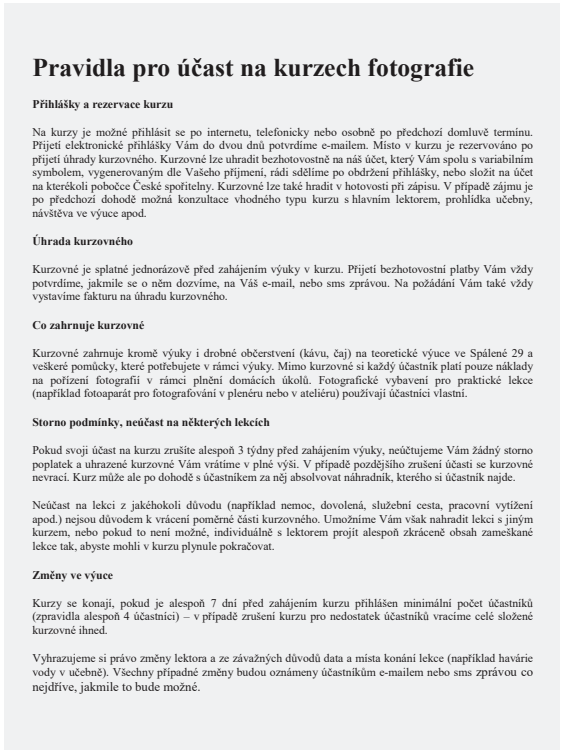

Pravidla pro účast na kurzech fotografie

Přihlášky a rezervace kurzu

Na kurzy je možné přihlásit se po internetu, telefonicky nebo osobně po předchozí domluvě termínu. Přijetí elektronické přihlášky Vám do dvou dnů potvrdíme e-mailem. Místo v kurzu je rezervováno po přijetí úhrady kurzovného. Kurzovné lze uhradit bezhotovostně na náš účet, který Vám spolu s variabilním symbolem, vygenerovaným dle Vašeho příjmení, rádi sdělíme po obdržení přihlášky, nebo složit na účet na kterékoli pobočce České spořitelny. Kurzovné lze také hradit v hotovosti při zápisu. V případě zájmu je po předchozí dohodě možná konzultace vhodného typu kurzu s hlavním lektorem, prohlídka učebny, návštěva ve výuce apod.

Úhrada kurzovného

Kurzovné je splatné jednorázově před zahájením výuky v kurzu. Přijetí bezhotovostní platby Vám vždy potvrdíme, jakmile se o něm dozvíme, na Váš e-mail, nebo sms zprávou. Na požádání Vám také vždy vystavíme fakturu na úhradu kurzovného.

Co zahrnuje kurzovné

Kurzovné zahrnuje kromě výuky i drobné občerstvení (kávu, čaj) na teoretické výuce ve Spálené 29 a veškeré pomůcky, které potřebujete v rámci výuky. Mimo kurzovné si každý účastník platí pouze náklady na pořízení fotografií v rámci plnění domácích úkolů. Fotografické vybavení pro praktické lekce (například fotoaparát pro fotografování v plenéru nebo v ateliéru) používají účastníci vlastní.

Storno podmínky, neúčast na některých lekcích

Pokud svoji účast na kurzu zrušíte alespoň 3 týdny před zahájením výuky, neúčtujeme Vám žádný storno poplatek a uhrazené kurzovné Vám vrátíme v plné výši. V případě pozdějšího zrušení účasti se kurzovné nevrací. Kurz může ale po dohodě s účastníkem za něj absolvovat náhradník, kterého si účastník najde.

Neúčast na lekci z jakéhokoli důvodu (například nemoc, dovolená, služební cesta, pracovní vytížení apod.) nejsou důvodem k vrácení poměrné části kurzovného. Umožníme Vám však nahradit lekci s jiným kurzem, nebo pokud to není možné, individuálně s lektorem projít alespoň zkráceně obsah zameškané lekce tak, abyste mohli v kurzu plynule pokračovat.

Změny ve výuce

Kurzy se konají, pokud je alespoň 7 dní před zahájením kurzu přihlášen minimální počet účastníků (zpravidla alespoň 4 účastníci) – v případě zrušení kurzu pro nedostatek účastníků vracíme celé složené kurzovné ihned.

Vyhrazujeme si právo změny lektora a ze závažných důvodů data a místa konání lekce (například havárie vody v učebně). Všechny případné změny budou oznámeny účastníkům e-mailem nebo sms zprávou co nejdříve, jakmile to bude možné.

Plán přednášek, seminářů a cvičení, pravidla pro účast na kurzech fotografie, Pražské kurzy fotografie, 2003, 2006

Lektoři PKF

MgA. Ing. Miroslav Němeček, vedoucí lektor (dějiny fotografie, současná fotografie a semináře fotografie)
MgA. Jiří Ernest (semináře fotografie, krajinářská a ateliérová praxe, kompozice obrazu)
MgA. Jaroslav Santler (klasické zpracování černobílé fotografie, ateliérová praxe, digitální fotografie)
Ing. Karel Novotný (fotografická technika digitální i klasická, krajinářská praxe)
BcA. Pavel Matela (ateliérová praxe)

Partneři PKF

Studenti na semináři fotografie

PKF Škola kreativní fotografie pro každého

Spálená 29, Praha 1, Tel: 251 812 918 GSM: 721 701 686 Fax: 251 812 920
info@prazske-kurzy-fotografie.cz www.prazske-kurzy-fotografie.cz

*Autorem titulní fotografie „Praha magická“ je **Aleš Woksmundský**, absolvent našeho rekvalifikačního kurzu. Fotografie získala 1. místo na soutěži Praha fotografická 2005 v kategorii Krása Prahy a její proměny.*

Informace o výuce, Pražské kurzy fotografie, 2006

ŠKF Škola kreativní fotografie pro každého

telefon: 721 701 686
info@nauctesefotit.cz

www.nauctesefotit.cz

Dárkové certifikáty k Vánocům, narozeninám i jiným příležitostem

- tradice 10 let výuky
- již více než 2 000 absolventů
- jedny z nejlevnějších kurzů v Praze
- kurzy pro úplné začátečníky i pokročilé
- rekvalifikace
- akreditace Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy
- pouze lektoři s tituly MgA. nebo dlouhou praxí
- výuka večer i o sobotách, převážně na Praze 1

Podrobnější informace o kurzech jsou uvedeny na zadní straně

Canon

ŠKF Škola kreativní fotografie pro každého

telefon: 721 701 686
info@nauctesefotit.cz

www.nauctesefotit.cz

Dárkové certifikáty k Vánocům, narozeninám i jiným příležitostem

10. 1., 13. 1., 5. 4. a 7. 4. 2011
večerní kurz pro začátečníky
4 lekce, 1x za měsíc, 9.00h – 17.00h

11. 1. a 4. 4. 2011
večerní kurz pro pokročilé
12 lekcí, 1x týdně, 18.15h – 20.30h

12. 2. 2011
sobotní kurz pro začátečníky
12 lekcí, 1x týdně, 18.15h – 20.30h

18. 2. 2011
sobotní kurz tvůrčí fotografie
8 lekcí, 1x za 2 – 3 týdny, 9.00h – 15.00h

26. 2. 2011
akreditovaný rekvalifikační kurz
8 lekcí, 1x za 2 – 3 týdny, pátek odp. a sobota

Podrobnější informace o škole jsou uvedeny na přední straně

Canon

Propagační tištěný letáček ŠKF, 2011

Výuka v učebně ve Spálené ulici, Praha, 2016

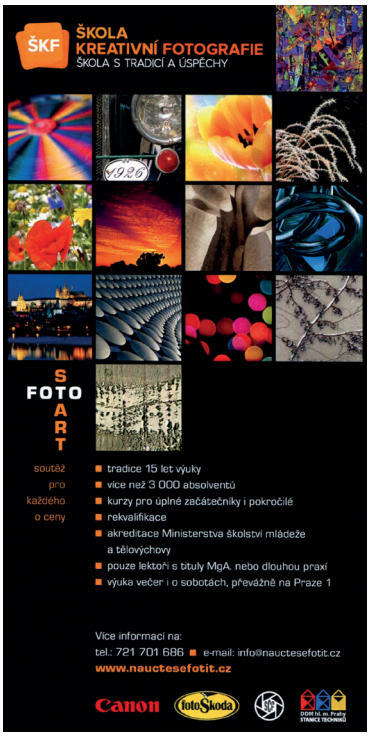

Propagační tištěný letáček ŠKF, 2016

Vedle nenahraditelné zkušenosti vzešla z tohoto obtížného období pro ŠKF i některá pozitivní zjištění, a sice, že i přes výše uvedené skutečnosti dokázala škola přežít a nepodlehnout v oblasti fotografického vzdělávání těžké konkurenci či jiným vnějším tlakům. Udržela si tedy i nadále podstatnou část své stálé klientely, včetně svých přátel a podporovatelů školy, a to především stálou nabídkou kvalitních fotografických kurzů či workshopů, zaměřených do oblasti autorské fotografické tvorby.

3.3 Třetí etapa – Francouzská 4, Praha 2

V první polovině roku 2018 došlo k prodeji domu ve Spálené ul. č. 29 v Praze 1, ve kterém měla ŠKF pronajaté své prostory k výuce. Nový majitel měl s celým objektem odlišný podnikatelský záměr, snažil se cíleně všechny prostory nacházející se v tomto objektu vyklidit a smlouvy vypovědět bez možnosti obnovy.

Bohužel zde sehrála důležitou roli i neúmyslně způsobená administrativní chyba ze strany ŠKF, kdy došlo k opomenutí jedné platby nájemného. I když byla po tomto zjištění dlužná částka neprodleně převedena na účet majitele, ten již pak další diskuse o prodloužení nájemní smlouvy odmítl. V červnu 2018 byla tedy ŠKF donucena prostory ve Spálené ulici opustit a hledat si nové.

Miroslav Němeček při výuce v učebně ve Francouzské ulici, Praha, 2023

Propagace ŠKF na stránkách Facebooku, 2018

A byla to opět především ředitelka ŠKF, Lenka Němečková, která našla a smluvně zajistila vhodné místo pro další působení školy. Podařilo se to během poměrně krátké doby, takže již v průběhu července a srpna 2018 došlo ke stěhování ŠKF do nových prostor ve Francouzské ulici č. 4 v Praze 2. Jednalo se zde o částečně sdílené místnosti v 5. patře budovy, která měla a dodnes má, ve svém suterénu vyhrazené prostory i pro taneční a hudební produkce či zábavy. Součástí nových prostor v 5. patře budovy byla i velká kancelář s dobrou rozlohou i vybavením, která se tak brzy proměnila v novou fotografickou učebnu. Učebna byla situována s výhledem do rušné Francouzské ulice s tramvajovým provozem, jen několik metrů od náměstí Míru. V zázemí se pak ještě nacházela sdílená předsíň, malá kuchyňka a sociální zařízení.

Propagační tištěný letáček ŠKF, 2022

Zde škola působila celkem tři roky. V polovině roku 2021 se pak vedení ŠKF rozhodlo z ekonomických důvodů, zejména pro neustále se zvyšující nájemné, přestěhovat do cenově přijatelnějších místností v rámci stejného objektu. ŠKF si tak našla své nové zázemí ve sdílených prostorách 2. patra téhož objektu, kde doposud sídlila, pouze s orientací do klidnějšího prostředí

vnitrobloku. Šlo o podobné místnosti, ze kterých se stěhovala, jen s o trochu jinou užitnou plochou a nižším nájemným. Zde sídlí až do současnosti.

3.4 Prostory pro praktickou výuku

ŠKF zajišťovala pro své studenty téměř po celou dobu své existence i praktickou výuku v podobě ateliérové praxe (portrét, zátiší apod.), počítačové postprodukce či celého procesu klasické výroby fotografií „mokrou cestou", tedy zpracování filmů a papírových zvětšenin v temné komoře.

K tomuto účelu využívala a dodnes využívá prostory, které jí ve vzájemné spolupráci nabízí Stanice techniků DDM hl. města Prahy, sídlící na adrese Pod Juliskou 2a, Praha 6 – Dejvice.

Kompletně zařízený malý i velký ateliér, moderně vybavená počítačová učebna i prostorná temná komora s řadou zvětšovacích přístrojů a všech dalších nezbytných pomůcek pro výrobu analogové fotografie jsou situované na jednom místě v suterénu budovy Stanice techniků a nabízí studentům v tomto ohledu vysoký standard a komfort.

ŠKF však v průběhu své existence využívala „ad hoc" i následující ateliéry:

Ateliér Náprstkova muzea v Praze – Betlémské náměstí 269/1, Praha 1
Studio „PvM" Pavla Mately – Pobřežní 97/40, Praha 8
Matela Studio – Na Rybníčku 1350/14, Praha 2
Velký ateliér v pronájmu Jiřího Vaňka – Na slupi 1484/12, Praha 2

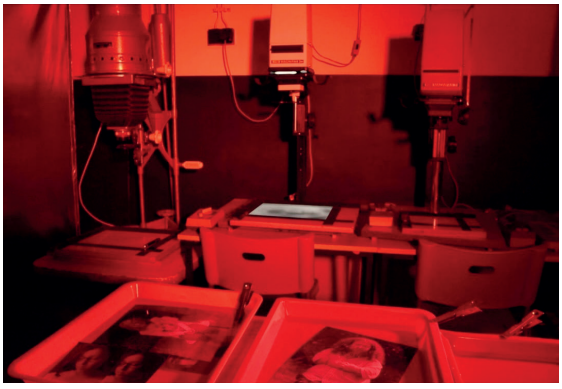

Stanice techniků DDM hl. m. Prahy v Praze 6 – Dejvicích. Vlevo: Počítačová učebna, 2016. Vpravo: Temná komora, 2023

4. Koncepce studia a systém výuky

Původní systém výuky z počátku existence ŠKF, dříve zavedené postupy a získané zkušenosti z minulých let se staly v určité chvíli jen jakýmsi prvním stupněm a odrazovým můstkem pro vytváření nové budoucí osnovy k modernějšímu způsobu výuky. Osvědčené fotografické kurzy bylo přeci jen potřeba v jistou dobu inovovat a přiblížit posluchačům s ohledem na jejich aktuální potřeby, úroveň jejich vědomostí a dovedností a také i s přihlédnutím k technickým inovacím především v oblasti digitálních fotoaparátů.

Němeček si tyto věci dobře uvědomoval a od jisté chvíle proto začal cíleněji měnit původní systém a strukturu fotografických kurzů tak, aby více odpovídaly představám a očekáváním jak úplných začátečníků a tvůrců doposud nevyhraněných, tak i pokročilejším a zkušenějším autorům, kteří si svůj fotografický styl i témata již pro sebe našli.

Po asi 10 letech existence ŠKF se tak nabídka fotografických kurzů, jejich struktura i náplň posunuly do určité modernější podoby. V tuto dobu škola nabízela až kolem deseti různých, většinou všeobecně zaměřených kurzů, ale i specializovaných workshopů, autorských přednášek či individuálních konzultací. Pokud jde o fotografické žánry, v nichž se povětšinou preferovalo pojetí volné autorské fotografie, důraz byl vždy kladen na krajinářskou fotografii, výtvarný studiový portrét, nalezené i aranžované zátiší, reportážní a dokumentární fotografii, ale v posledních několika letech i na pouliční „street" fotografii. Naopak, o poznání méně se do vyučovacích osnov dostávaly některé žánry nebo spíš jejich pojetí spojené s tzv. užitou fotografií, například reklamní zátiší či módní fotografie.

V souvislosti s výše uvedenými změnami vyvstal i požadavek na rozšíření učitelského sboru. Vhodné lektory s odbornými znalostmi a fotografickou praxí v dané oblasti se dařilo vcelku úspěšně oslovovat, a to i z řad absolventů ŠKF, kde je možné vedle některých jmen (Petr Jiskra, Karel Novotný a jiní) zmínit především současnou lektorku ŠKF Janu Kupčákovou a její více než desetileté úspěšné pedagogické působení na ŠKF.

Sám Miroslav Němeček, jako vedoucí lektor školy, se i v současnosti zaměřuje na výuku dějin fotografie, současnou fotografii, teorii fotografie a vede i praktické semináře.

Od září roku 2017, kdy ji poprvé představil v rámci jednoho svého kurzu, vyučuje Němeček na ŠKF rovněž svou originální praktickou metodu, týkající se problematiky porozumění fotografického obrazu, pod názvem Metoda aktivního pozorování a hodnocení (MAPH).

MAPH je vlastně názorným systémem určité „teorie pro praxi", v němž jsou klíčové čtyři základní charakteristiky hodnoceného obrazu, které má student stále na paměti a při hodnocení konkrétních fotografií je primárně zohledňuje.

Tato výuková metoda klade důraz na aktivní a soustředěné pozorování fotografované scény, ať již v hledáčku fotoaparátu, na displeji počítače či na již vyhotovené fotografii, spojené s průběžným vyhodnocováním takového obrazu v reálném čase.

MAPH sice využívá informací a znalostí z tradičních oblastí fotografie, jako je kompozice obrazu, práce se světlem, snímková technika apod., ale ve výsledku klade především důraz na kultivaci schopnosti fotografického vidění a interpretace viděného prostřednictvím specifického „hodnotícího tréninku". Studenti jsou tak při výuce konfrontováni s desítkami fotografií od nejrůznějších autorů, včetně svých vlastních fotografií. Zmíněným „hodnotícím tréninkem" nad konkrétními snímky, za doprovodného komentáře lektora, který upozorňuje na rozmanité obrazové chyby, si posluchači postupně kultivují svůj vztah k hodnoceným fotografiím, pokud jde o jejich kvalitu formální i obsahovou.

V červnu 2023 přichází Němeček s dalším zásadním vylepšením a zpřehledněním své originální metodiky hodnocení fotografií (MAPH), ale volí pro ni už nový údernější název, PHOTOSTONES. Jedná se ale stále o stejný systém výuky vedoucí studenty k lepšímu porozumění fotografického obrazu na základě čtyř základních stavebních kamenů každého hodnoceného snímku.

4.1 Kurzy

Celková šíře nabídky kurzů na ŠKF určená začínajícím fotografům, ale i pokročilejším a vyzrálejším tvůrcům, se v průběhu doby měnila, často také v souvislosti s pozměněnými představami a požadavky nových zájemců o studium, k nimž vždy patřili i aktuální studenti ŠKF v nejrůznějších jejích kurzech.

Poslední větší inovace, týkající se nabízených kurzů, přichází v průběhu roku 2023, kdy se nabídka již osvědčených kurzů rozšiřuje o tři nové: kurz PHOTOSTONES, Kurz příštích vítězů a Kurz street fotografie. Hodnotit jejich úspěšnost v tuto chvíli je předčasné, protože ta se prokáže až následnou praxí.

Začínáme s fotografií / Kurz pro začátečníky

Jedná se o dva samostatné, sobě si podobné kurzy, určené úplným začátečníkům nebo jen mírně pokročilým zájemcům. Kurz **Začínáme s fotografií** ale neobsahuje, oproti **Kurzu pro začátečníky**, praktické lekce v ateliéru ani v plenéru, a je rovněž krátkodobější. U zájemců o tyto kurzy se předpokládá, že nemají doposud téměř žádné nebo jen minimální zkušenosti v oboru a chtějí se seznámit s teoretickými i praktickými základy digitální fotografie. Žák se seznamuje především s praktickým ovládáním digitálního fotoaparátu a s nejdůležitějšími kompozičními pravidly fotografického obrazu. Pod odborným vedením pedagoga tu získává základní informace ke své každodenní fotografické praxi, jakož i další cenné rady a tipy z oboru.

Osvědčení absolventa kurzu, 2012

Výukové lekce jsou složené z teoretických přednášek, praktických cvičení a seminářů fotografie, na nichž se zadávají úkoly a rovněž hodnotí či konzultují již odevzdaná nebo rozpracovaná cvičení.

Kurzy probíhají ve všední dny v podvečer (1x týdně 7 večerů) nebo o sobotách přes den (4 soboty).

Ukázka rozvrhu u večerního Kurzu pro začátečníky:

1. lekce: Fototechnika a ovládání digitálního fotoaparátu

Přednáška – důležité funkce u digitálního fotoaparátu (ISO, čas, clona, automatické a manuální zaostřování, vyvážení bílé, histogram apod.) Práce s hloubkou ostrosti či neostrosti. Užitečné praktické rady a názorné ukázky pro lepší pochopení daného tématu.

2. lekce: Seminář fotografie – druhy krajinářské fotografie (kalendářová, subjektivní)

Pravidla pro krajinářskou fotografii, zadání úkolu, hodnocení.
Krajinářská praxe – fotografování v plenéru.

3. lekce: Kalendářová krajina zakázková
Fotografování tradičních pražských motivů a námětů (Karlův most, Hradčany, Národní divadlo apod.).

4. lekce: Seminář fotografie – ateliérový zakázkový a reportážní portrét
Pravidla pro portrétní fotografii, zadání úkolu a hodnocení.

5. lekce: Ateliérová praxe – portrét – fotografování v ateliéru
Zakázkový portrét – práce s modelem, světlem při řešení zakázkového portrétu, práce se studiovými zábleskovými světly, nástavci, odraznými deskami, difuzéry a dalším profesionálním studiovým vybavením.

6. lekce: Kompozice obrazu
Přednáška o nejdůležitějších kompozičních pravidlech (zlatý řez, diagonála, S křivka apod.) a nejčastěji se opakující obrazové chyby v názorných příkladech. Vliv nastavení fotoaparátu (ISO, clona, čas, ohnisková vzdálenost) na obrazovou kvalitu výsledných snímků.

Kompozice obrazu metodou MAPH.

7. lekce: Seminář fotografie – osobnosti české i světové fotografie
Závěrečná konzultace a celkové hodnocení, ocenění nejlepších prací.

Kurz tvůrčí fotografie
Zjednodušeně by se dalo říct, že se jedná o fotografický kurz koncipovaný pro tvůrčí a autorské sebevyjádření. Zadávané úkoly a cvičení se vždy na další lekci podrobně konzultují, a tím poskytuje každému zájemci nenahraditelnou zpětnou vazbu v procesu jeho vlastního tvůrčího hledání a osobnostního růstu. Kurz je určen spíše pro mírně či středně pokročilé zájemce, kteří se již určitou dobu digitální či klasické fotografii věnují a mají tedy alespoň základní znalosti z oboru.

Výuka probíhá v sobotu, jednou za dva až tři týdny. Celkem jde o šest sobot od 9 do 15 hod., s hodinovou přestávkou na oběd.

Ukázka rozvrhu u sobotního Kurzu tvůrčí fotografie:

1. sobota:
Seminář – vstupní konzultace a hodnocení fotografií

Inspirace – projekce nejlepších prací absolventů ŠKF
Přednáška – fotografická technika – zásadní poznatky a dovednosti

2. sobota:
Seminář – konzultace a hodnocení fotografií
Praxe – ateliérová práce se světlem, způsoby stylizace

3. sobota:
Seminář – konzultace a hodnocení fotografií
Praxe – tradiční a subjektivní krajina

4. sobota:
Seminář – konzultace a hodnocení fotografií
Praxe – venkovní reportážní portrét – street fotografie

5. sobota:
Seminář – konzultace a hodnocení fotografií
Praxe – ateliérový moderní portrét

6. sobota:
Seminář – závěrečná konzultace a hodnocení
Přednáška a projekce – nejslavnější fotografie světové i české historie

Kurz speciál plus
Kurz speciál plus je svou náplní obdobou sobotního kurzu tvůrčí fotografie, i když oproti němu probíhá pouze ve všední den v podvečer, po dobu celého jednoho semestru. (1 × týdně 18 večerů).

Nekonečný kurz
Jedná se výhradně o sobotní kurz, jehož hlavním smyslem je nabízet v měsíčních intervalech skupinové konzultace nad rozpracovanými fotografickými soubory a projekty pod vedením vedoucího lektora ŠKF, Miroslava Němečka.

Řeší se zde především otázky spojené s výpovědní hodnotou daného díla, adekvátní volbou výrazových prostředků, jednotným autorským stylem apod. Vedoucí lektor zde každému zájemci nabízí relevantní zpětnou vazbu k jeho předloženému dílu i s případnými doporučeními, týkajícími se možností pro jeho následné vylepšení. Následná již skupinová diskuse pak mnohdy přináší autorovi další zajímavé inspirace.

Příležitostně a podle situace jsou tato setkání rovněž prokládána informacemi o aktuálních fotografických událostech z domácí scény i ze světa, přednáškami z historie fotografie, medailónky významných autorů či videoprojekcemi.

Každý zájemce o tento kurz si může vybrat ze dvou způsobů účasti v něm. Prvním je redukovaná verze docházky, omezená na pět libovolně zvolených lekcí. Druhým je pak kompletní celoroční kurz zahrnující deset lekcí. Jako jediný je Nekonečný kurz pořádán celoročně a lze do něj vstoupit v podstatě kdykoliv během aktuálního školního roku. Po jeho absolvování je možné opětovné přihlášení a pokračování v něm.

Rekvalifikační kurz

Od roku 2004 se v nabídce kurzů ŠKF již pravidelně objevuje rekvalifikační kurz akreditovaný Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. Ten byl ve své době některým zájemcům o něj, samozřejmě vždy po splnění příslušných podmínek, plně hrazen Úřadem práce České republiky.

Vzhledem k neustále se měnícím podmínkám a aktualizacím v legislativě MŠMT doznal právě rekvalifikační kurz za celou svou dobu vůbec nejvíce změn, a to nejen administrativních. Z původní „Užité fotografie“ přes „Fotografické práce“ byl od roku 2014 nabízen už jen jako přípravný „Kurz k rekvalifikační zkoušce“, který umožňuje studentům po absolvování kurzu a úspěšném složení závěrečné rekvalifikační zkoušky na oborovou specializaci „Fotoreportér“ získat státem garantované „Osvědčení o rekvalifikaci“.

Rekvalifikace je kurzem s širší rozmanitou praxí i teorií, vycházející vstříc všem zájemcům o fotografii, kteří mají zájem o ucelenější vzdělání v oboru, než jaké jim mohou nabídnout krátkodobé večerní kurzy.

Výuka probíhá 6 víkendů (vždy v pátek 17.30–20.50 a v sobotu 9.00–18.30 hod.). Teoretické lekce probíhají v učebně školy, praktické lekce pak v ateliéru a v počítačové učebně

Škola kreativní fotografie pro každého

Spálená 29, 110 00 Praha 1
info@NauciteseFoto.cz
www.NauciteseFoto.cz
Tel.: 251 812 918
Fax: 251 812 920
GSM: 721 701 686

MgA. Ing. Miroslav Němeček, místo podnikání Nová 282, 252 64 Velké Přílepy
Provozovna Spálená 29, 110 00 Praha 1
IČ: 639 295 11

Vzdělávací program akreditován MŠMT dne 4. 8. 2010 pod čj.: 15 918/10-24/534

OSVĚDČENÍ

O REKVALIFIKACI

po úspěšném ukončení vzdělávacího programu rekvalifikačního kurzu, podle vyhl. MŠMT č. 176/2009 Sb., kterou se stanoví náležitosti žádosti o akreditaci vzdělávacího programu, organizace vzdělávání v rekvalifikačním zařízení a způsob jeho ukončení.

RENÁTA SÜSSOVÁ

narozená dne □□□□□□□ v Praze, Česká republika

absolvovala vzdělávací program: ***Fotografické práce***

pro pracovní činnost: ***Fotografické práce***

Kurs proběhl v období od 21. 9. 2012 do 2. 2. 2013

z toho vyčleněno - na teorii 150 vyučovacích hodin
- na praxi 0 vyučovacích hodin

Vzdělávací program obsahoval tyto předměty (tématické celky):

Dějiny fotografie a současná fotografie	25 hodin
Technika fotografie digitální a klasické	32 hodin
Průprava v základních fotografických žánrech	48 hodin
Barevné skladebné postupy	10 hodin
Stavba a skladba fotografického obrazu	19 hodin
Semináře fotografie	14 hodin
Právo a fotografie	2 hodiny

Jmenovaná vykonala úspěšně závěrečné zkoušky dne: 2. 2. 2013

V Praze dne 2. 2. 2013

předseda zkušební komise
MgA. Ing. Miroslav Němeček

statutární zástupce vzdělávacího zařízení
MgA. Ing. Miroslav Němeček

Osvědčení absolventky akreditovaného rekvalifikačního kurzu ŠKF, 2013

Společná fotografie Miroslava Němečka a absolventů akreditovaného rekvalifikačního kurzu, 2016

Lektor Jaromír Santler, praktické cvičení z ateliérové praxe, Stanice techniků DDM, 2016

Stanice techniků DDM hl. m. Prahy v Dejvicích v Praze 6. Kurz je rozložen do jednoho semestru, koná se jednou za 2–3 týdny a počet jeho účastníků je omezen na osm.

Důležitou podmínkou pro možnost zájemce být připuštěn k rekvalifikační zkoušce je ukončené středoškolské vzdělání. Dále se požaduje odevzdání fotografií z praktických cvičení v příslušné kvalitě, úspěšně vyplněný písemný test ze základů fotografické a snímkové techniky a rovněž i úspěšné absolvování závěrečného pohovoru, týkajícího se především rozmanitých aspektů práce fotoreportéra.

Ukázka rozvrhu u kurzu Rekvalifikace:

1. víkend:

Teorie – seminář na téma: základy práce se světlem

Praxe – práce v ateliéru: práce s umělým světlem, věcné či výtvarné stylizované zátiší

2. víkend:

Teorie – seminář na téma: fotografická a snímková technika, druhy fotografického portrétu

Praxe – práce v ateliéru: ateliérový zakázkový portrét, výtvarný autorský portrét

Praxe počítačová – základní úpravy fotografií v počítači

3. víkend:

Teorie – seminář na téma: krajinářská fotografie

Praxe – práce v plenéru: portrét a postava v prostředí

Praxe – práce v plenéru: reportážní portrét

4. víkend:

Teorie – seminář na téma: reportážní fotografie
Praxe – práce v plenéru: krajina zakázková
Praxe – práce v plenéru: krajina subjektivní

5. víkend:

Teorie – seminář na téma: kompozice obrazu – metoda MAPH
Praxe v plenéru: reportážní soubor na dané téma (událost)
Praxe v plenéru: reportážní výjev

6. víkend:

Teorie – seminář na téma: nejslavnější fotografie světové historie
Teorie – seminář na téma: osobnosti české fotografie 20. a 21. století
Závěrečná rekvalifikační zkouška

Příprava k přijímacím zkouškám na střední a vysoké umělecké školy

Speciální kurz složený ze tří individuálních lekcí, zejména však konzultací nad reprezentativními výběry fotografií uchazečů o studium na některou ze středních či vysokých uměleckých škol. Vede jej výhradně Miroslav Němeček osobně.

Lekce jsou primárně zaměřené na kvalitu fotografií, které budou předkládány k talentovým zkouškám na konkrétní školu. Součástí lekcí jsou i případné domácí praktické úkoly. Teoretická část přípravy poskytuje uchazeči o studium důležité informace k písemným testům z fotografické techniky, dějin fotografie či dějin výtvarného umění apod.

Výuka studentů v plenéru, Praha, 2014

Z letité praxe vyplývá, že absolventi ŠKF mají největší zájem pokračovat v dalším svém studiu na těchto středních či vysokých uměleckých školách, jejichž seznam uvádím:

SPŠG – Střední průmyslová škola grafická, Praha, www.hellichovka.cz
EDUSO – Střední odborná škola multimediální a propagační tvorby, s. r. o., Praha, www.eduso.cz
ART ECON – Střední škola a vyšší odborná škola Praha, s. r. o., www.artecon.cz
MICHAEL – Střední škola a vyšší odborná škola reklamní a umělecké tvorby, s. r. o., Praha, www.skolamichael.cz

ITF – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, www.itf.cz
FAMU – Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze, www.famu.cz
UJEP – Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem, www.ujep.cz
UTB – Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, www.utb.cz

Rozvrh výuky: individuální

Individuální příprava – konzultace

ŠKF rovněž nabízí případným zájemcům možnost vybrat si a domluvit i ryze individuální kurz či konzultace. Přesný program takového kurzu je většinou domluven s příslušným lektorem, jehož si sám zájemce o tento kurz vybere.

Konzultace pak probíhají povětšinou v rámci osobního setkání v učebně nebo příp. formou elektronickou, korespondenční.

Z dlouhodobé praxe vyplývá, že i tato nabídka ŠKF je v každém školním roce několika zájemci využita.

PHOTOSTONES

PHOTOSTONES byly oficiálně všem zájemcům představeny formou přednášky, která proběhla 25. června 2023 v restauraci Žlutá pumpa, v Belgické ulici v Praze 2.

V principu je základní schéma kurzu PHOTOSTONES takové, aby se studenti efektivní, svižnou a zábavnou formou učili, na základě čtyř základních parametrů fotografického obrazu, lépe rozumět fotografiím, pokud jde o jejich kvality formální i obsahové. Kurz je tedy sestaven ze dvou hodnotících „tréninkových" lekcí, které si dávají za cíl zlepšit u studenta porozumění fotografickému obrazu.

Výuka studentů v plenéru, Praha, 2014

První lekce je zaměřena na seznámení se se samotnou tréninkovou metodou PHOTOSTONES, s jejím teoretickým základem i s ukázkami reálných či domnělých chyb na vybraných fotografiích osobností české i světové fotografie (Henri Cartier-Bresson, Diane Arbus, Václav Chochola, Jindřich Štreit, Miroslav Tichý a další).

Druhá lekce je pak především intenzivním hodnotícím tréninkem nad vlastními fotografiemi samotných účastníků kurzu příp. nad vybranými snímky účastníků soutěže FOTOSTART, a to v širokém spektru nejrůznějších fotografických žánrů a témat.

Na závěr kurzu si každý z jeho účastníků vyzkouší roli porotce fotosoutěže. Z předložených fotografií provede svůj osobní výběr, který se pak následně přede všemi pokusí obhájit a zdůvodnit.

Kurz příštích vítězů

Jedná se o velmi specifický a možná i ojedinělý kurz v nabídkách soukromých škol, jehož cílem je podpořit studenta v hledání jeho tematického zaměření a osobitého autorského stylu s výhledem na uplatnění jeho díla v rámci některé z prestižních fotografických soutěží nebo jeho účasti na významných fotofestivalech, domácích i zahraničních.

Výuka je rozdělena na dvě části, pět lekcí teoretických (tzv. INSPIRACE) a pět konzultačních (KONZULTACE), které se pravidelně střídají ve čtrnáctidenním intervalu a vzájemně se doplňují.

Lekce INSPIRACE uchazečům přináší základní informace a zajímavosti o minulých i současných ročnících pravidelně pořádaných fotografických akcí.

Největší zájem z řad uchazečů kurzu je v posledních letech o Blatenský fotofestival a ze soutěží pak zejména o soutěže jako je Czech Press Photo, Czech Nature Photo, Cena Hanzelky a Zikmunda, Národní soutěž fotografie, Praha fotografická, soutěž FOTOSTART nebo Fotograf roku časopisu FotoVideo.

Z mezinárodních soutěží pak např. World Press Photo, Sony World Photography Awards, Minimalist Photography Awards, Paris Street Photography Awards nebo Italien Street Photo Festival.

V prakticko-konzultační části výuky (KONZULTACE) pak pod vedením hlavního lektora ŠKF probíhají dlouhodobé pravidelné konzultace nad rozpracovanými soubory, kde se hodnotí a komentuje autorem zvolené téma, jeho umělecký záměr či adekvátnost zvolených výrazových prostředků pro celkové vyznění finálního díla.

Každému zájemci se zde tedy nabízí možnost, ve spolupráci i s ostatními účastníky kurzu, dlouhodobě si vytvářet a připravovat svůj autorský soubor pro jeho další případnou prezentaci, např. v rámci již zmíněných soutěžích či fotofestivalů.

Kurz street fotografie

Tento kurz vlastně vznikl na základě zájmu a ohlasu absolventů jednorázového workshopu „street photo“, který se stal nejúspěšnějším specializovaným workshopem

na ŠKF za celou dobu její existence. Celkově se kurz skládá z pěti lekcí a veden byl zatím doposud výhradně lektorkou Janou Kupčákovou. Obsahově, svou náplní, je tento kurz velmi podobný workshopu, avšak nabízí samozřejmě více prostoru jak pro teoretickou, tak i praktickou část výuky.

První lekce obsahuje teoretický úvod, projekci ukázek z tvorby světových i našich fotografů, základy žánru street fotografie, jak z technické, tak i obrazové stránky. Zakončena je vstupní konzultací předložené tvorby jednotlivých studentů.

Druhou lekcí je již samotná fotografická praxe za denního světla v centru Prahy nebo případně i v jiné vhodně zvolené lokalitě.

Třetí lekce je pak celá zaměřena na noční street fotografii, kdy fotoprojekce lektorky nabídne účastníkům kurzu řadu inspirativních ukázek z tohoto žánru, včetně odborného komentáře lektorky, který se zabývá technickou, obrazovou i uměleckou kvalitou promítaných prací. Lekci uzavírá závěrečná konzultace a hodnocení donesených fotografií pořízených na předchozí praktické lekci.

Čtvrtou lekcí je opět fotografická praxe v centru Prahy, tentokrát podvečerní nebo přímo večerní, při umělém osvětlení bez použití blesků.

Poslední pátá lekce pak zahrnuje závěrečnou přednášku a projekci týkající se světové „street photo" scény. Účastníkům kurzu lektorka představí některé světové osobnosti i nejlepší zahraniční fotografie z tohoto žánru. Poslední lekce i celý kurz je pak zakončen závěrečnou konzultací nad vybranými snímky, které jeho účastníci pořídili na předchozí praktické lekci.

4.2 Specializované workshopy od roku 2003 do současnosti

Nad rámec pravidelné výuky postupně zařazovala ŠKF do své nabídky nejrůznější tematické workshopy již od roku 2003, tedy již krátce po přestěhování do nových prostor ve Spálené ulici v Praze 1. Ve většině případů se jednalo o jednorázové nebo krátkodobé akce, odehrávající se v malých skupinách po max. 8 účastnících, které se vyznačovaly individuálním

Pozvánka na workshop Jany Kupčákové, 2021

přístupem lektora k žákům a jež měly ve výsledku pomoci účastníkům těchto workshopů prohloubit jejich praktické znalostí v dané oblasti.

V průběhu let si některé tematické workshopy (street photo, glamour, krajinářský workshop aj.) získaly své příznivce a byly některými zájemci navštěvovány i opakovaně. Jiné se však pro malý zájem o ně (např. workshop reklamního zátiší) nepodařilo ani otevřít.

Seznam realizovaných workshopů na ŠKF:

Temná komora

Kompletní proces zaměřený na následné zpracování naexponovaného černobílého filmu byl původně součástí výuky tzv. laboratorní praxe, ale díky zájmu žáků i veřejnosti byla tato část v jednu dobu osamostatněna a nabízena jako úplně první workshop na ŠKF.

Ten se pak konal po řadu let, přibližně dvakrát do roka, když jednou či dvakrát se dokonce uskutečnil i v průběhu letních prázdnin. Díky své náročnosti na technické a materiálové prostředky (zvětšovací přístroje, laboratorní misky, vývojnice, sušičky, leštičky, chemikálie pro zpracování filmů i fotopapíru apod.) bylo nezbytné, aby workshop probíhal k tomuto účelu v dobře vybavených učebnách, které, pokud jde o temnou i světlou komoru, dokázal tenkrát ŠKF nabídnout pouze fotoklub Líheň, působící ve Stanici techniků DDM hl. města Prahy v Dejvicích. Ten byl již tehdy, stejně jako dnes, vedený MgA. Jaromírem Santlerem.

Workshop „Temná komora“ přestal být ŠKF nabízen přibližně v roce 2016 a to pro nedostatek zájemců o tento způsob zpracování klasického filmového materiálu. V tuto dobu již převážil zájem veřejnosti o digitální fotografii.

Změna ale opět nastala v nedávné době, kdy se alespoň částečně obnovuje zájem u části fotografující veřejnosti o klasickou filmovou fotografii. Od dubna 2024 je tedy v nabídce ŠKF opět workshop s názvem „Temná komora – workshop klasické fotografie“. Novinkou oproti minulým workshopům je nyní snad pouze to, že výuka je teď rozložena do tří večerních lekcí. Jinak vedle praktického předvedení celého negativního i pozitivního procesu výroby papírové zvětšeniny, si každý účastník workshopu sám, pod dohledem lektora, vyvolá ve vývojnici svůj naexponovaný film a z něj si pak následně pod zvětšovákem a poté v miskách vyvolá své vlastní fotografie.

Astrofotografie

Velmi úzce specializovaným workshopem, pořádaným svého času ŠKF, byla astrofotografie. Náročnější zde byla již teoretická příprava (specifika a úskalí fotografií noční oblohy, mapa světelného znečištění, vliv roční doby a počasí, vliv technického

vybavení fotografa, fotoaparátů, objektivů, stativů apod.) a pokročilejší znalosti byly vyžadovány i pro následnou postprodukci snímků ve speciálních programech pro skládání výsledné fotografie i z desítek dílčích záběrů.

Workshop astrofotografie, především pro své specifické zaměření a vyšší náročnost v teorii i praxi, nakonec proběhl na ŠKF pouze dvakrát, a to pouze ve své první teoretické části, odehrávající se v učebně. Z důvodu malého zájmu veřejnosti, ale i s ohledem na odlišnou orientaci školy (především do oblasti volné autorské tvorby) se tento workshop již dále nenabízel.

Street fotografie

Naopak dlouhodobě nejúspěšnějším workshopem za dobu existence ŠKF se stal workshop zaměřený na street fotografii, který byl zařazen do nabídky školy okolo roku 2021, jako jakási varianta standardní reportážní praxe, která se běžně realizovala v rámci některých kurzů ŠKF. Vysokou oblíbenost si workshop „street photo" rychle získal především svou snadnou dostupností i menšími nároky na technické vybavení jeho účastníků. Popularitu mu rovněž přinesla nejen efektivní prezentace na sociálních sítích, ale i pozitivní a dynamická osobnost jeho vedoucí lektorky, Jany Kupčákové.

Účastníci workshopu se zde snaží zaznamenávat specifickou atmosféru ulice s jejími nejrozmanitějšími situacemi a typickými postavami svou libovolně zvolenou technikou, fotoaparáty digitálními i analogovými, a v určitých případech i jen mobilními telefony.

Zahájení workshopu probíhá vždy v učebně s tím, že lektorka připomene účastníkům kurzu podrobný program celé akce i aktuální výběr lokace, kam se skupina po úvodní přednášce vydá fotografovat. Následnou inspirativní projekcí vybraných fotografií z žánru „street photo" pak seznámí lektorka všechny účastníky kurzu se svou vlastní tvorbou, stejně jako i s pracemi předních českých či světových street fotografů.

Lektorka Jana Kupčáková při výuce v plenéru, Praha, 2021

Samotné fotografování pak probíhá vždy v centru Prahy s využitím pouze denního světla nebo za stávajícího veřejného osvětlení.

Počet účastníků workshopu je omezen na maximálně osm osob, čímž je umožněna rychlá zpětná vazba a individuální přístup

pedagoga ke každému žákovi, který má například zájem o rychlou konzultaci k právě pořízenému záběru.

V některých případech ale probíhá hodnocení aktuálně pořízených snímků až po skončení praktické části workshopu, a to opět v učebně ŠKF.

Pro svoji oblíbenost se tento workshop pořádá minimálně třikrát až pětkrát do roka (od r. 2023 má i svoji pokročilejší „dvojku" pro ty zájemce, kteří již první workshop absolvovali) a i díky jeho úspěšnosti byl pak následně do nabídky kurzů na ŠKF v roce 2023 zařazen i dlouhodobější „kurz street photo", vedený rovněž lektorkou Janou Kupčákovou.

Glamour

Anglicky vžitý termín představuje fotografický žánr zachycující krásu, půvab a přitažlivost ženského těla, emoce, příběhy. Workshop je zaměřený především na vytváření černobílých poetických portrétů žen.

Pro svoji popularitu patřil, především dříve, mezi pravidelně nabízené workshopy ŠKF. Jeho určitou zajímavostí i specifikem rovněž bylo, že se stal, stejně jako workshop kreativního portrétu při denním světle, výsadou vyučujících žen, lektorek.

Systém výuky byl jinak obdobný jako u většiny probíhajících workshopů. Pečlivě připravený program celé akce, přítomnost profesionální modelky, varianty šatníku, tedy oblečení různého stylu, i nezbytné technické vybavení (fotoaparáty, stativy, odrazné desky apod). Fotografování se realizovalo v předem vybrané lokaci v centru Prahy, při denním či stávajícím světle, jen s využitím odrazných desek, nikoliv však za použití blesků. Nejčastějšími místy, kde se workshopy glamour odehrávaly, bylo stylové prostředí vybraných kaváren, pasáží či jiných vhodných interiérů, kdy například modelky u kavárenských stolků byly často fotografované zvenku, z ulice, přes okna daného podniku.

Kreativní portrét a denní světlo

Svým obsahem i způsobem realizace jde o workshop podobný předchozímu Glamour. Odlišná zde, kromě vyučující lektorky, byla především lokace, tedy místa, kde se fotografování převážně ženských modelů odehrávalo. Jednalo se povětšinou o parky a zahrady Malé Strany, okolí Vyšehradu apod. Workshop nabízel možnosti výtvarného i umělecky působivého pojetí ženského portrétu s využitím pouze stávajícího denního světla, přizpůsobeného případně jen pomocí vhodných odrazných ploch.

Každý účastník workshopu si zde vyzkoušel práci s pózou i výrazem modelky, při současném nalézání vhodné kompozice pro záběr a začleněním modelu do

okolního prostředí. Důraz se kladl i na výběr vhodného místa k fotografování. Každý účastník kurzu byl vždy seznámen s řadou důležitých rad a zajímavých tipů pro tento druh portrétu, které následně mohl využít ve své další fotografické praxi. Standardem zde byly, stejně jako u jiných workshopů ŠKF, průběžné konzultace a hodnocení aktuálně pořízených záběrů vedoucí lektorkou kurzu.

Workshop se konal přibližně jen jednou do roka, a to převážně v jarních nebo letních měsících.

Krajina

Všeobecně se jedná o jeden z nejrozšířenějších fotografických žánrů, těšící se dlouhodobě velké oblibě amatérských i profesionálních fotografů. Na jaře roku 2017 se Miroslav Němeček rozhodl uspořádat první třídenní krajinářský workshop ŠKF

Krajinářský workshop v Krkonoších, fotografie z výuky, 2017

v atraktivním prostředí našich Krkonoš, čemuž předcházela širší diskuse a porada s vedoucím lektorem tohoto připravovaného kurzu, specialistou na krajinářskou fotografii Tomášem Holubem.

Prvním centrem víkendových fotografických výprav do míst malebných výhledů i skrytých zákoutí Krkonoš se stala chata Moravská bouda, nacházející se, v nadmořské výšce 1 225 m. Pod vedením zkušeného lektora se malá skupina účastníků workshopu učila ve specifickém horském prostředí adekvátně pracovat s fotografickou technikou, se světlem, s kompozicí i dalšími důležitými prvky ovlivňujícími výsledný fotografický obraz.

Krajinářský workshop byl ŠKF zorganizován celkem čtyřikrát, z toho dvakrát v Krkonoších a dvakrát ve fotogenickém prostředí Českého ráje.

V pozdějších letech už o tyto třídenní víkendové workshopy nebyl takový zájem, proto se již dále na ŠKF nenabízely.

4.3 Setkání s osobnostmi české fotografie

Od roku 2005 začala ŠKF pořádat, zatím jen nepravidelně a mimo hlavní výuku, pro své studenty, absolventy i jiné zájemce, setkání s předními osobnostmi české fotografie.

Tato setkání probíhají až do současnosti formou přednášek s prezentací díla oslovených autorů a následných besed s nimi. Odehrávají se povětšinou v hlavní učebně ŠKF nebo případně i v jiných vhodných k tomuto účelu pronajatých prostorách.

Do současnosti se na ŠKF v rámci těchto setkání prezentovala řada významných osobností české fotografie, fotografů, pedagogů či kurátorů fotografie, jakými jsou Miro Švolík, Jolana Havelková, David Boukal, Vít Šimánek, Josef Moucha, Roman Vondrouš, Jan Mlčoch nebo Michael Hanke, a někteří i opakovaně.

Jedno z posledních setkání s přední osobností české fotografie proběhlo v roce 2023. Jednalo se o besedu s kurátorem fotografické sbírky Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a kurátorem celé řady významných fotografických výstav (např. Česká fotografie 20. století, Akt v české fotografii, výstavy Josefa Sudka, Františka Drtikola, Jaroslava Rösslera), Janem Mlčochem. Akce se uskutečnila v přednáškovém sále Zemědělské Knihovny Antonína Švehly ve Slezské ulici v Praze 2.

V prosinci 2023 pak přijal pozvání k besedě fotograf a pedagog ITF SU v Opavě, Josef Moucha, který v učebně ŠKF ve Francouzské ul. v Praze 2 prezentoval nejen svou vlastní fotografickou tvorbu, ale i diskutoval se zájemci o studium na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.

Rok 2024 by měl přinést další dvě setkání s osobnostmi české fotografie, v březnu s předním českým fotografem, zaměřeným do oblasti humanistického dokumentu, Michaelem Hankem a v květnu pak s lektorkou ŠKF, výraznou představitelkou české street photography, Janou Kupčákovou. Tyto plánované přednášky a besedy by se měly opět uskutečnit v prostorách Zemědělské Knihovny Antonína Švehly.

Krátké představení autorů, kteří se prezentovali v rámci „Setkání s osobnostmi české fotografie“ na ŠKF:

Miro Švolík, 2010

Miro Švolík (*1960)

Slovenský fotograf žijící v Praze, který se věnuje především figurálním kompozicím pořizovaným z „ptačí perspektivy“ a fotografickým montážím. Je řazen mezi autory tzv. Slovenské nové vlny, spolu s Vasilem Stankem, Tono Stanem,

Kamilem Vargou, Rudo Prekopem a Peterem Župníkem, kteří u nás v první polovině 80. let bořili zaběhnutá klišé inscenované fotografie.

Josef Moucha (* 1956)
Český fotograf, teoretik fotografie, novinář, spisovatel a vysokoškolský pedagog.

Jolana Havelková (*1966)
Současná česká fotografka, filmařka, konceptuální umělkyně, kurátorka a vysokoškolská pedagožka.

Roman Vondrouš (* 1975)
Český profesionální fotograf a fotoreportér České tiskové kanceláře (ČTK). Absolvoval magisterský program na Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě, kde nyní pokračuje v doktorandském studiu a zároveň zde působí i jako i pedagog. Je držitelem celé řady prestižních ocenění ze soutěží Czech Press Photo, World Press Photo (zde 1. místo za soubor „Steeplechase“, 2012) i jiných. Od roku 2005 pracuje jako kmenový fotoreportér České tiskové kanceláře (ČTK), kde se věnuje agenturnímu zpravodajství. Fotografoval například letní i zimní olympijské hry (Peking 2008, Vancouver 2010, Soči 2014) nebo prezidenta Spojených států amerických, Donalda Trumpa, v Bílém domě (2019) aj.

Josef Moucha, 2023

Jolana Havelková, 2017

Roman Vondrouš, 2019

David Boukal (*1971)
Vědecký pracovník, biolog zaměřený na evoluční a populační ekologii, fotograf. Vystudoval Institut tvůrčí fotografie FPF v Opavě, kde následně i krátce působil jako pedagog zaměřený na studiový portrét.

Vít Šimánek (*1973)
Český fotograf, který na přelomu milénia patřil k jedněm z nejvýraznějších studentů, dokumentaristů na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity v Opavě.

David Boukal, 2005

Jan Mlčoch, 2022

Michael Hanke, 2024

V současnosti pracuje jako fotoreportér České tiskové kanceláře (ČTK). Je držitelem několika ocenění ze soutěže Czech Press Photo.

Jan Mlčoch (* 1953)

Český konceptuální umělec, teoretik fotografie, kurátor řady významných fotografických výstav (např. Česká fotografie 20. století, Akt v české fotografii, výstavy Josefa Sudka, Františka Drtikola, Jaroslava Rösslera aj.) a dlouholetý kurátor fotografických sbírek Uměleckoprůmyslového muzea v Praze.

Michael Hanke (* 1972)

Přední český dokumentarista, syn fotografa Jiřího Hankeho a fotografky Jiřiny Hankeové. Začal fotografovat až ve svých čtyřiceti letech a během krátké doby se stal držitelem řady prestižních cen z fotografických soutěží na naší i mezinárodní scéně. Je držitelem dvou druhých míst ze soutěže World Press Photo (2017, 2019) a dalších významných ocenění ze soutěží Czech Press Photo, Sony World Photography Awards, International Photographer of the Year aj.

Pozvánky na setkání s osobností české fotografie.
Vlevo: Josef Moucha, 2023. Uprostřed: Jan Mlčoch, 2022. Vpravo: Michael Hanke, 2024

4.4 On-line výuka v době pandemie Covid-19

Zásadní změny pro ŠKF nastaly s příchodem pandemie Covid-19 v březnu roku 2020. Celým světem se šířila do té doby neznámá virová nákaza, která kompletně zasáhla do všech sfér života, školství nevyjímaje. Negativní dopady všech nařízení a omezení pocítil snad úplně každý.

Pandemie způsobila v jednu dobu i uzavření všech škol, od těch základních až po vysoké školy. Důležitým momentem byl rovněž zákaz shromažďování, který byl velkou ranou zejména pro umělecké školy, kde hraje často zásadní roli osobní kontakt mezi pedagogem a žákem v rámci praktických lekcí. Tyto události a zmíněná omezující nařízení tvrdě zasáhly i ŠKF.

Zřejmě jedinou možností, jak pokračovat ve výuce a danou situaci se pokusit zvládnout, bylo alespoň částečné přesunutí výuky do on-line prostoru, jak ostatně učinila i drtivá většina škol u nás. Začala tak zcela nová etapa výuky. Bylo nutné se rychle zorientovat v dílčích problémech a připravit speciální on-line přednášky či semináře, které by studenty dál vzdělávaly a motivovaly k tvořivé fotografické aktivitě.

Němeček tehdy ve velmi krátké době připravil pro své studenty z aktuálně probíhajících kurzů program on-line přednášek a konzultací přes aplikaci ZOOM a nad rámec těchto on-line kurzů rovněž připravil i dvě další on-line přednášky z dějin fotografie pro širokou veřejnost.

První proběhla v dubnu 2020 pod názvem „Nejslavnější světové fotografie". Navázala na ni pak ještě on-line přednáška s názvem „Nejslavnější české fotografie", která byla následně i reprízovaná.

4.5 Přednášky hlavního pedagoga ŠKF

On-line přednášky z dějin fotografie o slavných fotografiích se následně staly inspirací pro rozšíření stávajícího výukového plánu. Po částečném odeznění covidové pandemie, kdy opět ve školách pokračovala normální prezenční výuka, byly do programu nabízených kurzů včleněny i výše uvedené přednášky o nejslavnějších českých i světových fotografiích. Ty byly rovněž, i když jen krátce, nabízeny i ve formě samostatných přednášek. Cílem zde bylo představit posluchačům zásadní práce klíčových osobností české i světové fotografie od 19. století až po současnost, současně je uvést do širšího společensko-historického kontextu a zmínit i zajímavé okolnosti, které se ke slavným fotografiím a jejich autorům vážou.

5. Spolupráce

Od samého počátku své existence se ŠKF zaměřovala i na spolupráci s jinými kulturně-vzdělávacími institucemi, většinou v dlouhodobějším časovém úseku. Tato vzájemně prospěšná spojení a kooperace s jinými subjekty vedla někdy postupem času k dalšímu prohlubování spolupráce, případně i rozšiřování nabízených aktivit ŠKF v dané oblasti.

V následných podkapitolách uvedu alespoň tři nejvýraznější příklady spolupráce ŠKF s jinými institucemi.

5.1 Stanice techniků DDM hl. m. Prahy v Praze 6

Nejdéle trvající spolupráce, která se začala datovat rokem 2003, je spolupráce se Stanicí techniků DDM hl. města Prahy, resp. s Fotoklubem Líheň, jehož dlouholetým vedoucím je MgA. Jaromír Santler.

Připomněla bych zde ovšem, že samotný Fotoklub Líheň existuje podstatně delší dobu. V devadesátých letech minulého století, pod vedením Jaromíra Santlera, plynule navázal na původní Fotokroužek, který tehdy ještě ve Stanici mladých techniků DDM v Praze 6 působil jen jako zájmová činnost pro malou skupinu žáků ze základních škol.

Začátky Fotoklubu Líheň nebyly vůbec jednoduché, potýkaly se s nedostatkem vhodných prostor i s nedostatkem kvalitní fototechniky. Postupem času, díky aktivnímu, vstřícnému přístupu ze strany vedení Stanice techniků DDM hl. města Prahy (tehdy ještě na adrese Pod Juliskou 1589, Praha 6), byly postupně vyčleněny skladové prostory v suterénu objektu a zrekonstruovány na velký fotoateliér včetně potřebného zázemí.

Používaná stávající osvětlovací technika byla v nevyhovujícím stavu a velice často se muselo při nejrůznějších problémech improvizovat. Svítidla se stínila pauzovacím papírem nebo vykrývala černým papírem či kartónem, černým

sametovým plátnem apod., a to podle toho, jaký typ svícení byl potřeba k výkladu učiva a praktickému splnění školního cvičení.

Díky podpoře ředitele DDM hl. města Prahy Mgr. Libora Bezděka a tehdejší ředitelky Stanice techniků DDM hl. města Prahy Ing. Jany Hnilicové se podařilo pro Stanici techniků získat alespoň jednu novou kvalitní sadu zábleskových světel a několik technických doplňků.

V rámci spolupráce s ŠKF však prošel Fotoklub Líheň od roku 2003 zásadní proměnou, a to jak ve svém fungování, tak i v rozšíření jednotlivých činností, kterými se zabýval. Členská základna se výrazně zvýšila, takže se v současnosti počet jejích aktivních členů pohybuje okolo šedesátky.

ŠKF se v rámci spolupráce významně finančně podílela na kvalitním technickém dovybavení velkého ateliéru a rovněž i počítačové učebny. Oproti dřívější situaci tak příjemnější zázemí fotoklubu nyní přispívá, a to velkou měrou, k postupně se zvyšující úrovni zde nabízených služeb.

V roce 2008 vznikl v 1. patře Stanice techniků i výstavní prostor s názvem Galerie Juliska (viz samostatná kapitola na straně 71), který byl určen k prezentaci fotografií členů Fotoklubu Líheň, stejně jako absolventů a studentů ŠKF, jejích pedagogů i přizvaných hostů. Činnost galerie je dodnes velmi kladně hodnocena a podporována, mimo jiné i ze strany ředitelky Stanice techniků DDM hl. m. Prahy Bc. Ireny Fridrichové, která mnohé výstavy i sama zahajuje.

Spolupráce s ŠKF přináší Stanici techniků každým novým školním rokem nové výstavy v Galerii Juliska i rozšíření stávající výuky díky stále kvalitnějšímu vybavení ateliéru, temné komory i počítačové učebny. V současnosti, kdy analogová fotografie prožívá svou renesanci u nejmladších fotografů, uvažuje ŠKF o znovuzavedení praxe zpracování filmu a fotografií v temné komoře do výuky. Další zvažovanou novinkou, která by se v rámci spolupráce mezi ŠKF a Stanicí techniků mohla brzy objevit, je tvorba a střih domácího videa.

5.2 Blatenský fotofestival

V roce 2011 oslovila Miroslava Němečka fotografka a organizátorka Blatenského fotofestivalu Kamila Berndorffová, a to ohledně kurátorství své autorské fotografické výstavy „Můj nový život“, věnující se dětem s onkologickým onemocněním. Výsledkem domluvené osobní schůzky nakonec ale bylo, že Němeček po zhlédnutí předložených fotografií tehdy Berndorffové doporučil jiného vhodnějšího kurátora, dlouhodobě se zabývajícího sociálním dokumentem, a sice fotografa Radovana Koderu z Plzně. Němeček se sice nestal kurátorem popisovaného projektu, získal

Setkání Miroslava Němečka s Jindřichem Štreitem během Blatenského fotofestivalu v roce 2016

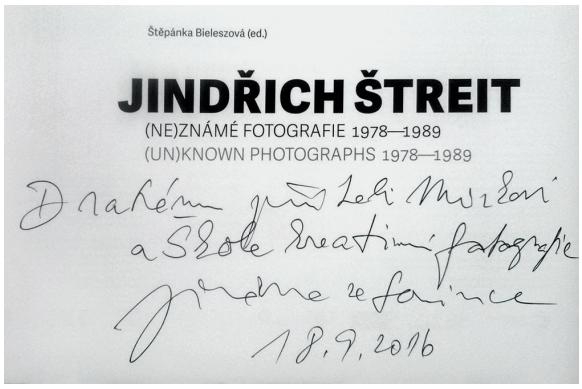

Věnování Jindřicha Štreita Miroslavu Němečkovi a ŠKF

však ale zajímavou nabídku na pozici jakéhosi neoficiálního poradce Kamily Berndorffové při vybírání potenciálně vhodných autorů pro hlavní výstavy dalších ročníků Blatenského fotofestivalu.

Takováto volnější forma spolupráce trvala až do roku 2019, kdy se Miroslav Němeček stal již oficiálně externím kurátorem Blatenského fotofestivalu. Kromě spolupráce při vybírání hlavních vystavujících osobností pro následující ročník Blatenského fotofestivalu se stal Němeček v roce 2021 i jedním z porotců, rozhodujících o výběru nejlepších fotografických souborů na Otevřenou scénu fotofestivalu. Tímto porotcem je i v současnosti.

Studenti, absolventi i lektoři ŠKF mají dlouhodobě Blatenský fotofestival ve velké oblibě a každoročně jej v září v hojném počtu navštěvují. Často se zde také, a to již dlouhou řadu let, prosazují vedle své účasti v rámci skupinových výstav ŠKF i se svými fotografickými projekty na Otevřené scéně festivalu.

5.3 ZŠ Květňák v Praze 4

Zajímavá spolupráce byla také navázána s novým školním rokem 2022/2023 mezi ŠKF a ZŠ Květnového vítězství 1554 v Praze 4 (tzv. Květňák). Tehdy Miroslav Němeček projednal s vedením školy založení a provoz fotokroužku určeného pro žáky sedmých, osmých a devátých tříd, tedy dětí ve věkovém rozmezí 12–15 let, což přineslo základní škole další novou možnost, jak motivovat nejmladší generaci k zájmu o fotografii a výtvarné umění obecně.

Cílem zahájené spolupráce tehdy bylo hravou, zábavnou formou a rozmanitými fotografickými úkoly podpořit dětskou kreativitu, kultivovat jejich vizuální vnímání a výtvarný projev. Nejtalentovanějším žákům se zde rovněž nabízela možnost dalšího osobního rozvoje, včetně pomoci s přípravou k talentovým přijímacím zkouškám na některou ze středních uměleckých škol se zaměřením na fotografii.

ŠKOLA KREATIVNÍ FOTOGRAFIE
ŠKOLA S TRADICÍ A ÚSPĚCHY

Baví tě fotografovat? Skvělé!

Fotokroužek pro žáky 7., 8. a 9. tříd

- **KDY:** 1x týdně v úterý od 15.30 do 16.30 **ZAHÁJENÍ:** úterý 15. 11. 2022
- **KDE:** V budově ZŠ Květnového vítězství 1554 **Cena:** 1800 Kč za pololetí (16 lekcí po 60 min.)
- **Možnost přihlásit se: https://www.nauctesefotit.cz/** **Kurz:** FOTOKROUŽEK – ZŠ Květňák
- **Pomůcky:** vlastní mobilní telefon s fotoaparátem je dostačující, případně je možné pracovat i s lepším fotoaparátem (digitální zrcadlovka, bezzrcadlovka či kompaktní fotoaparát)
- **Cílem fotokroužku je** hravou formou kultivovat vizuální vnímání žáků, podpořit jejich vlastní kreativitu při plnění rozmanitých fotografických úkolů a prohloubit tak případný jejich další zájem o fotografii či příbuzné obory.
- Žákům, kteří projeví o tuto oblast hlubší zájem, pak **nabídneme možnosti dalšího rozvoje**, podáme přehled o tom, kde mohou případně fotografii studovat na střední škole, jak a kde se připravit na přijímací zkoušky i jakým způsobem se mohou v budoucnu v oboru uplatnit.

***

Pořadatelem fotokroužku je **Škola kreativní fotografie v Praze (ŠKF)**

- Již 20 let pořádáme kurzy, workshopy a školení v oblasti fotografie.
- Pořádáme přípravné kurzy pro zájemce o studium na středních i vysokých uměleckých školách.
- Pořádáme fotokurzy pro dospělé všech stupňů pokročilosti.
- Vedeme studenty k veřejné prezentaci vlastní tvorby (Fotogalerie Juliska, Soutěž Fotostart, Blatenský fotofestival apod.).

Škola kreativní fotografie

Francouzská 4, Praha 2

Tel.: 721 701 686

www.nauctesefotit.cz

Pozvánka do fotokroužku pro žáky ZŠ Květňák v Praze 4, 2022

Fotografický kroužek byl již dopředu anoncován v každé třídě školy (od 7. třídy výše) v rámci předchozího didaktického workshopu vedeného po celý jeden týden Miroslavem Němečkem a jeho asistentkou Janou Labuťovou.

Žáci každé ze tříd, kde se didaktický workshop uskutečnil, byli během 1,5 hodiny jednoduchou přednáškovou formou seznámeni s tím, co to vlastně fotografie je, jak se liší od jiných výtvarných oborů či jakou má historii, pokud jde o vývoj fotoaparátů a jiné techniky až do současné podoby digitální fotografie. Rovněž byli seznámeni i se základními fotografickými žánry, rozdílem mezi informativními a emotivními snímky, mezi věcným a výtvarným projevem apod. V praktických ukázkách pak byla s žáky realizována jednoduchá a názorná cvičení, která se dala uskutečnit v prostoru školní učebny (např. demonstrace možností při fotografování pohybu malého autíčka pohybujícího se na školní lavici apod.).

Samotný fotokroužek probíhal v prostorách ZŠ, pod Němečkovým vedením, přibližně půl roku, každé úterý, v časovém rozpětí 60–75 minut. Teoretická i praktická část výuky se odehrávala povětšinou v jedné z vybraných učeben v budově ZŠ. Pouze některé praktické lekce vyžadující více denního světla probíhaly za dobrého počasí ve venkovních prostorách areálu školy. Zde si děti také mohly lépe vyzkoušet například práci s digitální zrcadlovkou a se stativem při fotografování městských krajinných motivů, zátiší apod.

Přestože fotokroužek fungoval na ZŠ Květnového vítězství pouze jeden semestr, přinesl Němečkovi několik zajímavých poznatků. Jeden z nich byl, že děti v tomto věku nemají ještě zpravidla vážnější zájem o fotografii. Ta je pro ně zajímavá především v podobě náhodných „živelných“ experimentů a hraní si s mobilním telefonem. Jejich kreativita se tedy velmi často omezovala pouze na převod pořízeného snímku, za pomocí nejrůznějších přednastavených filtrů v jejich mobilním telefonu, do formálně efektních obrazů, kterými následně udivovaly své spolužáky.

Jinak ještě závěrem. Účast žáků ve fotokroužku byla nízká a nenaplnil se tak ani limit minimálního počtu dětí potřebného k ekonomickému provozu této zájmové činnosti. Z tohoto i výše popsaných důvodů se ŠKF rozhodla tento fotokroužek ve spolupráci se ZŠ Květnového vítězství již do budoucna neprovozovat.

6. Další lektoři ŠKF

V této kapitole uvádím kompletní seznam všech lektorů, kteří jsou určitým způsobem spojeni s výukou na ŠKF, bez ohledu na délku jejich lektorského působení. Mnohdy se jednalo pouze o krátkodobé působení v některém ze specializovaných workshopů, jindy šlo naopak o dlouhodobější úvazky, které v některých případech přetrvaly až do současnosti.

Obliba jednotlivých lektorů během doby jejich působení na ŠKF se vždy určitým způsobem odrážela i v zájmu veřejnosti o nabízený kurz nebo workshop. Do oblíbenosti a hodnocení jednotlivých lektorů ŠKF se propisovaly jejich odborné znalosti, způsob komunikace, individuální přístup ke studentům, ale i míra jejich osobní zodpovědnosti při respektování pravidel a povinností, vyplývajících z jejich statutu pedagoga ŠKF. Za dobu existence školy, se výjimečně vyskytly i případy hrubého nedodržování pracovní morálky či neochoty komunikovat s vedením školy. V takovém případě byla zpravidla, po vyjasnění si dané situace vedením školy, spolupráce s dotyčným lektorem ukončena.

Z pedagogů, kteří jsou neodmyslitelně spojeni s výukou na ŠKF a mají zcela zásadní přínos pro fungování školy, je v prvé řadě třeba jmenovat MgA. Jaromíra Santlera, jehož působení na ŠKF se datuje již téměř od samotného vzniku školy. Od počátku až do současnosti si získával vždy oblibu a respekt mezi studenty nejen svými odbornými znalostmi, ale i individuálním empatickým přístupem ke každému žákovi a velkou trpělivostí. Vyučuje na ŠKF ateliérovou praxi, počítačovou postprodukci a v současnosti i kompletní proces zpracování filmu a fotografií v temné komoře. Jeho působištěm je Stanice techniků DDM hl. města Prahy, v Praze 6 – Dejvicích.

Dále je zde důležité rovněž zmínit dlouholetou lektorku ŠKF, Ing. Janu Kupčákovou, která se stala plnohodnotnou posilou pedagogického týmu ŠKF již v roce 2013 a je jí až do současnosti. Původně na ŠKF absolvovala jako studentka základní a později i akreditovaný rekvalifikační kurz. Po jeho úspěšném

zakončení se už jako lektorka ŠKF velice rychle zorientovala v problematice několika jí nabízených předmětů, které začala brzy a úspěšně vyučovat. Svým pozitivním přístupem k žákům, svými vědomostmi i dalšími rozmanitými a inspirativními aktivitami si záhy zajistila mezi studenty přirozený respekt a značnou oblibu. Postupem času se stala hlavní lektorkou svého vůbec nejoblíbenějšího a v její samostatné praxi i nejúspěšnějšího žánru, street fotografie. Tu nejdříve vyučovala formou jednorázových workshopů, později pak i v dlouhodobějších kurzech.

Trvalé a důležité místo mezi lektory zaujímá již od roku 2004 i ředitelka ŠKF v Praze, Mgr. Ing. Lenka Němečková. Ta se jako jediná osoba s právnickým vzděláním ve vedení školy specializuje výhradně na výuku a výklad práva ve fotografii, a to především v rámci rekvalifikačního kurzu akreditovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

MgA. Jaromír Santler (*1969)

Vzdělání:
Absolvent Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě v roce 2005.

Lektor ŠKF a vedoucí pedagog Fotoklubu Líheň ve Stanici techniků DDM hl. m. Prahy.

V teoretické oblasti se zabývá možnostmi fotografické výuky a výchovy dětí i mládeže. Pod jeho pedagogickým vedením vyrostla již celá řada mladých úspěšných autorů, z nichž mnozí dnes studují na uměleckých školách, fotografují pro přední české deníky nebo se věnují komerční fotografii.

Většina jeho volné tvorby je především klasickou černobílou fotografií, často inscenovanou nebo následně manipulovanou a převážně také ateliérovou. Věnuje se rovněž kurátorské praxi, když do současnosti uspořádal více než sto skupinových i samostatných výstav, především začínajících autorů. Je členem poroty fotografické soutěže pořádané ŠKF, FOTOSTART.

Vyučuje předměty: *klasické zpracování černobílé fotografie, ateliérová praxe, digitální fotografie a postprodukce*

Seznam individuálních i kolektivních výstav:
1998 – „Istrie, fotoklub na cestách“ – Galerie Inkubátor, Praha
2001 – „Poučné fotoobrazy“ – Galerie Inkubátor, Praha
2002 – „Poučné fotoobrazy“ – Galerie Milana Borovičky, Horní Bečva

2003 – „ITF“ – Letní filmová škola, Slovácké divadlo, Uherské Hradiště
2003 – „Diplomové a klauzurní práce ITF“ – Dům umění, Opava
2004 – „Ohlédnutí za létem“ – Klub Klamovka, Praha
2006 – „Absolventi“ – Dům umění, Opava
2007 – „Veteráni“ – kino Světozor, Praha
2009 – „Pravda nebo fikce?“ – Fotogalerie Juliska, Praha
2012 – „Osobnosti v plenkách“ – Fotogalerie Juliska, Praha
2012 – „O důvod více“ – kino Hvězda, Uherské Hradiště
2013 – „Pravda nebo fikce?“ – Fotostart, Galerie U Prstenu, Praha
2013 – „Pravda nebo fikce?“ – Blatenský fotofestival, Blatná
2013 – „Pravda nebo fikce?“ – Fotogalerie Juliska, Praha
2014 – „Žijí mezi námi“ – projekt lektora a žáků, Fotogalerie Juliska, Praha
2016 – „15 let Školy kreativní fotografie“ – Blatenský fotofestival, zámek Blatná
2017 – „15 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie 1, Praha
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Ambit, Praha
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Blatenský fotofestival, Blatná
2023 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Zbraslav, Praha

Ing. Jana Kupčáková (*1982)

Vzdělání:
1997–2001 ISŠ obchodu, služeb a podnikání, České Budějovice
2001–2006 ČZU v Praze, Provozně ekonomická fakulta, pětileté magisterské studium zakončené státní závěrečnou zkouškou

Absolventka fotografických kurzů:
2008 – Kurz pro začátečníky ŠKF
2011/12 – Celoroční kurz ŠKF
2012 – Ateliérové svícení – Fotoinstitut, Praha
2013 – Workshop práce s externím bleskem – Fotorádce, Praha
2013 – Večerní škola fotografování II – Fotoinstitut, Praha
2013 – Kurz tvůrčí fotografie ŠKF
2013/2014 – Rekvalifikační akreditovaný kurz Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky

Lektorka kurzů a workshopů ŠKF. Všestranně orientovaná fotografka, specializuje se především na street fotografii, získala již celou řadu ocenění a účastí

v prestižních fotosoutěžích i na vyhlášených fotofestivalech, našich i zahraničních, přispívá pravidelně na weby o fotografii, pořádá cestovatelské přednášky, je členem poroty fotografické soutěže ŠKF FOTOSTART.

Vyučuje předměty: *fotografická technika, krajinářská praxe, reportážní a dokumentární fotografie, portrét, street fotografie*

Seznam individuálních výstav:

2012 – „Evropská Mozaika" – Městské muzeum, Netolice
2012 – „Bosňané a Hercegovci před českým objektivem"– České centrum, Praha
2013 – „Benátky ve víru karnevalu" – Taneční studio Juicy Berry, Č. Budějovice
2014 – „Cizincem ve svém městě" – Fotofestival Blatná, Blatná
2014 – „Jana Kupčáková – fotografie" – Galerie Juliska, Praha
2015 – „Kuba ve fotografiích" – Cafe v Podpalubí, Praha
2015 – „Tváře tří kontinentů" – Fotofestival Blatná, Blatná
2015 – „Tváře ostrova svobody" – Fotofestival Jihočeský výlov, České Budějovice
2016 – „Srí Lanka" – Magistrát hl. města Prahy
2016 – „Itálie ve fotografiích" – Jazyková škola Lingua nostra, Praha
2017 – „V rytmu velkoměsta" – Klub Újezd, Praha
2018 – „New York" – Kino Kotva, České Budějovice
2019 – „Via Italia" – Palác Akropolis, Praha
2019 – „U moře" – Galerie Pod kamennou žábou, České Budějovice
2023 – „Objektiv nerovnosti" – Kampus Hybernská, Praha

Seznam kolektivních výstav:

2012 – „Premiéra 2012" – Galerie Na Hradě, Hradec Králové
2013 – „Tvůrčí fotografie na ŠKF" – Galerie Juliska, Praha
2013 – „Fotostart" – Galerie U Prstenu, Praha
2014 – „Nikon kalendář 2014" – Nikon Photo Gallery, Praha
2014 – „Výstava absolventů ŠKF" – Galerie Juliska, Praha
2014 – „Bezdrátově" – Galerie Konvent, Zámek Miklov, Mikulov
2015 – „Ozvěny Blatenského fotofestivalu" – Galerie Juliska, Praha
2015 – „Praha fotografická" – Staroměstská radnice, Praha
2015 – „Bezdrátově" – Vídeň, Gmünd
2016 – „Výstava vítězných snímků webu cestovatelů" – Holiday World, Praha
2016 – „15 let Školy kreativní fotografie" – Blatenský fotofestival, Blatná
2017 – „15 let Školy kreativní fotografie" – Galerie 1, Praha
2017 – „Nikon kalendář 2017" – Nikon Photo Gallery, Praha

2019 – „Léto“ – Gram Kafé, Třešť
2019 – „Women Street Photographers“ – Artspace PS109, New York
2019 – „Nikon kalendář 2020“ – Místodržitelský palác, Brno
2020 – „Women Street Photographers“ – Historical museum, Chelyabinsk
2020 – „Praha Fotografická“ – Staroměstská radnice, Praha
2020 – „WSP“ – Trieste Photo Days, Itálie
2021 – „Praha Fotografická“ – Galerie Ambit, Praha
2021 – „WSP“ – 59 Rivoli Gallery, Paříž, Francie
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Ambit, Praha
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Blatenský fotofestival, Blatná
2022 – „WSP“ – Indian Photo Festival, Hyderabad, Indie
2023 – „20 let Školy kreativní fotografie“ – Galerie Zbraslav, Praha
2023 – „Color street“ – Blatenský fotofestival, Blatná
2023 – „Treviso photographic festival“ – Treviso, Itálie
2023 – „Cewe Photo Awards“ – CPC, Praha

Seznam získaných ocenění:
2012 – 2. místo “Fotograf roku“ časopisu FotoVideo
2012 – 1. místo “TOP Fotografka roku“ časopisu FotoVideo
2016 – 2. místo fotografická soutěž WEBU CESTOVATELŮ
2016 – 3. místo v kategorii TRAVEL, PhotoJourney 2016
2016 – Nikon Kalendář 2017 finále top 12
2018 – 3. místo v kategorii TRAVEL Around the world 2017
2019 – 2. místo v kategorii CESTOVATELSKÁ FOTOGRAFIE, Cena Hanzelky a Zikmunda
2019 – 3. místo v kategorii TRAVEL, Prague Photo Salon
2019 – 1. místo + hl. cena soutěže, Dvě tváře Prahy
2019 – Fotografie měsíce, CEWE Photo Award 2019
2019 – 2. místo v kategorii Street art – Paris street photo awards
2019 – 1. místo v kategorii Street fashion – Paris street photo awards
2019 – Nikon kalendář 2020, finále top 12

Mgr. Ing. Lenka Němečková (*1971)

Vzdělání:
1989–1994 – Podnikatelská fakulta VUT v Brně
1993–1998 – Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze
2000 – Postgraduální právnický kurz na univerzitě Bocconi v Miláně

Absolventka fotografických kurzů ŠKF:
2002 – Tvůrčí fotografie PKF (ještě ve spolupráci s Pražským domem fotografie)
2022 – Rekvalifikační kurz ŠKF (akreditovaný MŠMT České republiky)
Od roku 2003 – ředitelka ŠKF
Od roku 2004 – lektorka ŠKF
Vyučuje předmět: *Právo ve fotografii*

Seznam individuálních i kolektivních výstav:
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie" – Galerie Ambit, Praha
2022 – „20 let Školy kreativní fotografie" – Blatenský fotofestival, Blatná
2022 – „Tichý Bruno" – Blatenský fotofestival, Blatná
2023 – „20 let Školy kreativní fotografie" – Galerie Zbraslav, Praha

Další lektoři s užší specializací

MgA. Kateřina Brůhová – Absolventka Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě – *módní fotografie v rámci rekvalifikačního kurzu akreditovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.*

MgA. Jiří Ernest – Absolvent FAMU – *semináře fotografie, krajinářská a ateliérová praxe, kompozice obrazu.*

MgA. Martin Hrubý – Absolvent Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě – *snímková a fotografická technika.*

Andrej Jakovlev – Absolvent ŠKF – *krajinářská a ateliérová praxe, produktová fotografie.*

Petr Jiskra – Absolvent ŠKF – *snímková a fotografická technika.*

MgA. Markéta Kubačáková – Absolventka ŠKF, Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze a Vysokého učení technického v Brně **–** *dějiny fotografie.*

Jana Labuťová – Absolventka Pražské fotografické školy – *krajinářská praxe.*

MgA. Pavel Matela – Absolvent Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě **–** *ateliérová praxe.*

Monika Nováková – Absolventka ŠKF a studentka Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě – *krajinářská praxe.*

Karel Novotný – Absolvent ŠKF **–** *snímková a fotografická technika, krajinářská praxe.*

MgA. Barbora Stejskalová – Absolventka ŠKF, Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem **–** *počítačová postprodukce.*

Jiří Vaněk – Absolvent Pražské fotografické školy **–** *ateliérová praxe, produktová fotografie.*

Lektoři specializovaných workshopů

Matyáš Baron – Externí volnočasový pedagog Stanice techniků DDM hl. města Prahy – *fotografická technika, temná komora, klasický proces zpracování filmu.*

David Herel – Profesionální fotograf – *astrofotografie, krajinářská praxe v rámci rekvalifikačního kurzu akreditovaného Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.*

Tomáš Holub – Profesionální fotograf *(absolutní vítěz soutěže Nikon kalendář 2017)* – *krajinářská fotografie.*

Andrea Kalová – Absolventka ŠKF – *glamour, kreativní portrét v denním světle.*

Monika Sandrová – Absolventka ŠKF – *glamour, kreativní portrét v denním světle.*

Soňa Šerá – Absolutorium na umělecké konzervatoři v Ostravě *(ambasadorka pro Zoner Photo Studio) – kreativní portrét v denním světle.*

7. ŠKF a její výstavní činnost

ŠKF se nesoustředí pouze na odbornou fotografickou výuku, ale velkou pozornost rovněž věnuje prezentaci praktických výsledků práce svých studentů, zejména pokud jde o jejich volnou autorskou tvorbu. Kreativitu svých studentů a jejich zájem o obor dlouhodobě podporuje propagováním těch nejlepších fotografických prací, které se v určitou dobu na škole objeví, a to nejrůznějším způsobem. Například založením *Galerie studenta* na webových stránkách školy, obrazovými příspěvky na facebook či instagram ŠKF nebo často i prostřednictvím absolventských výstav nejlepších studentských prací, ať již výročních, tematických, skupinových či individuálních. Kromě prací studentů a absolventů ŠKF se především na výročních jubilejních výstavách školy (15 let ŠKF, 20 let ŠKF i dalších) představují se svou tvorbou, byť jen v určitém fragmentu, i lektoři školy.

Historie školních výstav má svou dlouholetou tradici, která se začala odvíjet již od školního roku 2003/2004, tedy od doby, kdy ŠKF našla své nové působiště ve Spálené ulici v Praze 1. První absolventskou výstavu nejlepších prací svých studentů za uplynulý školní rok se v srpnu 2004 podařilo ŠKF uspořádat v Galerii U Mloka v Olomouci.

Kurátorem této i dalších absolventských výstav ŠKF byl od samého počátku především Miroslav Němeček, který pečlivě vybíral nejlepší fotografie svých studentů a sestavoval je (občas i za spoluúčasti jejich autorů) v konkrétním prostoru do vhodných výstavních celků.

Sám Němeček již od prvopočátku také hledal a zajišťoval vhodné výstavní prostory pro veřejné prezentace prací studentů své školy, a tak když se podařilo v roce 2008 naplnit vizi vlastní školní galerie (ve spolupráci se Stanicí techniků DDM hl. m. Prahy) a vznikla Galerie Juliska, zjednodušila se tím významně situace ŠKF, pokud šlo právě o zajišťování vhodných prostor pro její absolventské výstavy.

K výstavám pořádaným ŠKF nebyly ve většině případů vydávány žádné katalogy či jiné větší či obsáhlejší tiskoviny. Pouze byly vytvářeny internetové pozvánky, které

se uplatnily v rámci propagace výstav na sociálních sítích nebo menší plakátky ve formátu A4 umísťované na dveře galerie, příp. další drobný propagační materiál ve formě malých letáčků ve formátu cca A6. Výjimkou z výše uvedeného se ale stala výstava vítězných a oceněných prací fotografické soutěže „Otcovská láska“, která byla ŠKF spolupořádaná. (více a podrobněji viz strana 96)

Galerie, v nichž ŠKF za dobu své existence uspořádala své výstavy, jsem seřadila podle místa a četnosti, s jakou byly v minulosti ŠKF využívány. U výročních výstav školy uvádím rovněž i vystavující lektory. Individuální nebo kolektivní výstavy dlouhodobých lektorů ŠKF, které byly organizované jinými subjekty než ŠKF, jsou uvedeny v kapitolách 2. a 6. – viz strana 17 a 63..

U některých starších výstav se mi bohužel nepodařilo z dostupných materiálů dohledat seznam všech vystavujících autorů.

7.1 Galerie Juliska – Stanice techniků DDM hl. města Prahy (Pod Juliskou 2a, Praha 6)

Z historie tohoto menšího výstavního prostoru Stanice techniků DDM hl. m. Prahy, nacházejícího se v prvním patře před zdejší ředitelnou, víme, že jeho původní název byl Inkubátor. Začal být provozován v devadesátých letech minulého století jako výstavní prostor k prezentování prací členů místního Fotoklubu Líheň, což byla školní mládež ve věku 10 až 16 let.

Zásadní změna však nastala v roce 2008, kdy právě i díky spolupráci Stanice techniků DDM hl. m. Prahy s ŠKF byl tento výstavní prostor výrazně upraven a zrenovován. Byly opraveny zdi, zasádrovány nerovnosti a nově bylo i vymalováno,

Výstavní prostor Galerie Juliska,
Stanice techniků DDM hl. m. Prahy v Praze 6 – Dejvicích, 2008

čímž se docílilo optického zvětšení celého prostoru. Současně bylo zakoupeno 15 nových skleněných rámů o velikosti 60 × 80 cm od firmy Nielsen a namontováno bylo rovněž i závěsné zařízení od stejné firmy. Obnoveno bylo také zastaralé osvětlení galerie. Nakonec došlo i k přejmenování tohoto výstavního prostoru na jeho nový název Galerie Juliska.

Výraznou změnou ve fungování galerie byla nově stanovená koncepce jejího provozu a využívání, kdy bylo zpočátku domluveno (v intervalech cca jednoho a půl měsíce) pravidelné střídání výstav mladých autorů z Fotoklubu Líheň a absolventských výstav ŠKF.

Podle takto nastaveného plánu to pro ŠKF znamenalo uspořádat zde do roka tři absolventské výstavy svých studentů, pokud právě nebylo z určitého důvodu (např. mimořádné výstavy ŠKF v jiných galeriích nebo covidová výluka) dohodnuto jinak.

Do současnosti se zde uskutečnily již desítky výstav studentů i lektorů ŠKF, jak skupinových, tak i samostatných, povětšinou ale výstav absolventských, pravidelně představujících veřejnosti nejlepší studentské práce vytvořené za dobu trvání určitého kurzu.

Třeba ještě zmínit, že z důvodu omezeného výstavního prostoru jsou zde větší rozsáhlejší soubory jednotlivých autorů prezentovány často jen v podobě užšího, byť reprezentativního výběru.

Výše popsaný systém střídání výstav se během doby natolik osvědčil, že přetrvává s určitými výjimkami až do současnosti.

Tato malá galerie je pro řadu fotografů důležitá i tím, že je spojená s jejich vůbec první příležitostí, kdy měli možnost představit své dílo širší veřejnosti. Své fotografie zde prezentovali ve svých začátcích i někteří dnes již renomovaní tvůrci, jako například Jan Zátorský, Tomáš Chadim, Zdeněk Vajner, Simona Kala, Jana Kupčáková, Jan Handrejch, Viktor Chlad, Petr Krejčí, Jan Horník a jiní.

Pozvánka na první výstavu v Galerii Juliska. Výstava absolventů ŠKF, Praha, 2008

Seznam uskutečněných výstav v Galerii Juliska, individuálních i kolektivních:

2008

ŠKF – „Výstava absolventů Školy kreativní fotografie“, 20. 3.–18. 5. 2008
Studenti: Jiří Bohuslav, Peter Gališin,

Lucie Illésová, Petr Jiskra, Libor Kšír, Eva Linhartová, Markéta Linhartová, Lubomír Szabo, Zdeněk Tichý, Zuzana Zajačíková.

Libor Kšír (ŠKF) – „Na cestě“, září, říjen 2008

Zuzana Zbořilová (na doporučení ŠKF) – „Zrno“, 21. 10.–30. 11. 2008

2009

Zdeněk Tichý (ŠKF) – „In memoriam“, 02. 12. 2008–31. 1. 2009

Kateřina Průžková (na doporučení ŠKF) – „Soukromá – veřejná zátiší“, 19. 3.–30. 4. 2009

Pozvánka na výstavu Kateřiny Průžkové, Galerie Juliska, Praha, 2009

ŠKF – „Výstava absolventů Školy kreativní fotografie“, 4. 5.–12. 6. 2009

Poznámka: Jména vystavujících autorů nebyla uvedena na pozvánce, nepodařilo se je dohledat.

Tomáš Chadim (ŠKF) – „Fotografie“, 1. 10.–12. 11. 2009

2010

Markéta Linhartová (ŠKF) – „Melancholické krajiny“, 15. 1.–16. 2. 2010

Pozvánka na výstavu absolventů ŠKF, Galerie Juliska, Praha, 2010

ŠKF – „Výstava absolventů ŠKF“, 8. 4.–27. 5. 2010

Poznámka: Jména vystavujících autorů nebyla uvedena na pozvánce, nepodařilo se je dohledat.

ŠKF – „Výstava studentů ŠKF“, 7. 10.–12. 11. 2010
Studenti: Daniela Jaklová, Renáta Ondroušková, Radim Hájek, Andrej Jakovlev, Jiří Votava.

Pozvánka na výstavu studentů ŠKF, Galerie Juliska, Praha, 2010

2011

Petr Jiskra (ŠKF) –
„Neúplné rozetmění“,
leden – únor 2011

Andrej Jakovlev (ŠKF) – „Fotografie“,
14. 4.–25. 5. 2011

Radim Hájek (ŠKF) – „Retrografika“,
5. 10.–18. 11. 2011

2012

ŠKF – „Absolventi ŠKF 2011“,
03. 1.–17. 2. 2012
Studenti: Andrea Černá,
Radim Hájek, Andrej Jakovlev,
Eva Klinderová, Jaroslav Nosek,
Marcela Prokopová, Tomáš Zumr.

ŠKF – „Absolventky ŠKF“,
4. 4.–22. 5. 2012
Studentky: Lenka Grabicová,
Dita Jásková, Anežka Kafková,
Alexandra Koňová, Nicola Soukupová,
Markéta Vavrochová.

Miroslav Němeček
a Šárka Němečková (ŠKF) –
„Můj svět“, 4. 10.–14. 11. 2012

2013

ŠKF – „Tvůrčí fotografie na
ŠKF“, 4. 1.–15. 2. 2013
Studenti: Pavel Klobása, Jana
Kupčáková, Matěj Noha, Marta
Režová, Jana Tormová, Zdeněk Vajner,
Martin Vitouš, Eva Vrtišková.

Pozvánka na výstavu Petra Jiskry, Galerie Juliska, Praha, 2011

Pozvánka na výstavu Radima Hájka,
Galerie Juliska, Praha, 2011

Pozvánka na společnou výstavu Miroslava Němečka
a Šárky Němečkové, Galerie Juliska, Praha, 2012

Miroslav Němeček na vernisáži v Galerii Juliska, Praha, 2013

ŠKF – „Reportážní fotografie na ŠKF“, 3. 4.–17. 5. 2013
Studenti: Magda Andělová, Martina Fučíková, Petra Jeřábková, Iveta Kučerová, Jiří Schott, Věra Skalská, Renáta Süssová, Radek Vágner.

Jaromír Santler (ŠKF) – „Pravda nebo fikce“, 1. 10.–15. 11. 2013

Jiří Schott (ŠKF) – „Povodně 2013“, listopad – prosinec 2013

2014

Zdeněk Vajner (ŠKF) – „Fotografie“, 5. 1.–21. 2. 2014

ŠKF – „Absolventi Školy kreativní fotografie“, 4. 4.–18. 5. 2014
Studenti: Zuzana Juřenová, Šárka Klímová, Pavel Klobása, Ondřej Kořínek, Jana Kupčáková, Dana Palasová, Martina Reimerová, Sára Richterová.

Jana Kupčáková (ŠKF) – „Fotografie“, 3. 10.–16. 11. 2014

2015

ŠKF – „Krajina na ŠKF“, 22. 1.–6. 3. 2015
Studenti: Eva Faltusová, Pavel Kolář, Ondřej Kořínek, Karel Prskavec, Adriana Repiská, Sára Richterová.

Eva Faltusová Vrtišková (ŠKF) – „Procházka“, 23. 4.–5. 6. 2015

Poznámka: O měsíc později byla výstava prezentována v Domově Sue Ryder – Michelská 1/7, Praha 4. Na vernisáži byl přítomen Miroslav Němeček, který výstavu také zahájil.

Pozvánka na výstavu Zdeňka Vajnera, Galerie Juliska, Praha, 2014

Fotografie z výstavy Jany Kupčákové, Galerie Juliska, Praha, 2014

Výstava Krajina na ŠKF, Miroslav Němeček a absolventi, Galerie Juliska, Praha, 2015

ŠKF – „Ozvěny Blatenského fotofestivalu v pracích absolventů ŠKF“, 14. 10.–29. 11. 2015
Studenti: Jana Kupčáková, Hadis Medenčević, Renáta Süssová, Marta Wojciechovska.
Poznámka: Vernisáž výstavy proběhla za účasti organizátorky a ředitelky Blatenského fotofestivalu Kamily Berndorffové.

2016

ŠKF – „Absolventi ŠKF – Napříč“, 15. 1.–28. 2. 2016
Studenti: Kateřina Červená, Marcela Prokopová, Renata Strnadová, Libuše Šofrová, Martin Vitouš.

Pozvánka na výstavu Absolventky ŠKF speciál, Galerie Juliska, Praha, 2016

ŠKF – „Absolventky ŠKF – Speciál“, 13. 4.–22. 5. 2016
Studentky: Markéta Albrechtová, Vladimíra Fialová, Radka Hejná Větrovcová, Alice Hekrdlová, Ivana Jirovská, Jana Pěničková, Renata Strnadová.

ŠKF – „Hlavní nádraží Praha ve fotografiích absolventů ŠKF“, 07. 10.–18. 11. 2016
Studenti: Jan Stojan, Adolf Mouder, Rudolf Hojdar, Silvie Festová, Irena Miškovská, Tereza Stuchlová.

2017

ŠKF – „Černobílá fotografie na ŠKF“, 25. 5.–30. 6. 2017
Studenti: Lucie Čejková, Rudolf Hojdar, Simona Kalašová (Kala), Nicole Langrová, Hadis Medenčević, Lucie Michajlov, Vlasta Nýdlová, Ivana Prchalová, Marcela Prokopová, Konstantin Tilberg, Gabriela Zieglerová.

Pozvánka na výstavu Černobílá fotografie na ŠKF, Galerie Juliska, Praha, 2017

2018

ŠKF – „Tvůrčí fotografie na ŠKF“, 7. 3.–20. 4. 2018
Studenti: Lucie Čejková, Simona Kalašová (Kala), Jana Kučerová, Lenka Marečková, Tara Middleton, Michaela Píšová, Karel Prskavec.

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2018“, 27. 6.–23. 9. 2018
Studenti: Pavel Berit, Daniela Búryová, Jana Filková, Monika Hrochová, Monika Jiroutová, Karolína Kulifajová, Miroslava Kůsová, Marcela Kybalová, Jaroslava Ondrušová, Radka Szabová.

Pozvánka na výstavu Tvůrčí fotografie na ŠKF, Galerie Juliska, Praha, 2018

2019

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2019“, 1. 3.–14. 4. 2019
Studenti: Martin Barčanský, Petra Navrátilová, Jaroslava Novotná, Pavla Pražáková, Kristýna Řeháčková, Monika Sandrová, Marek Ševčík, Naďa Šilerová.

Miroslav Němeček na vernisáži v Galerii Juliska, Praha, 2019

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2019“, 27. 6.–29. 9. 2019
Studenti: Jan Čančík, Mirka Indráčková, Piotr Kamiński, Jana Kučerová, Šárka Kyzivátová, Kateřina Nováková, Vojtěch Plhák, Lenka Popelová, Šárka Valášková, Miroslava Žůrková Ondrášová.

2020

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2020“, 4. 3.–19. 4. 2020
Studenti: Daniela Fridrichová, Michaela Fridrichová, Marcela Fröhlichová, Gabriela Chudáčková, Jana Kettnerová, Radka Kulhánková, Markéta Mašková, Ivan Roubal, Šárka Valášková.

Pozvánky na výstavu ŠKF Absolventi 2020, Galerie Juliska, Praha, 2020

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2020“, 17. 6.–16. 9. 2020
Studenti: Iva Bečvářová, Barbora Blahová, Luděk Erban, Lucie Míčová, Ivana Moravcová, Monika Nováková, Jan Sýkora, Eva Židův.

2021

ŠKF – „Absolventi 2021“, 10. 6.–15. 9. 2021
Studenti: Luděk Erban, Michaela Fridrichová, Marcela Fröhlichová, Barbora Kupková, Markéta Mašková, Lucie Míčová, Monika Nováková, Jan Sýkora, Gabriela Trousilová, Jakub Veselý, Eva Židův, Michael Židův.

Pozvánka na výstavu ŠKF Absolventi 2021, Galerie Juliska, Praha, 2021

2022

V tomto roce se neuskutečnila v Galerii Juliska žádná absolventská výstava, a to z důvodu náročnějších příprav směřujících k uspořádání jubilejní výstavy ke dvacátému výročí založení ŠKF. Některé nejvýraznější práce současných studentů tedy byly prezentovány až v rámci této výstavy.

2023

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2023“, 26. 5.–16. 6. 2023
Studenti: Naďa Faltusová, Veronika Mašlejová, Hana Pešková, Ivan Roubal, Jan Sýkora, Pavel Šindelář, Gabriela Trousilová, Eva Židův.

Miroslav Němeček na vernisáži v Galerii Juliska, Praha, 2023

Pozvánka na výstavu Jaroslavy Novotné, Galerie Juliska, Praha, 2024

ŠKF – „Škola kreativní fotografie, Absolventi 2023“, 19. 6.–17. 9. 2023
Studenti: Michal Behuliak, Klára Borecká, Petra Dachtler, Helena Leitnerová, Jaroslava Novotná, Markéta Pešková, David Pešek, Karel Prskavec, Vendula Remešová.

Jaroslava Novotná (ŠKF) – Hostinehosti – 14. 12. 2023–14. 2. 2024

7.2 Ostatní výstavní prostory v Praze

Minigalerie Centrum FotoŠkoda – Vodičkova 37, Praha 1

Minigalerie Centra FotoŠkoda se pro ŠKF stala druhým nejvíce využívaným výstavním prostorem v Praze. Nachází se v novorenesančním Paláci Langhans v samém centru Prahy 1. Galerie je nedílnou součástí samotné prodejny Centrum FotoŠkoda (CFŠ) a prochází v podstatě celým jejím přízemím, od vstupu do prodejny až po její nejvzdálenější část, kde si například vedle vystavených fotografií může návštěvník CFŠ, prohlédnout v prosklených vitrínách i nabízenou bazarovou fototechniku. Od 31. 1. do 12. 2. 2011 se zde konala jubilejní výstava ŠKF k desetiletému výročí od založení školy, pod názvem „**10 let ŠKF**“, sestavená z výběru nejlepších prací jejích současných studentů a nedávných absolventů.

Minigalerie Centrum FotoŠkoda, Praha. Vlevo: Fotografie z výstavy 10 let ŠKF, 2011. Vpravo: Pozvánka na výstavu vítězných prací 6. ročníku soutěže FOTOSTART, 2020

Vystavující autoři:
Peter Gališin, Radim Hájek, Tomáš Chadim, Lucie Illésová, Andrej Jakovlev, Libor Kšír, Jaromír Lachman, Markéta Linhartová, Monika Posltová, Eva Pospěchová, Ilona Sochorová, Jiří Votava, Aleš Waksmundský.

K pravidelnému využívání prostoru Minigalerie CFŠ ze strany ŠKF dochází ale až od roku 2015, kdy se Centrum FotoŠkoda stalo oficiálním partnerem fotografické soutěže pořádané ŠKF, nesoucí název Fotostart. Od samotného počátku této soutěže se zde tedy již pravidelně a každoročně konají závěrečné výstavy právě skončeného ročníku soutěže Fotostart, včetně vernisáže spojené se slavnostním vyhlášením výsledků a předáním cen všem jejím vítězům.

Centrum FotoŠkoda se v roce 2019 rovněž stalo oficiálním partnerem i druhé fotosoutěže pořádané ŠKF, pod názvem „Otcovská láska“. Soubor vítězných fotografií z této soutěže zde byl pak vystaven od 21. 12. 2020 do 9. 1. 2021.

Galerie U Prstenu – Jilská 449/14, Praha 1

Galerie U Prstenu má mnoholetou tradici v prezentaci současného umění, např. výtvarného umění, filmu, hudby, literatury ale i workshopů. Na počátku devadesátých let ji založil akademický malíř Stanislav Holý spolu se svojí ženou Marií Holou.

Nachází se v komplexu historického domu na Starém Městě v Praze, kousek od Staroměstského náměstí a Karlova mostu. Prostor galerie je rozdělen do několika místností, od přízemí renesančního domu, přes gotické sklepení až po sklepení románské.

V těchto reprezentativních prostorech proběhla v roce 2013 první velká retrospektivní výstava ŠKF pod názvem FOTOSTART (nezaměňovat se stejným názvem fotosoutěže ŠKF, která začala psát svoji historii až o rok později), která vedle výstavních zvětšenin (většinou o formátu 60 × 90cm adjustovaných na kapě) nabídla v suterénu galerie všem návštěvníkům výstavy i jakési bilanční „slideshow" nejlepších absolventských prací vytvořených na ŠKF za celou dobu její existence.

Výstava Fotostart zde probíhala od 23. 5. do 21. 6. 2013. Slavnostní zahájení proběhlo za osobní účasti galeristky paní Marie Holé.

Vystavující autoři:
Miroslav Němeček, Barbora Stejskalová, Jaromír Santler, Jana Tormová, Jana Kupčáková, Marta Režová, Zdeněk Vajner, Petra Jeřábková, Matěj Noha, Lenka Grabicová, Radim Hájek, Dita Jásková, Sára Richterová, Tomáš Zumr, Anežka Kafková, Martina Fučíková, Jana Hájková, Michal Petrovič

Fotografie z vernisáže výstavy FOTOSTART, Galerie u Prstenu, Praha, 2013. Vlevo: Miroslav Němeček zahajuje výstavu. Uprostřed: Lektorka ŠKF Jana Kupčáková a Miroslav Němeček. Vpravo: Lektor ŠKF Jaromír Santler

Galerie 1 – Štěpánská 47, Praha 1

Galerie 1 je výstavní prostor Městské části Praha 1 na rohu ulic Štěpánská a V jámě Veřejnosti byl poprvé otevřen v roce 2013 a sloužil ze začátku především mladým umělcům. Hlavním cílem Galerie 1 je dnes prezentace výrazné tvorby vybraných

výtvarníků, uměleckých skupin či škol, jež přímo na Praze 1 působí nebo mají k Městské části Praha 1 jiný bližší vztah.

V této pěkné moderní galerii v centru Prahy uspořádala ŠKF v roce 2017 svou retrospektivní výroční výstavu, nazvanou **„15 let Školy kreativní fotografie v Praze“**. Slavnostní vernisáž proběhla 29. 3. 2017 a byla zahájena mimo jiné i za přítomnosti starosty Městské části Praha 1, Ing. Oldřicha Lomeckého.

Představena byla starší i nejnovější tvorba přibližně od čtyřiceti autorů z řad současných studentů, absolventů i lektorů školy.

Výstava byla v této době již putovní, jelikož se její úplně první zastavení uskutečnilo, byť v redukované podobě, již o půl roku dříve v rámci 11. ročníku Blatenského fotofestivalu (září 2016) a následně pak, to druhé, ještě na začátku roku 2017 ve výstavním prostoru předsálí kina Kotva v Českých Budějovicích.

Vystavující autoři:
Lucie Čejková, Kateřina Červená, Vladimíra Fialová, Eva Faltusová, Alice Hekrdlová, Rudolf Hojdar, Tomáš Holub, Tomáš Chadim, Ivana Jirovská, Jitka Krejčová, Simona Kalašová (Kala), Jana Kupčáková, Marcela Kybalová, Jana Labuťová, Nicole Langrová, Hadis Medenčević, Lucie Michajlov, Miroslav Němeček, Vlasta Nýdlová, Alexandr Petrželka, Ivana Prchalová, Marcela Prokopová, Karel Prskavec, Marta Režová, Jaromír Santler, Renata Strnadová, Renáta Süssová, Zdeněk Tichý, Konstantin Tilberg, Radka H. Větrovcová, Martin Vitouš, Gabriela Zieglerová, Silvie Festová, Irena Miškovská, Adolf Mouder, Barbora Stejskalová, Jan Stojan, Tereza Stuchlová, Zdeněk Vajner, Jiří Vaněk, Tomáš Zumr.

Palác Akropolis – Kubelíkova 27, Praha 3

Palác Akropolis se již řadu let profiluje jako centrum nezávislé kultury, které realizuje ve svých multifunkčních prostorách ojedinělé hudební, divadelní, ale i výtvarné projekty.

Vedení Paláce Akropolis nabídlo ŠKF v roce 2018 prostor foyer kavárny Paláce Akropolis nazvaný A-Galerie k pořádání autorských výstav pro vybrané absolventy své školy:

2018 – Karel Prskavec – „Krajiny osamění“
2018 – Simona Kalašová (Kala) – „Co zůstává“
2019 – Jana Filková – „Malé věčnosti“

Část výstavního prostoru v Paláci Akropolis, Praha, 2018

2019 – Monika Sandrová – „O čem ženy sní“
2019 – Jana Kupčáková – „Via Italia“

Zde se rovněž uskutečnila výstava vítězných a oceněných snímků fotosoutěže spolupořádané ŠKF a firmou Ing. Davida Mrkose, KNAP HOLDING SE, pod názvem Otcovská láska, a to v termínu od 4. 12. 2019 do 30. 1. 2020. Vernisáž výstavy, spojená se slavnostním předáváním cen vítězům soutěže, proběhla v Paláci Akropolis ve čtvrtek 12. 12. 2019.

Galerie Ambit – Jungmannovo nám. 18, Praha 1

ŠKF si s pronajímatelem Galerie Ambit na Jungmannově nám. v Praze 1 domluvila komerční pronájem reprezentativních výstavních prostor, nacházejících se ve Františkánském klášteře, těsně sousedícím s kostelem Panny Marie Sněžné.

Důvodem bylo uspořádání retrospektivní výroční výstavy „**20 LET Školy kreativní fotografie v Praze“** uzavírající a bilancující dvacet let existence této školy.

Vernisáží, která se uskutečnila v podvečer 7. 4. 2022, byla slavnostně zahájena výstava (otevřena do 21. 4. 2022), která veřejnosti představila ty nejlepší fotografické projekty, někdy však v redukované podobě, od 43 současných studentů, dřívějších úspěšných absolventů, ale i řady současných lektorů ŠKF.

Jednalo se tak o doposud největší a nejrozsáhlejší výstavu, kterou za dobu své existence ŠKF uspořádala.

Vystavující autoři:
Iva Bečvářová, Daniela Búryová, Lucie Čejková, Luděk Erban, Naďa Faltusová, Lucie Faltýnková, Jana Filková, Michaela Fridrichová, Tomáš Holub, Jiří Husák, Tomáš Chadim, Petra Jeřábková, Simona Kalašová (Kala), Andrea Kalová, Jana Kupčáková, Markéta Mašková, Lucie Míčová, Miroslav Němeček, Lenka Němečková, Monika

Výstava 20 let Školy kreativní fotografie, Galerie Ambit, Praha, 2022

Nováková, Jaroslava Novotná, Miroslava Žůrková Ondrášová, Jaroslava Ondrušová, Eduard Palíšek, Hana Pešková, Helena Poulová, Karel Prskavec, Ivan Roubal, Šárka Rucká, Jan Růžička, Monika Sandrová, Jaromír Santler, Renáta Süssová, Jan Sýkora, Pavel Talich, Helena Trčková, Gabriela Trousilová, Zdeněk Vajner, Šárka Valášková, Lenka Zavadilová, Irena Zykanová, Eva Židův, Michael Židův.

Poznámka: Po skončení výstavy v Galerii Ambit byla expozice ještě představena na dalších dvou místech mimo hlavní město, kde už ale z prostorových důvodů mohla být prezentována pouze ve své redukované podobě. Diváci tedy mohli výstavu opětovně zhlédnout v září 2022 v Blatné, v rámci 17. ročníku Blatenského fotofestivalu, a v lednu následujícího roku po dobu jednoho měsíce i v Galerii Zbraslav na Praze – Zbraslav.

Galerie Zbraslav (Městský dům) – U malé řeky 3, Praha – Zbraslav

Výstavní síň nacházející se v prvním patře Městského domu Praha – Zbraslav byla třetím zastavením výstavy „**20 LET Školy kreativní fotografie v Praze“** uspořádané k výročí dvaceti let od založení školy. Zde byla veřejnosti představena již redukovaná verze výstavy, která zahrnovala tvorbu 23 vybraných autorů – studentů, absolventů, ale i několika současných lektorů školy.

Vernisáž výstavy 20let Školy kreativní fotografie, Galerie Zbraslav, Praha – Zbraslav, 2023

Pozvánka na výstavu 20let Školy kreativní fotografie, Galerie Zbraslav, Praha – Zbraslav, 2023

Výstava se konala od 16. 1. do 9. 2. 2023 a byla zahájena vernisáží uspořádanou o den dříve ve večerních hodinách.

Vystavující autoři:
Daniela Búryová, Naďa Faltusová, Lucie Faltýnková, Vendula Hronová, Petra Jeřábková, Simona Kalašová (Kala), Lenka Krejčová, Jana Kupčáková, Miroslav Němeček,

Lenka Němečková, Monika Nováková, Jaroslava Novotná, Hana Pešková, Karel Prskavec, Jaromír Santler, Renáta Süssová, Jan Sýkora, Gabriela Trousilová, Zdeněk Vajner, Šárka Valášková, Irena Zykanová, Eva Židův, Michael Židův.

Kostel Husova sboru ve Vršovicích – Moskevská 34/967, Praha 10

Kostel Husova sboru ve Vršovicích je multifunkční budova Církve československé husitské, která se nachází na Vršovickém náměstí v Praze 10.

Od čtvrtka 30. 7. 2020 po dobu jednoho měsíce zde byla instalována výstava vítězných a oceněných snímků fotosoutěže spolupořádané ŠKF a firmou Ing. Davida Mrkose, KNAP HOLDING SE, pod názvem Otcovská láska.

Village Cinemas multikino Anděl – Radlická 3179, Praha 5

V prostorách foyer pražského multikina Village Cinemas se od 10. 6. do 7. 9. 2008 uskutečnila výstava pod názvem „Krajina na Škole kreativní fotografie".

Návštěvníkům nabídla několik různorodých přístupů v oblasti krajinářské fotografie a díle čtyř talentovaných absolventů ŠKF. K vidění zde tak byly ryze autorské, subjektivně laděné krajinářské práce, mimo jiné, např. i fotografie pořízené v infračerveném spektru záření.

Vystavující autoři:
Libor Kšír, Karel Novotný, Monika Posltová, Aleš Waksmundský

Výstavní síň Svazu českých fotografů – Karlínské náměstí, Praha 8

Výstava nejlepších prací absolventů ŠKF z aktuálního období proběhla ve výstavní síni Svazu českých fotografů na Karlínském náměstí ve dnech od 19. 6. do 12. 7. 2008. Obsahovala volné autorské práce od 17 absolventů školy vyznačující se subjektivním přístupem každého autora ke svému svobodně zvolenému tématu. Expozice si také dávala kromě jiného za cíl demonstrovat jejím návštěvníkům hlavní zaměření ŠKF do oblasti nápaditě tvůrčí fotografie.

Pozvánka na výstavu Absolventi Školy kreativní fotografie, Galerie Svazu českých fotografů, Praha, 2008

Slavnostní vernisáž byla zahájena úvodním slovem předsedkyně Svazu českých fotografů paní Věry Matějů a rovněž i proslovem vedoucího ŠKF v Praze Miroslava Němečka.

Vystavující autoři, kteří byli dohledáni:
Jiří Bohuslav, Peter Gališin, Lucie Illésová, Petr Jiskra, Libor Kšír, Eva Linhartová, Markéta Linhartová, Karel Novotný, Monika Posltová, Lubomír Szabo, Zdeněk Tichý, Aleš Waksmundský, Zuzana Zajačíková, Klára Žitňanská, Jiří Sailer, Markéta Dujková, Mira Fridrichová

Poznámka: Jména všech vystavujících autorů se ale dohledat nepodařilo.

7.3 Výstavy ŠKF v rámci Blatenských fotofestivalů

Každý třetí zářijový víkend pořádá jihočeské město Blatná již po 19 let stále významnější a populárnější fotofestival, který jeho návštěvníkům vždy nabídne celou řadu atraktivních fotografických výstav i od těch nejrenomovanějších tvůrců z České republiky i ze Slovenska (A. Kratochvíl, J. Saudek, J. Štreit, M. Švolík, V. Birgus, P. Baňka, D. Kyndrová, R. Vondrouš aj.). Součástí fotofestivalu je i tzv. Otevřená scéna, v rámci které má příležitost prezentovat své fotografické soubory prakticky každý, kdo kvalitou své práce přesvědčí odbornou festivalovou porotu.

Součástí fotofestivalu jsou vedle širšího doprovodného programu i odborné přednášky a projekce předních osobností české fotografie, fotografů, historiků fotografie, kurátorů apod.

Hlavní výstavy fotofestivalu jsou prezentovány především v Městském muzeu Blatná, ale i na dalších místech, v galerijních i méně tradičních prostorách, které nabízí třeba kaple Svatého Michala, kostel Nanebevzetí Panny Marie nebo zámek Blatná.

Setkání absolventů ŠKF na Blatenském fotofestivalu, 2016

Miroslav Němeček na Blatenském fotofestivalu, společná výstava ŠKF, 2016

Karel Prskavec na Blatenském fotofestivalu, 2016

Miroslav Němeček a studentky ŠKF a ITF FPF SU v Opavě na Blatenském fotofestivalu, 2019

ŠKF zde do dnešní doby dostala možnost představit práce svých studentů či oceněné práce z jí pořádané soutěže „Otcovská láska“ na třech skupinových výstavách.

Jubilejní výstava „**15 let Školy kreativní fotografie v Praze**“ zde byla veřejnosti představena v rámci 11. ročníku Blatenského fotofestivalu ve dnech 17. a 18. 9. 2016, a to konkrétně ve výstavních prostorách tzv. „konírny“ na zámku Blatná.

Vystavující autoři:
Lucie Čejková, Kateřina Červená, Rudolf Hojdar, Ivana Jirovská, Jitka Krejčová, Jana Kupčáková, Hadis Medenčević, Lucie Michajlov, Alexandr Petrželka, Marcela Prokopová, Karel Prskavec, Jaromír Santler, Renata Strnadová, Renáta Süssová, Zdeněk Tichý, Konstantin Tilberg, Radka H. Větrovcová, Martin Vitouš, Gabriela Zieglerová, Silvie Festová, Irena Miškovská, Adolf Mouder, Jan Stojan, Tereza Stuchlová, Zdeněk Vajner, Miroslav Němeček.

V rámci 16. ročníku Blatenského fotofestivalu se v prostoru kavárny Železářství u Šulců, od 19. do 20. 9. 2020 naposledy prezentovaly vítězné a oceněné snímky soutěže „**Otcovská láska**“ spolupořádané ŠKF v Praze.

Miroslav Němeček a vystavující studentky ŠKF a ITF FPF SU v Opavě na Blatenském fotofestivalu, Otevřená scéna, 2020

Společná výstava ŠKF na Blatenském fotofestivalu, 2022

Retrospektivní výroční výstava „**20 let Školy kreativní fotografie v Praze**“ se zde v Blatné představila v rámci 17. ročníku Blatenského festivalu ve dnech 17. a 18. 9. 2022. Návštěvníci ji mohli zhlédnout v prostorách zámecké konírny. Jednalo se ale již o reprízu výstavy, která měla na jaře stejného roku svou premiéru v pražské Galerii Ambit.

Expozici však bylo nutno, s ohledem na velikost výstavního prostoru, zredukovat o přibližně polovinu původně vystavených prací.

Vystavující autoři:
Daniela Búryová, Naďa Faltusová, Lucie Faltýnková, Vendula Hronová, Petra Jeřábková, Simona Kalašová (Kala), Lenka Krejčová, Jana Kupčáková, Miroslav Němeček, Lenka Němečková, Monika Nováková, Jaroslava Novotná, Karel Prskavec, Jaromír Santler, Renáta Süssová, Jan Sýkora, Gabriela Trousilová, Zdeněk Vajner, Šárka Valášková, Irena Zykanová, Eva Židův, Michael Židův.

7.4 Ostatní výstavní prostory mimo Prahu

Galerie U Mloka – Lafayettova 47/9, Olomouc

Galerii U Mloka lze krátce charakterizovat jako místo neformálního setkávání a místo pro prezentaci převážně výtvarných děl, ale i hudebních, divadelních a literárních aktivit. Nachází se v podzemních prostorách staré zástavby ve středu města, nedaleko Dolního náměstí. Koncepčně se galerie od svého vzniku v roce 1998 soustřeďuje na objevování nových uměleckých trendů a počinů.

Pozvánka na výstavu Fotografie absolventů Pražských kurzů fotografie, Galerie U Mloka, Olomouc, 2004

Právě tato galerie se zapsala do výstavní historie ŠKF, resp. v té době ještě Pražských kurzů fotografie, jako prostor, kde v srpnu 2004 škola uspořádala svou vůbec první absolventskou výstavu nejlepších studentských prací za uplynulý školní rok.

Výstava trvala do poloviny září téhož roku a k vidění zde byly fotografická díla, žánrově i tematicky rozmanitá, vždy však vykazující subjektivní autorské vidění každého z vystavujících tvůrců.

Slavnostního zahájení výstavy se zúčastnila, kromě vedení ŠKF, Miroslava Němečka, Lenky Němečkové a dalších, i galeristka Veronika Mališová.

Vystavující autoři:
Aleš Waksmundský, Karel Novotný, Ivana Dvorská, Petr Blažíček, Jan Konvička, Markéta Kubačáková, Tomáš Mazur

Zhodnocení výstavy od Miroslava Němečka pro Mladou frontu (ze dne 9. srpna 2004):

> *„Tato výstava mimo jiné dokumentuje skutečnost, že talentovaní a originální tvůrci se nevyskytují jen na státních středních a vysokých školách. Ti nejlepší z našich kurzů pak právě na nich často ve studiu pokračují,“*

Galerie G2 v Plané nad Lužnicí

Galerie 2 působila od roku 2006 do roku 2010 v jihočeském městečku Planá nad Lužnicí. Jednalo se o jednu malou místnost, která byla součástí cukrárny „Ve Mlejně“, nacházející se přímo u hlavní silnice procházející Planou. Spojení cukrárny s galerií nebyl sice nápad nikterak originální, ale přinesl ve výsledku vyšší návštěvnost zde prezentovaných výstav.

Dvojice galeristů, Stanislav Klváček a Pavel Talich, se tu soustředila především na prezentaci současné autorské tvorby mladší generace fotografů a výtvarníků.

Svá díla tu dostali příležitost vystavovat současní i dřívější studenti ŠKF a v roce 2006 zde představil svůj fotografický soubor s názvem „Cestující“ i vedoucí ŠKF, Miroslav Němeček.

Soupis realizovaných výstav absolventů ŠKF v Galerii G2:
Jan Konvička – „Hledání v prázdnotě“, 10. 3.–19. 4. 2006
Monika Posltová – „Les fleurs (Květiny)“, 21. 4.–31. 5. 2006
Radek Dětinský – „Nuselské intermezzo“, 2. 6.–12. 7. 2006
Barbora Stejskalová – „Kdo hledá, ten najde“, 25. 8.–4. 10. 2006

Rok 2007 přinesl jednu změnu, a to v podobě kolektivní výstavy skupiny autorů, mezi kterými figurovali i tři absolventi ŠKF v Praze. Expozice nesla název „*Bez objektivu*“ a byla zaměřená na snímky pořízené dírkovou komorou. Výstava se konala od 23. 3. do 2. 5. 2007.

Vystavující autoři:
Radek Dětinský, Monika Posltová, Pavel Talich

A dále to byly opět výstavy jednotlivých autorů:
Aleš Waksmundský – „Smutné krajiny“, 4. 5.–13. 6. 2007
Libor Sekyra – „Útěky“, 15. 6.–25. 7. 2007
Eva Linhartová – „Krajiny ticha“, 27. 7.–5. 9. 2007
Libor Kšír – „Krajiny“, 30. 5.–9. 7. 2008
Zdeněk Tichý – „In memoriam“, 22. 5.–15. 7. 2009
Pavel Talich – „G2 = 5/22 + 2“, 16. 7.–30. 10. 2010

Kino Kotva – Lidická tř. 2110, České Budějovice

V prostoru kavárny a předsálí kina Kotva byla prezentována redukovaná verze retrospektivní výroční výstavy **„15 let Školy kreativní fotografie v Praze“**. Uskutečnila se v termínu od 13. 1. do 16. 2. 2017.

Vystavující autoři:
Lucie Čejková, Kateřina Červená, Rudolf Hojdar, Ivana Jirovská, Jitka Krejčová, Jana Kupčáková, Hadis Medenčević, Lucie Michajlov, Alexandr Petrželka, Marcela Prokopová, Karel Prskavec, Jaromír Santler, Renata Strnadová, Renáta Süssová, Zdeněk Tichý, Konstantin Tilberg, Radka H. Větrovcová, Martin Vitouš, Gabriela Zieglerová, Silvie Festová, Irena Miškovská, Adolf Mouder, Jan Stojan, Tereza Stuchlová, Zdeněk Vajner a Miroslav Němeček.

V roce 2012 zde byl rovněž vystaven (v předsálí kina Kotva) společný projekt Miroslava Němečka a jeho dcery Šárky, tehdy osmileté, pod názvem „Můj svět“. Samostatný soubor Miroslava Němečka „Čas madon“ byl ve stejnou dobu vystaven v kavárně kina Kotva.

Miroslav Němeček instaluje výstavu 15 let ŠKF v kině Kotva, České Budějovice, 2017

Vernisáž výstavy 15 let ŠKF v kině Kotva, České Budějovice, 2017

8. Úspěchy studentů ŠKF

V této kapitole bych ráda zmínila výraznější úspěchy alespoň některých absolventů školy. Ovšem vzhledem k celkovému počtu již bezmála pěti tisíc jejích absolventů je takřka nemožné vytvořit nějaký ucelenější seznam, nehledě na to, že ŠKF nemá žádnou komplexní databázi či archiv svých studentů vedený od svého vzniku do současnosti.

Mnoho informací je tedy nedohledatelných, k čemuž je třeba přičíst i tu skutečnost, že sám oceněný nebo jinak úspěšný absolvent mnohdy ani neposkytne škole zpětnou vazbu, a ta pak o jeho úspěchu často ani neví.

Rovněž lze obtížně odhadnout či objektivněji posoudit, do jaké míry studenta ovlivnila sama škola (přístup lektorů, odborná výuka apod.) nebo nakolik byl jeho konkrétní úspěch dosažen pouze jeho vlastní přičiněním a zásluhou. Přesto v obecné rovině usuzuji, že zde důležitý vztah mezi úspěchem absolventa a působením ŠKF v určité době na něj zcela jistě existuje a hraje svou roli. Domnívám se ale také, že důležité je i to, co budeme považovat za úspěch.

Úspěchy studentů nebo absolventů ŠKF jsem z výše uvedených důvodů sledovala pouze v časovém horizontu posledních deseti let, tj. od roku 2013. Rámec toho, co bude úspěchem hodným mého zaevidování, jsem vymezila třemi níže uvedenými oblastmi. Přijetí dotyčného absolventa ŠKF na vysokou uměleckou školu, zařazení jeho prací do programu významného fotofestivalu, jeho ocenění v rámci významné prestižní fotosoutěže, domácí i zahraniční. Jinak ale třeba provozování aktivní fotografické živnosti je prakticky nezjistitelné.

Provedenou rešerší uvádím následující přehled úspěchů studentů ŠKF:

2013

Zdeněk Vajner – 1. místo v soutěži Czech Press Photo 2013 v kategorii „Každodenní život“ za soubor „Veřejné soukromí“

2014

Zdeněk Vajner – Čestné uznání v prestižní fotografické soutěži Photo Annual Awards za soubor „Veřejné soukromí“ / účast na 15. ročníku Fotofestivalu v Moravské Třebové

Lenka Grabicová a Jitka Krejčová – Ocenění v soutěži Czech Press Photo 2014

Rozloučení s absolventy rekvalifikačního kurzu, 2014

Šárka Klímová, Yana Yushkevich, Zdeněk Vajner, Zdeněk Tichý – Soutěž Praha fotografická (18. ročník), výstava fotografií

Marta Režová, Marta Wojciechowska, Zdeněk Vajner – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2014 / 2015

Kateřina Hončová – ART & DESIGN INSTITUT v Praze, školní rok 2014 / 2015

2015

Karel Prskavec – Účast na 16. ročníku Fotofestivalu v Moravské Třebové

Šárka Klímová, Jana Kupčáková, Jana Tormová – Soutěž Praha fotografická (19. ročník), výstava fotografií

Zuzana Veselá, Katarína Pleskot Kollárová – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2015 / 2016.

2016

Marta Režová – Čestné uznání v mezinárodní kategorii Slovak Press Photo, soubor „Já poustevník“

Šárka Klímová, Zdeněk Tichý, René Tydlitát, Radka Větrovcová – Soutěž Praha fotografická (20. ročník), výstava fotografií

2017

Bedřich Helan, Šárka Klímová, Marcela Kybalová, Zdeněk Tichý, Konstantin Tilberg – Soutěž Praha fotografická (21. ročník), výstava fotografií

2018

Marcela Kybalová – Hlavní cena soutěže Praha fotografická, snímek „Cesta na Měsíc“

Bedřich Helan, Marcela Kybalová, Josef (Pepa) Středa, Zdeněk Tichý – Soutěž Praha fotografická (22. ročník), výstava fotografií

Lucie Čejková, Vlastimil Čejka, Simona Kalašová (Kala), Šárka Klímová – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2018 / 2019

2019

Daniela Búryová – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2019 / 2020

2020

Miroslava Žůrková Ondrášová – 1. místo v soutěži Czech Nature Photo v kategorii „Příroda v Praze“, snímek „Chechtavá akrobacie“

Petra Jeřábková, Eduard Palíšek, Renáta Süssová – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2020 / 2021.

2021

Naďa Faltusová, Lucie Faltýnková – Soutěž Praha fotografická (25. ročník), výstava fotografií

2022

Naďa Faltusová – BIF Beirut Image Festival 2022, výstava souboru „The Exclusion Zone“

Petra Jeřábková – Soubor „Slévárna UXA“, prezentován na výstavě Czech Press Photo 2022

Hana Pešková – Celostátní soutěž Fotostart, 8. ročník 2021/2022, celkový vítěz

Gabriela Trousilová – Fotofestival India 2022 Hyderabad, fotografie „Nohy“ prezentována na výstavě

Irena Zykanová – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2022 / 2023

2023

Petra Jeřábková – Soubor „Tavírna“, prezentován na výstavě Czech Press Photo 2023

Jaroslava Novotná – Soubor „Pole“, prezentován na výstavě Czech Press Photo 2023

Hana Pešková – Celostátní soutěž Fotograf roku 2023 pořádaná časopisem FotoVideo, celkový vítěz / Národní soutěž fotografie, Olomouc, 3. místo za sérii „Oslava jara“.

Gabriela Trousilová – Celostátní soutěž Fotostart, 9. ročník 2022 / 2023, celkový vítěz / Kuala Lumpur Photography Festival 2023, fotografie „Motýlci“ prezentována na výstavě / Mezinárodní fotografická soutěž Cewe 2023, výstava v Czech Photo Centre, fotografie „Nohy“

Monika Nováková – Institut tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, školní rok 2023 / 2024

2024

Hana Pešková – „Women Street Photographers“, Artspace, New York, fotografie „Upstairs with bodyguards“ / časopis All About Photo z Los Angeles, prezentována její výstava „Child Labour“

Gabriela Trousilová – Finalistka soutěže o Cenu Zikmunda a Hanzelky, fotografie „Tři světy“

Seznam studentů, absolventů a lektorů ŠKF vystavujících samostatně na Otevřené scéně Blatenského fotofestivalu za dobu jeho existence:

Iva Bečvářová, Daniela Búryová, Lucie Čejková, Kateřina Červená, Eva Faltusová, Jana Filková, Martina Fučíková, Radim Hájek, Tomáš Chadim, Andrej Jakovlev, Dita Jásková, Petra Jeřábková, Simona Kalašová (Kala), Andrea Kalová, Šárka Klímová, Pavel Kolář, Jitka Krejčová, Lenka Krejčová, Jana Kupčáková, Veronika Mašlejová, Hadis Medenčević, Miroslav Němeček, Lenka Němečková, Matěj Noha, Jaroslava Novotná, Vlasta Nýdlová, Jaroslava Ondrušová, Hana Pešková, Karel Prskavec, Marta Režová, Jaromír Santler, Renáta Süssová, Jan Sýkora, Pavel Talich, Gabriela Trousilová, Zdeněk Vajner, Šárka Valášková, Zuzana Veselá, Kateřina Vojtová, Marta Wojciechovska, Tomáš Zumr

Kurz příštích vítězů, 2023

9. Fotosoutěže ŠKF

ŠKF se ve svých aktivitách neomezuje pouze na tradiční výuku v kurzech, specializované workshopy a přednášky, ale již bezmála deset let se rovněž snaží oslovovat i nejširší fotografující veřejnost svou celostátní fotografickou soutěží FOTOSTART.

S nápadem na uspořádání vlastní fotografické soutěže přišel Němeček již v roce 2013, po rozvázání spolupráce s časopisem FotoVideo, kde jako jeden z porotců soutěže *Fotograf roku* (spolu s Alešem Kunešem a Petrem Velkoborským) psal sedm let hodnotící komentáře k vítězným fotografiím pro jednotlivá soutěžní kola.

9.1 FOTOSTART

Celorepubliková a celoroční fotografická soutěž „FOTOSTART“, kterou si ŠKF sama zorganizovala a začala provozovat v roce 2014, se letos dočkala již svého jubilejního 10. ročníku.

Soutěže se může zúčastnit v podstatě každý příležitostný fotograf, fotoamatér i profesionál. Každý ročník soutěže probíhá vždy od července do června následujícího roku. Původně (až do 8. ročníku) byla soutěž vypisována pro devět soutěžních témat a dělena do tří soutěžních období, z nichž pak vzešel podzimní mistr, jarní mistr a celkový vítěz soutěže FOTOSTART. Od 9. ročníku soutěže došlo ke sloučení těchto tří období do jediného celoročního pořadí a došlo i ke zredukování počtu

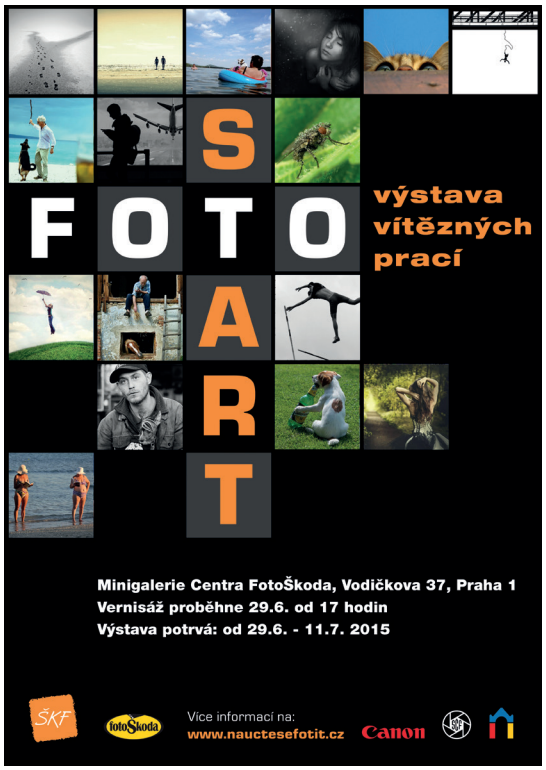

Pozvánka na výstavu vítězných prací 1. ročníku soutěže FOTOSTART, Minigalerie Centrum Fotoškoda, Praha, 2015

Fotografie z vernisáže vítězných prací soutěže FOTOSTART, Minigalerie Centrum FotoŠkoda, Praha, 2015, 2019

vypisovaných soutěžních témat z devíti na pět. Vyhlášen je tedy nyní po skončení ročníku pouze Celkový vítěz soutěže FOTOSTART a druhý a třetí v pořadí. Na stránkách soutěže je pak po skončení daného soutěžního ročníku vždy zveřejněna finální tabulka všech soutěžících i s jejich konečným pořadím (jedná se ale pouze o ty soutěžící, kteří obdrželi za své snímky od odborné poroty ve výsledku alespoň minimální počet pěti bodů za celý soutěžní rok).

Bodové ohodnocení za svůj oceněný snímek získá vždy dvacet nejlepších autorů v daném soutěžním kole. Nejlepších 20 fotografií je pak zveřejněno v samostatné galerii na stránkách soutěže FOTOSTART pod názvem TOP 20. Další výběr kvalitních fotografií z určitého soutěžního kola se pak prezentuje pod názvem KREATIVITA 50, ale již bez bodového ohodnocení.

Porota soutěže je již od prvního ročníku složena výhradně z pedagogů školy, z předsedy poroty – Miroslava Němečka, dále pak Jany Kupčákové a Jaromíra Santlera.

Vítězné snímky se již od prvního ročníku soutěže pravidelně zveřejňují na webových stránkách ŠKF a soutěže FOTOSTART, dále pak na facebookovém a instagramovém profilu školy a rovněž i na webových stránkách Centra FotoŠkoda, které je oficiálním partnerem této soutěže. Následně pak v Minigalerii Centra FotoŠkoda dojde v průběhu září na zahájení výstavy vítězných a oceněných

ŠKF SOUTĚŽ FOTOSTART ŠKOLA KREATIVNÍ FOTOGRAFIE

FOTOSTART
poukaz pro vítěze

Certifikát č. 85/2021

Potvrzujeme tímto, že

Lenka KREJČOVÁ

Absolutní vítěz 7. ročníku soutěže FOTOSTART 2020/21
získává slevu ve výši

6.000 Kč

na libovolný kurz fotografie ŠKF.
Certifikát je platný po dobu 1 roku od data vystavení.

MgA. Ing. Miroslav Němeček
Vedoucí ŠKF v Praze

V Praze dne:
29. 6. 2021

ŠKF

Tel. 721 701 686

Poukaz pro absolutního vítěze 7. ročníku soutěže FOTOSTART 2020 / 2021

prací právě skončeného ročníku soutěže, včetně slavnostního vyhlášení jejích výsledků a předání cen všem jejím vítězům (slevové poukazy na kurzy ŠKF, poukazy na nákup služeb v CFŠ, možnost vystavení oceněných fotografií a další ceny).

Jen pro představu uvádím, že prvního ročníku této soutěže v roce 2014 se zúčastnilo 680 soutěžících, kteří do ní poslali 3529 fotografií. V následujících několika letech se pak FOTOSTART dostává stále více do povědomí především fotoamatérů a širší fotografující veřejnosti. To se projevuje, i když pouze jen dočasně, na zvyšujícím se počtu soutěžících i vyšší kvalitě těch nejlepších oceňovaných snímků v kategoriích TOP 20 a KREATIVITA 50.

Absolutní vítěz ročníku v celkovém pořadí:

1. ročník 2014 / 2015 – Bob Gajdoš
2. ročník 2015 / 2016 – Ilona Hromádková
3. ročník 2016 / 2017 – Stanislav Kompas
4. ročník 2017 / 2018 – Aneta Coufalová
5. ročník 2018 / 2019 – Iva Bečvářová
6. ročník 2019 / 2020 – Lukáš Uher
7. ročník 2020 / 2021 – Lenka Krejčová
8. ročník 2021 / 2022 – Hana Pešková
9. ročník 2022 / 2023 – Gabriela Trousilová

Jubilejní 10. ročník 2023 / 2024 – právě probíhá

Fotografie z vernisáže vítězných prací soutěže FOTOSTART, Minigalerie Centrum FotoŠkoda, Praha, 2023

9.2 Otcovská láska

Otcovská láska se stala druhou významnou fotografickou soutěží, kterou ŠKF pořádala ve spolupráci s firmou Ing. Davida Mrkose, KNAP HOLDING, SE.

Fotografie z vernisáže výstavy Otcovská láska, Palác Akropolis, Praha, 2019

Soutěž „Otcovská láska" probíhala v termínu od začátku května do konce září 2019, a jak již vyplývá ze samotného názvu, hlavním tématem soutěže se stala mnohem méně oslavovaná a oproti lásce mateřské i někdy neprávem opomíjená láska otců.

V porotě soutěže zasedla tentokrát i řada významných osobností

Pozvánka na výstavu oceněných prací z fotografické soutěže Otcovská láska, Husův sbor, Praha, 2020

Fotografie z vernisáže výstavy Otcovská láska, Palác Akropolis, Praha, 2019

české fotografické scény. Předsedou poroty se stal Jiří Hanke a dále zde pak jako její členové pracovali Jiřina Hankeová, Roman Vondrouš, Jana Kupčáková, Jaromír Santler a Miroslav Němeček.

Poznámka:

***Jiří Hanke** (* 1944) – český dokumentární, portrétní a konceptuální fotograf. Fotografuje od roku 1973. Roku 1977 založil a do roku 2019 vedl Malou galerii České spořitelny v Kladně. Od roku 2019 vede Kabinet Fotografie v Galerii Kladenského zámku. Je autorem řady známých fotografických projektů, mj. portrétů rockových a jazzových interpretů s názvem Stop time, sociálně dokumentárního souboru Lidé z Podprůhonu, konceptuálně zaměřených portrétních souborů Otisky generace, Podnikatelé a TV Image nebo dokumentárně krajinářských projektů Ozvěny a Periferie. Jeho nejznámější fotografickou řadou jsou Pohledy z okna mého bytu.*

***Jiřina Hankeová** (* 1948) – česká malířka, fotografka, autorka písňových textů. Věnuje se různým oblastem tvorby: kresbě a malbě, poezii, psaní písňových textů a fotografii. Je manželkou Jiřího Hankeho.*

Do soutěže mohli přihlásit své snímky libovolní fotografové téměř bez jakéhokoliv omezení, a to ve dvou vypsaných kategoriích: junioři (13–17 let) a dospělí (věk 18 +). Z celkového počtu přibližně pěti set přihlášených snímků nakonec odborná porota vybrala a ocenila tyto autory –

v kategorii dospělých:
Ivana Lhotáková – Je můj
Jiří Papoušek – Na koni
Alex Holzapfel – Otec z času minulého, přítomného a budoucího
Miroslava Trusková – Jsem tu pro Tebe

Ilona Hromádková – Ve dvou se to lépe …
Jana Vacková – Tátové v očekávání
Jindřich Buxbaum – Kdo je tam?
Květa Novotná – Písková polévka
Petra Toboříková – Ranní odpočinek
Veronika Kružíková – Držím vás
Dana Kopečná – Výhled z vlaku
Bob Gajdoš – Společnou cestou
Veronika Kružíková – Utíkej!
Lenka Zavadilová – Ještě pohádku
Barbora Sikytová – Jeden otec je víc,
než sto učitelů
Magdalena Konopásková – Táta na 3 ×
Květa Novotná – Páni kluci
Daniela Jaklová – Útěk!
Veronika Krajčová – Instantní štěstí
Ivana Pokorná – Uspávání
Oldřich Skulil – Kukuřička
Daniela Búryová – Otcovská láska
Mária Mešková – Pojď ke mně
Barbora Sikytová – V srdci
Květa Novotná – Ochránce
Dana Klimešová – Pofoukám a přestane bolet …
Jana Vacková – My tři

Miroslav Němeček a katalog oceněných prací z fotografické soutěže Otcovská láska, Blatenský fotofestival, 2020

Výstava vítězných prací z fotografické soutěže Otcovská láska v rámci Blatenského fotofestivalu, Kulturní kavárna Železářství U Šulců, Blatná, 2020

Johana Kučerová – Čekání
Ondřej Blaho – Hrdost
Bernardeta Smejová – Chytni mě!
Lenka Zavadilová – U vlaku
Alena Faktorová – Josífek s tátou

v kategorii juniorů:
Agáta Suková – Loučení
Marek Ševčík – Na vrcholu
Barbora Kupková – Táta vždycky jistí
Marek Ševčík – Schovka v řepce
Kateřina Holubcová – Láska, která nehasne
Eliška Šilerová – Otcovská láska trochu jinak

Oceněná fotografie na druhém místě v kategorii juniorů, Marek Ševčík „Na vrcholu"

Čestné uznání: Adam Kala – Kaštanová zvířátka

Výsledky fotosoutěže byly oznámeny v den státního svátku 28. 10. 2019 na webových stránkách a facebookovém profilu ŠKF.

Slavnostní vyhlášení soutěže Otcovská láska i s předáváním hlavních cen vítězům, proběhlo na vernisáži výstavy oceněných prací v Paláci Akropolis v prosinci 2019. Podmínkou pro převzetí ceny zde byla osobní účast autora nebo převzetí ceny v zastoupení. Slavnostního večera a vyhlášení výsledků soutěže byla přítomna i kompletní odborná porota ve složení Jiří Hanke, Jiřina Hankeová, Roman Vondrouš, Jana Kupčáková, Jaromír Santler a Miroslav Němeček.

Hodnotné ceny vítězům na prvním až třetím místě v obou kategoriích předával osobně, jako hlavní sponzor soutěže, Ing. David Mrkos ze společnosti KNAP HOLDING, SE. Hlavní cenou pro vítěze se stala digitální zrcadlovka Canon EOS 800D v kategorii dospělých a digitální zrcadlovka Canon EOS 2000D v kategorii juniorů. Pro druhého v pořadí byl připraven polaroidový fotoaparát Instax Squqre SQ 20 v obou kategoriích. Třetí oceněný v pořadí získal tiskárnu Instax Share SP-3 a to opět v obou kategoriích. Výhry pro další oceněné v pořadí byly slevové poukazy na výukové kurzy ŠKF nebo poukazy na nákup služeb v CFŠ v Praze.

K ukončené soutěži byl rovněž vydán i katalog s oceněnými fotografiemi a texty od Ivy Capouškové, Miroslava Němečka a Davida Mrkose, v grafické úpravě Lenky Pužmanové a celkovém nákladu 200 kusů.

Výstava oceněných prací ze soutěže Otcovská láska se pak stala putovní a blíže je popsána v samostatné kapitole „Výstavní činnost ŠKF" – viz str. 70–89.

Vítězky obou kategorií fotosoutěže okomentovaly své snímky následovně – Ivana Lhotáková:

Ivana Lhotáková: Je můj, vítězná fotografie v kategorii dospělých

„Vše začalo narozením mého prvního vnoučka Šimona, kterého jsem fotila při každé příležitosti. Tato fotografie vznikla při jedné z návštěv. Je opravdu těžké vystihnout ten pravý čas vyfotit kojence, když zrovna nebrečí, nebo maminka nekojí. Ten čas nastal. Zavřeli jsme se s dcerou a vnoučkem do pokoje a fotilo se. Po nějaké době se připojil i Šimonkův tatínek. Začal si s ním hrát a líbat ho… "cvak" a fotka byla na světě. Když jsem objevila Vaši soutěž, hned jsem si vybavila několik fotografií, kde tato láska z fotografií přímo vyzařuje".

Agáta Suková:

„Fotografie „Loučení" vznikla v květnu letošního roku, krátce před odjezdem mého taťky do zahraniční mise do Afghánistánu, kde se nachází doposud. V ten den jsem nafotila velké množství snímků, ale tato fotografie mne samotnou zasáhla, protože z ní je cítit úplně vše, co jsem do fotografie chtěla dát. Z vítězství ve vaší soutěži mám tedy ohromnou radost".

Agáta Suková: Loučení, vítězná fotografie v kategorii juniorů

Téma otcovské lásky snad každému z nás otevírá v naší mysli pocitově zvláštní prostor často již zasutých rodinných vzpomínek či zdánlivě nevýznamných situací, které si však s sebou neseme od raného dětství po celý svůj život.

Stejně tak je tomu i v případě pedagoga

a jednoho z porotců soutěže Otcovská láska Miroslava Němečka, který zhodnotil ve svých vzpomínkách tatínkovu lásku takto:

„Když jsem ještě jako malý kluk sedával na boku naší velké vany a zrakem se snažil proniknout temně červeným světlem koupelny, abych alespoň zpovzdálí a přes rameno mohl pozorovat, jak táta z bílého papíru jakýmsi kouzelnickým trikem dává vznikat obrázkům z našich rodinných výletů a dovolených, netušil jsem, že se tato jeho fotografická záliba stane o nějakých třicet let později mým povoláním. Táta mi při práci stačil i vysvětlovat, jak se zakládá film do rámečku zvětšovacího přístroje, jak se zaostřuje, jak je třeba se mít na pozoru, aby kleštičky z ustalovače nikdy nepřišly do kontaktu s vývojkou a řadu dalších praktických rad. Občas i zaklel, když se mu něco nedařilo anebo když mu například máma otevřela dveře do koupelny dříve, než byly všechny fotografie vložené do ustalovače.

Jsem si jist, že už tehdy jsme si my oba, hlavní aktéři alchymistické koupelnové seance, nesli ve svých srdcích cosi, co bylo skrytou a nikdy nevyřčenou součástí každé naší společné činnosti, tedy nejen té fotografické. Šlo o pocit těžko definovatelné vzájemné blízkosti, a to nikoliv pouze ve smyslu společného zájmu o určitou věc, ale v jakémsi hlubším prožitku „sdílení se". Dvě bytosti, které k sobě zcela přirozeně patří a náleží si, … když spolu na něčem pracují (třeba na okurkovém salátu, který měl táta moc rád a uměl ho náramně), hádají se (například o mé špatné životosprávě před fotbalovým zápasem), učí se (třeba jak vyřešit rovnici o dvou neznámých nebo jak správně narýsovat převodovku), sportují (častý byl fotbal před domem, kdy táta rád chválil můj fotbalový um), odpočívají u televize (mnohdy zase u sportu nebo u některého z českých seriálů), ale v neposlední řadě i tehdy, když vedle sebe „jen tak" jsou a pro sebe si mlčí.

Dnes, ve zpětném zrcátku svého života a v době, kdy již řadu let mezi námi táta není, cítím stále, jak moc mi tu chybí. A to tehdejší naše samozřejmé „sdílení se" mi již nepřijde ani trochu všední, ba právě naopak".

10. Závěr

V roce 2021 oslavila Škola kreativní fotografie již své dvacetileté jubileum, kromě jiného i svou velkou putovní absolventskou výstavou. A právě tato výstava se stala snad nejlepší připomínkou i důkazem odolnosti a životaschopnosti jedné malé soukromé fotografické školy v centru Prahy, kterou prokazovala po celou dobu své existence, když například úspěšně čelila silným konkurenčním tlakům i jiným nepříznivým okolnostem, a přitom si stále zachovávala vysokou kvalitu své fotografické výuky i trvalý zájem veřejnosti o nabízené kurzy.

Bezmála již 5 000 jejích absolventů a četné úspěchy řady z nich, jakými jsou například mnohá ocenění z prestižních fotosoutěží, významné festivalové prezentace, přijetí k následnému studiu na vysoké umělecké školy či úspěšné založení a provozování fotografické živnosti, mluví samy za sebe.

Vstřícným a velmi diferencovaným přístupem ke svým studentům, svým vzdělávacím programem reagujícím na stálý vývoj fotografické techniky i nové trendy ve fotografii se ŠKF stala respektovanou fotografickou školou, která se především v oblasti autorské tvůrčí fotografie řadí k tomu nejlepšímu, s čím se může začínající fotoamatér i pokročilý tvůrce v našem hlavním městě, na úrovni srovnatelných vzdělávacích subjektů, setkat.

Dále i díky osobnosti hlavního pedagoga Miroslava Němečka se stala fotografie a fotografování pro velkou většinu absolventů celoživotní láskou, koníčkem a inspirací, což je patrné i z několika rozhovorů, které jsou uvedeny v příloze bakalářské práce.

11. Seznam použitých pramenů, literatury a dalších informačních zdrojů

Literatura

BALAJKA, Petr a kol.: Encyklopedie českých a slovenských fotografů. Praha: ASCO, 1993. ISBN-13: 80-7046-018-0.

BIRGUS, Vladimír, MLČOCH, Jan. Česká fotografie 20. století. Praha: KANT, 2009. ISBN 978-80-7437-026-7.

BIRGUS, Vladimír, SCHEUFLER, Pavel. Česká fotografie v datech 1839–2019. První vydání. Praha: Grada Publishing, a. s. 2021. ISBN 978-80-271-0535-9.

BIRGUS, Vladimír, SCHEUFLER, Pavel. Fotografie v Českých zemích 1839–1999. První vydání. Praha: Grada Publishing, spol. s. r. o., 1999. ISBN 80-7169-902-0.

BIRGUS, Vladimír. Vnitřní okruh v současné české fotografii. KANT, Galerie hlavního města Prahy, 2013. ISBN 978-80-7437-099-1.

ČERNÝ, Pavel. Absolventi Institutu tvůrčí fotografie 1994–2012 z Jihočeského kraje. Teoretická bakalářská práce. Slezská univerzita v Opavě, 2013.

MALŮŠEK, Marek. Vývoj studia na Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě v letech 2006–2012. Teoretická doktorská práce. Slezská univerzita v Opavě, 2022.

MRÁZKOVÁ, Daniela. Příběh fotografie. Praha: Mladá fronta 1986. Druhé upravené vydání.

Internetové zdroje

ARTMAP. Galerie U Prstenu [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.artmap.cz/galerie-u-prstenu/

BLATENSKÝ FOTOFESTIVAL. [Oficiální webové stránky] [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.fotofestival.cz/

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY. Stanice techniků Praha 6. Fotogalerie Juliska [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: http://www.ddmpraha.cz/stanice-techniku/Ostatni/Fotogalerie_Juliska

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY. Stanice techniků Praha 6. Přehled výstav [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://ddmpraha.cz/stanice-techniku/Ostatni/Fotogalerie_Juliska/Prehled_vystav

FOTOŠKODA: [Oficiální webové stránky] [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://www.fotoskoda.cz/

INSTITUT TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF SU V OPAVĚ: [Oficiální webové stránky] [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: http://www.itf.cz/

INSTITUT TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF SU V OPAVĚ. Studenti a absolventi: Boukal David [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://itf-new.slu.cz/sprava-studentu/detail/162

INSTITUT TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF SU V OPAVĚ. Studenti a absolventi: Šimánek Vít [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://itf-new.slu.cz/sprava-studentu/detail/153

INSTITUT TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF SU V OPAVĚ. Studenti a absolventi: Malůšek Marek. Teoretické diplomové a bakalářské práce [online]. 2022 [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://itf-new.slu.cz/sprava-studentu/workdetail/2580

INSTITUT TVŮRČÍ FOTOGRAFIE FPF SU V OPAVĚ. Studenti a absolventi: Černý Pavel. Teoretické diplomové a bakalářské práce [online]. 2013 [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://itf-new.slu.cz/sprava-studentu/workdetail/479

JAN MLČOCH. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jan_Ml%C4%8Doch

JIŘÍ HANKE. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99%C3%AD_Hanke

JIŘINA HANKEOVÁ. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99ina_Hankeov%C3%A1

JOLANA HAVELKOVÁ. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jolana_Havelkov%C3%A1

JOSEF MOUCHA. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Josef_Moucha

KONCEPTUÁLNÍ FOTOGRAFIE. Wikipedie [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Konceptu%C3%A1ln%C3%AD_fotografie

MICHAEL HANKE. Wikipedie.[online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Michael_Hanke

MIRO ŠVOLÍK. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Miro_%C5%Aovol%C3%ADk

PALADIX: [Oficiální webové stránky] [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://www.paladix.cz/

PALADIX. Blog. Miroslav Němeček – fotografie mi pomáhá smiřovat se s životem, který žiji [online]. 2003, 12. 6. 2003 [cit. 2024-04-14]. Dostupné z:

https://www.paladix.cz/clanky/miroslav-nemecek-fotografie-mi-pomaha-s-mirovat-se-s-zivotem-ktery-ziji.html
PALADIX. Blog. Pražský dům fotografie volá o pomoc [online]. 2002, 5. 9. 2002 [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.paladix.cz/clanky/prazsky-dum-fotografie-vola-o-pomoc.html
PALADIX. Blog. ŠKF: vernisáže, vernisáže a zase vernisáže [online]. 2008, 24. 6. 2008 [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.paladix.cz/clanky/skf-vernisaze-vernisaze-a-zase-vernisaze.html
PRAGUE.EU. Oficiální turistický portál Prahy. Galerie Ambit [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.prague.eu/cs/objekt/mista/937/galerie-ambit
PRAHA 1. Kultura. Galerie 1 [online]. [cit. 2024-04-14]. Dostupné z: https://www.praha1.cz/kultura/galerie-1/
ŠKOLA KREATIVNÍ FOTOGRAFIE: [Oficiální webové stránky] [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://www.nauctesefotit.cz/
ROMAN VONDROUŠ. Wikipedie. [online]. [cit. 2024-04-04]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Roman_Vondrou%C5%A1

Archivní materiály, fotografie, dokumenty

Katalogy Blatenských fotofestivalů od roku 2006 do 2023
Katalog 2006–2010 Galerie G2 v Plané nad Lužnicí
Katalog fotosoutěže Otcovská láska 2019
Pozvánky na výstavy ŠKF, propagační materiály ŠKF
Soukromý archiv MgA. Ing. Miroslava Němečka
Soukromý archiv MgA. Jaromíra Santlera
Vlastní archiv dokumentů

Poskytnuté fotografie ze soukromého archivu

Kamily Berndorffové, Ing. Petry Jeřábkové, Mgr. BcA. Simony Kalašové, Ing. Jany Kupčákové, Hadise Medenčeviće, Mgr. Ing. Lenky Němečkové, Ing. Ph.D. Eduarda Palíška, MgA. Jaromíra Santlera a Ing. Karla Prskavce.

Osobní rozhovory s

Ing. Petrou Jeřábkovou – listopad 2023
Hadisem Medenčevićem – říjen 2023
MgA. Ing. Miroslavem Němečkem – říjen 2023 až duben 2024
Mgr. Ing. Lenkou Němečkovou – prosinec 2023
MgA. Jaromírem Santlerem – prosinec 2023

Emailová komunikace s

Kamilou Berndorffovou – březen 2024

Mgr. BcA. Simonou Kalašovou – prosinec 2023

Ing. Janou Kupčákovou – říjen 2023

Mg.A. Pavlem Matelou – prosinec 2023

MgA. Ing. Miroslavem Němečkem – říjen 2023 až duben 2024

Mgr. Ing. Lenkou Němečkovou – prosinec 2023

Ing. Ph.D. Eduardem Palíškem – únor 2024

Ing. Karlem Prskavcem – říjen 2023

MgA. Jaromírem Santlerem – prosinec 2023, duben 2024

Jiřím Vaňkem – leden 2024

12. Seznam zkratek a symbolů

A

ad hoc – je latinský obrat znamenající doslova „k tomuto“, překládaný jako „za určitým účelem“ nebo „pro tento jednotlivý (konkrétní) případ“

aj. – a jiné

ak. mal. – akademický malíř, titul umělecké vysoké školy

aplikace ZOOM – nástroj pro videokonference a on-line schůzky, umožňuje komunikovat s ostatními lidmi prostřednictvím internetu

apod. – a podobně

ART ECON – Střední škola a vyšší odborná škola Praha, s. r. o.

B

BcA. – Bakalář umění, absolvent vysoké školy v bakalářském studijním programu

BF – Blatenský fotofestival

blockbuster – je anglický pojem, který se obvykle užívá v populární kultuře pro označení díla vzbuzujícího masový zájem, tzv. trháku

C

CFŠ – Centrum FotoŠkoda

CSc. – Kandidát věd, vědecká hodnost

Č

ČVUT – České vysoké učení technické v Praze

ČZU – Česká zemědělská univerzita v Praze

D

DDM – Dům dětí a mládeže hlavního města Prahy

Dr. – Doktor, zkrácené označení některého z akademických titulů či vědeckých hodností

dumpingová cena – je to cena služby či zboží, která nepokrývá náklady na výrobu

E

EDUSO – Střední odborná škola multimediální a propagační tvorby, s. r. o., Praha

F

FAMU – Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze

full frame – pojem označuje velikost obrazového snímače, který má stejně velkou plochu, jako políčko kinofilmu používaného u analogového fotoaparátu

H

hod. – hodin

I

IDIF – Kurzy digitální fotografie v Praze, soukromá společnost

Ing. – Inženýr, akademický titul absolventa vysoké školy (většinou s technickým zaměřením nebo ekonomickým) v magisterském studijním programu

ISŠ – Integrovaná střední škola

ITF FPF SU v Opavě – Institut tvůrčí fotografie Filozoficko – přírodopisné fakulty Slezské univerzity v Opavě

K

KAMFO – Fotoklub Blatná

konceptuální fotografie – umělecký směr, který se snaží vyslovit myšlenky pomocí fotografie

M

MgA. – Magistr umění, absolvent vysoké školy v magisterském studijním programu

Mgr. – Magistr, akademický titul označující absolventa vysoké školy v magisterském studijním programu

MICHAEL – Střední škola a vyšší odborná škola reklamní a umělecké tvorby, s. r. o.

N

např. – například

O

on-line – indikuje stav připojení, vlastně obsah dostupný na internetu

P

PFŠ – Pražská fotografická škola

Ph.D. – Akademický titul doktor získaný vysokoškolským studiem v doktorském studijním programu

PHP – Pražský dům fotografie (Prague House of Photography)

PKF – Pražské kurzy fotografie

Prof. – Profesor, nejvyšší pedagogická hodnost vysokoškolského pedagoga

R

resp. – respektive, popřípadě, vlastně

S

SČF – Svaz českých fotografů

slideshow – je animovaná prezentace z fotografií, obrázků a textů

SPŠG – Střední průmyslová škola grafická

street – ulice

Š

ŠKF – Škola kreativní fotografie

T

Tesco – obchodní řetězec hypermarketů a supermarketů

tzv. – takzvaný

U

UJEP – Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem

ul. – ulice

UTB – Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně

V

vč. – včetně

Z

ZDŠ – Základní devítiletá škola (název do roku 1989)

zn. – značka

ZŠ – Základní škola (název po roce 1989)

13. Přílohy – rozhovory

13.1 Lenka Němečková

Hned úvodem se přiznám k tomu, že jsem se na tuto schůzku a rozhovor velice těšila. Nestává se mi totiž každý den, že bych se osobně setkávala s paní ředitelkou a lektorkou ŠKF, a zároveň i fotografkou v jedné osobě, i když nás pojí dnes už letité přátelství. Bylo to nejen milé osobní setkání v kavárně, ale tentokrát především povídání o škole, fotografii a fotografování všeobecně, vedené ryze v přátelském duchu.

Ve své paměti mám dosud uchovanou vzpomínku na příjemný přijímací pohovor do rekvalifikačního kurzu, kterým jsem zahájila studium na ŠKF, a ve kterém jsem navíc studovala s Tvojí sestrou Petrou. Dnes jsme si role na chvilku vyměnily a mně se naskytla možnost Tě vyzpovídat, tak to vezmeme hezky od úplného začátku.

Se svojí sestrou máte hezký vztah, dlouhodobě obě fotografujete. Která s tím přišla jako první? Kolik vám bylo let?

> *Začínaly jsme obě dvě stejně od dětství, pro našeho tatínka je totiž fotografie celoživotním koníčkem, takže jsme vyrůstaly v prostředí, kde se neustále vyvolávaly filmy a fotografie. Své první fotoaparáty jsme dostaly obě dvě najednou, tak asi ke svým desátým a osmým narozeninám při pobytu v Berlíně.*

Měli rodiče pro váš koníček pochopení a podporovali vás?

> *Ano, jednoznačně oba dva. Stávalo se velice často, že maminka trpělivě čekala i několik hodin na to, až se otevřou dveře koupelny.*

Byly vaše první fotografické kroky společné, nebo se každá z vás vydala vlastní cestou?

Začátky byly společné v naší rodině a myslím, že obě fotíme celý život, i když byla období kdy víc nebo míň. Já jsem se k fotografii více vrátila díky manželovi Mirkovi a podporuji jeho i jeho školu fotografie. V této škole pak moje sestra absolvovala akreditovaný rekvalifikační kurz a poté i přípravný kurz k přijímacím zkouškám na ITF, kam byla také přijata. Dál už to víš sama jako její spolužačka líp jak já – jejím přáním bylo studovat na ITF a za mě si vede ve fotografii skvěle. Vytvořila díky tomu i hodně fotografií důležitých pro naši rodinu, z taťkovy slévárny i z Bulharska, kde se narodil.

Čím si fotografie získala Tvou duši?

Myslím, že tou magií – alchymií. Tajemný proces, tikající hodiny, červené světlo, vaničky s lázněmi, vrzající gumový váleček u leštičky. Fascinující proces, kdy z ničeho vznikne něco.

Tvoje láska k fotografii byla příčinou i Tvé celoživotní lásky v osobním životě. Myslíš si, že to byl osud, náhoda, anebo ještě lépe souhra náhod?

Mojí první láskou byl můj první manžel, který k fotografii neměl žádný vztah. Ale díky němu jsem se dostala do Prahy, protože tu získal práci. Teprve po rozvodu s ním, ve svých 32 letech, jsem se začala porozhlížet, čemu bych se chtěla ve volném čase věnovat. Myslím, že to, co nás bavilo v dětství, s námi zůstane už po celý život, a tak jsem se rozhodla, že se zaměřím na fotografii. Chtěla jsem si svoje znalosti utřídit a prohloubit a v jednom fotolabu jsem našla letáček na Mirkovy kurzy. To, že jsem si za kurzovné koupila i manžela a že se mi tím otevřely dveře do nového krásného a rozmanitého světa, mi došlo až o dost později.

Postupem času, skoro od samého začátku až do dnešní doby, ses stala nedílnou a nepostradatelnou součástí provozu ŠKF. Když se věnuješ této práci na 100%, máš k tomu ještě své profesní zaměstnání, péči o rodinu, zbývá Ti vůbec ještě čas na fotografování?

Sama se tomu někdy divím, ale mockrát jsem si uvědomila, že fotím, protože prostě musím, protože to tak zevnitř cítím. Jsou to většinou momentky reportážního charakteru – dokumentuji rodinné a školní akce, nejrůznější výstavy, návštěvy fotofestivalů apod., ale snažím se do snímků vtělit vždycky nějaký moment překvapení, aby to bylo zajímavé.

Lenka Němečková: dlouhodobá domácí výstava fotografií

V ŠKF vyučuješ právo ve fotografii, učila jsi někdy i něco jiného?

Neučila, soustředila jsem se na výklad práva ve fotografii, protože v rekvalifikačním kurzu na to bylo ideální prostředí. Pak ale rekvalifikační kurzy prošly na Ministerstvu školství standardizací, pokud jde o jejich obsah a pro právo ve fotografii už tam nebyl prostor. Ale měla jsem spoustu kreativních nápadů na vlastní kurzy a vím, že by mě to bavilo. Koneckonců i oblast práva a fotografie je široká a určitě by o toto téma zájem byl i dnes. Příprava chce ale svůj čas a zatím je pořád na stole něco jiného…

Jaký je Tvůj nejoblíbenější žánr a tvoříš v tomto duchu?

Reportáž mě baví nejvíce a taky mám nejvíce příležitostí tento žánr fotit. Dále je to zátiší, stav duše, fragmenty něčeho vizuálně zajímavého nalezeného.

Máš svůj fotografický vzor?

Líbí se mi Franco Fontana a Mario Giacomelli, ale nevím, jestli bych je přímo nazvala svými vzory. Mám ráda vizuální jednoduchost ve spojení s nějakým překvapujícím prvkem, nebo pocitem.

Hodnotí Mirek tvoji tvorbu?

Ano, neustále. Nenechá na ní nit suchou…

Fotografuješ pro radost nebo naopak, že potřebuješ potlačit nejrůznější stresové faktory?

Pro radost a ten magický okamžik, kouzlo momentu, ve kterém zastavím čas. Pokud jde o stres, ten podle mě způsobují myšlenky v naší hlavě, a než se je snažit potlačit, je mnohem lepší se s nimi vypořádávat systematicky.

Tvoje první výstava. Nebyla náhodou až k dvacátému výročí ŠKF v galerii Ambit v Praze?

Ano, byla… Podle toho vidíš, že naděje vždycky je. Ale myslím, že v tomhle ohledu jsem jako Mirkova absolventka opravdu rekordmanem, protože mnoho našich studentů se kvalifikuje na výstavu už po prvním kurzu (nebo po několika kurzech).

Trochu mi to připomíná přísloví o tom, jak kovářova kobyla chodí bosa …

No to ne, protože já fotím samozřejmě skvěle. (se smíchem) *Ale Mirek je hodně náročný na všechny svoje studenty, a pokud s fotkami není spokojený, ani protekce člověku nepomůže. Z čehož plyne, že kdokoli, komu Mirek kdy vystavil fotky, může mít 100% jistotu, že byly fakt dobré. Ale já jsme si to trochu vynahradila – když mi zase jednou kritizoval moje fotky a nenechal na nich nit suchou, šla jsem do IKEA, koupila tam skříně, kde se do dvířek dají vložit fotky, a ty svoje jsem v nich vystavila. Tudíž mám doma svoji stálou výstavu. Mirek mi s tiskem pomohl, takže nakonec vše skončilo rodinným smírem.*

Jste veliká fotografická rodina, když z toho vyčlením tebe a Mirka, tak dcera dříve fotografovala, nyní zkouší druhou stranu před objektivem, věnuje se modelingu. Sestra studuje fotografii v ITF FPF SU v Opavě, neteř i synovec také mají již své zkušenosti a tatínek je velkým fanouškem fotografie, mající přehled o aktuálních fotografických výstavách, které rovněž i navštěvuje, maminka pomáhala s administrativou v ŠKF. Zjednodušeně řečeno celá rodina žije fotografií. Je hlavním tématem při rodinných sešlostech také fotografie a umělecký svět okolo ní, nebo vůbec ne?

Velice často se o ní mluví, nejen o aktuálních výstavách, ale i o tom, kdo a co fotí za projekty, kam se pojede na fotofestival apod. Jen bych k tomu dodala, že zájem o fotografii se týká naší širší rodiny, doplnila bych tam ještě našeho milého bratrance, jeho rodinu a zejména jeho

syna Honzu, který také získal ocenění od Svazu českých fotografů za svoje snímky při nějaké minulé soutěži.

Mirek je zakladatel, provozovatel a hlavní pedagog školy. Tvoje pozice je ředitelka a lektorka školy, spíš bych řekla jeho „pravá ruka". Kdo z vás je hlavní vizionář?

Nevím, jestli jsem vizionář, ale řekla bych, že jsem rozhodně generátor nápadů. Mirek se občas chytá za hlavu, a než vůbec zjistí, o jaký nápad jde, obvykle jako první pronese: „Už zase?" Občas mu trvá, než dokáže rozpoznat, že jde o skvělou myšlenku, a než se váhavě zapojí do akce (je ve znamení Vah).

ŠKF nedávno slavila dvacetileté výročí své existence mezi fotografickými školami. Za tím vším se skrývá obrovský kus práce. Jak bys ji zhodnotila?

Usilovná práce, intenzivní příprava a pečlivost. Mirek je náročný na sebe, na studenty, ale přitom je velice skromný člověk. Je taky neuvěřitelně pracovitý, stále sedí u počítače a něco pro školu připravuje. Před pár lety jsem potřebovala speciální informace a šla na kurz sportovní fotografie ke konkurenci – nebylo to špatné, ale bylo to neosobní a bylo znát, že lektoři to mají jenom jako práci. Provozovat vlastní školu je však

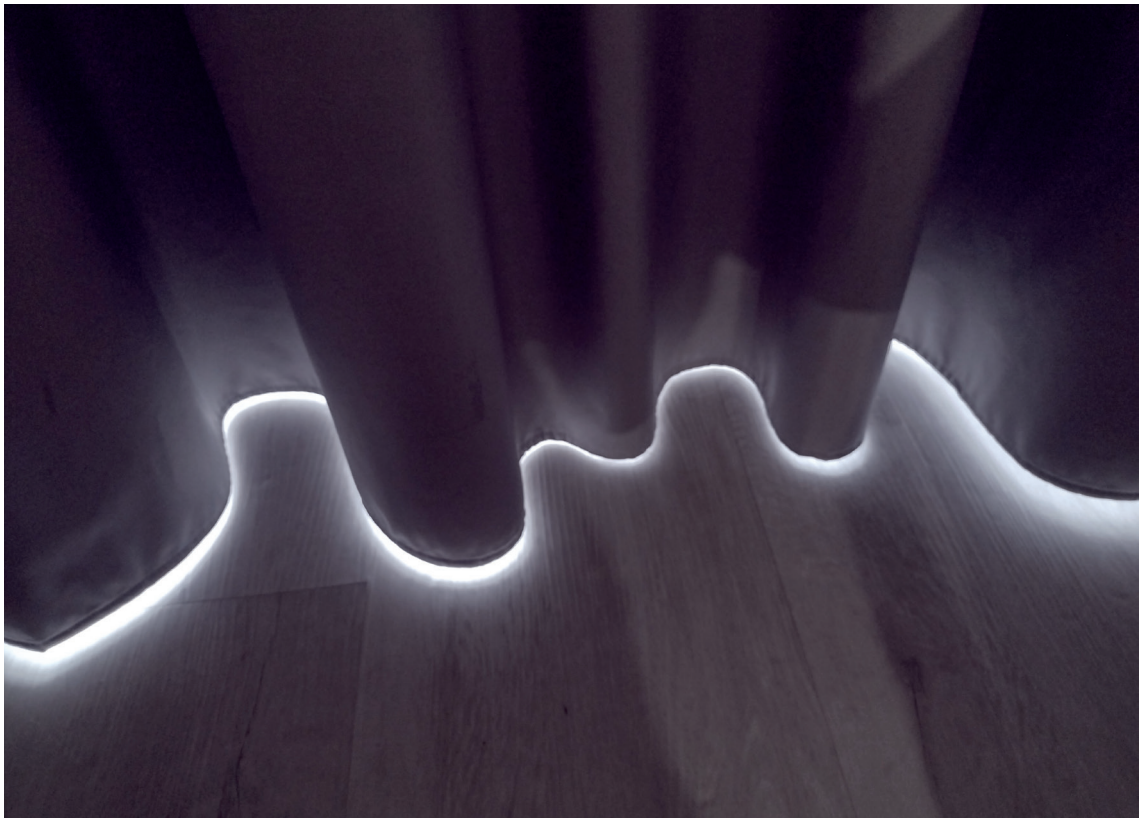

Lenka Němečková: volná tvorba, 2021

Lenka Němečková: volná tvorba, 2022

pro Mirka srdeční záležitostí a být učitelem vnímá jako své poslání. Jeho studenti to cítí a vnímají – málokdo, kdo k nám přijde, skončí po jednom kurzu a z mnoha studentů jsou už naši osobní přátelé.

Nejhezčí okamžiky?

Když se podaří nějaký velkolepý projekt, jakým jsou třeba bilanční výstavy. Krásným okamžikem je také zahájení výstavy, hlavně její úvod. Ten Mirek pojme vždycky i jako malý výlet do dějin fotografie a díky tomu to není jen obecné představení autora, ale vždycky se člověk dozví i něco nového.

Celkově vzato mnoho let aktivního života s fotografií. Co Ti to dalo?

Hodně mě naučil tatínek, Mirek, studenti ŠKF a hodně jsem se toho naučila i sama, protože fotit se člověk naučí hlavně tak, že fotí. Získala jsem rozhled kolem výstav, domácích i zahraničních fotofestivalů, dozvěděla jsem se toho hodně z dějin fotografie, potkala spoustu zajímavých, kreativních a milých lidí. Co mi to dalo? Radost.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji tu radost i do dalších let.

13.2 Miroslav Němeček

Nejen fotograf, ale i zakladatel, provozovatel a hlavní pedagog své soukromé Školy kreativní fotografie v Praze. V rámci mé bakalářské práce o jeho fotografické škole se mi naskytla příležitost vyzpovídat jej, tedy svého vůbec prvního učitele fotografie.

Začínáme tak náš osobní rozhovor a já se hned na samém počátku nemohu ubránit vzpomínkám na svá studentská léta na ŠKF. Dlouhá řada zážitků, drobných příhod a povětšinou milých vzpomínek. Hned jako první se mi ale vybavila událost z mého rekvalifikačního kurzu, který jsem absolvovala v roce 2012/2013. V pátek večer nám Mirek (zde již přejdu k našemu současnému tykání) zadal jedno praktické cvičení s tím, že jeho výsledek mu předložíme ke konzultaci už druhý den, v sobotu po poledni. Protesty všech nás zúčastněných studentů byly marné. Odpovědí nám bylo pouze Mirkovo strohé prohlášení: „Poraďte si, fotograf musí umět pracovat ve stresu".

Třeba ale dodat, že v sobotu po poledni jsme opravdu všichni měli zadané cvičení vypracované, a pro mě osobně z toho tak vzešla další, i když zdánlivě jen drobná zkušenost k nezaplacení.

Pamatuješ si na to? Byla to spíš náhoda nebo plánovaná součást výuky?

Vůbec si na to již nepamatuji a trochu se i podivuji, že jsem byl na vás tehdy takto drsný… (se smíchem)

Vzpomeneš si občas na svou první fotografickou školu, na své první učitele, na studentská léta?

Ano, ale spíš výjimečně. Byla to Pražská fotografická škola, sídlící na náměstí Jiřího z Lobkovic na Vinohradech, kde jsem se začal setkávat se svými prvními učiteli fotografie. Byla jich delší řada, ale občas vzpomenu zejména těch výraznějších, kteří mě ovlivnili v mém dalším směřování. Vedle ředitele PFŠ, Václava Vláška, který mi byl spíš takovým druhým „fotografickým tátou", alespoň tedy v počátcích mého studování a následném pedagogickém působení na PFŠ… to dále byli například na fotografickou techniku a materiály zaměření Jiří Honskus a Josef Krůs, také pak historik fotografie Pavel Scheufler nebo Robert Silverio, pokud jde o současnou fotografii, ale i řada dalších. Samozřejmě nemohu opomenout ani prof. Jána Šmoka, kterému jsem i občas zaběhl do automatu pro kávu, neboť se mu v té době už špatně chodilo… což jsem ostatně zmínil, včetně řady dalších vzpomínek na něj, ve své magisterské diplomové práci o jeho

životě a díle, kterou jsem obhájil v roce 2003 na Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Jinak, doba to byla hezká, a i moji spolužáci byli do fotografie zapálení… Jirka Vaněk, Honza Kavan, Hynek Glos, ale i další. A tak naše pravidelné hospodské diskuse, hádání se a mudrování o fotografii, vždy když nám v týdnu skončila lekce našeho večerního pomaturitního studia, jsou jedny ze vzpomínek, které si s sebou asi již celoživotně ponesu.

A jaké máš vzpomínky na začátky svého pedagogického působení?

Nejdříve to byl pro mě určitý šok. Na jednu stranu zde bylo moje vnitřní přesvědčení, že je mé pedagogické působení něčím, kam přirozeně ze své podstaty patřím, na druhou stranu jsem pak alespoň zpočátku narážel na nejrůznější obtíže, vyplývající z mé pedagogické nezkušenosti a nejistoty, slabších odborných znalostí i z mého spíš intuitivního, živelnějšího přístupu k žákům.

Vzpomínám, dnes již samozřejmě s úsměvem, jak jsem například zažíval při výkladu látky před třídou, v důsledku své nezkušenosti nebo možná i nepřipravenosti, fatální výpadky paměti se ztrátou kontextu k probíranému tématu, doprovázené občas i nepříjemnou ztrátou dechu.

Nicméně, po prvních dvou třech hektičtějších letech mého pedagogického zaučování se se tyto věci začaly postupně, zřejmě i díky mému rostoucímu sebevědomí, urovnávat.

Miroslav Němeček: ze souboru Jízda, 2017

Miroslav Němeček: ze souboru Jízda, 2017

Být pedagogem vnímáš jako své poslání nebo práci?

Své pedagogické působení v oblasti fotografie jsem od samého počátku vždy chápal a bral jako své poslání. Pouze pro peníze nebo pro pocit jakési efemérní osobní důležitosti či prestiže bych to asi dělat nemohl.

Dovedeš si představit, že bys učil rád i jiné předměty, jako je třeba matematika nebo fyzika?

Pokud by byl daný předmět pro mě podobnou srdeční záležitostí, jakou je fotografie, učil bych ho myslím rád.

Změnil se během let přístup žáků ke studiu fotografie?

Mám za to, že přístup a zájem studentů se ve svých obecných rysech moc nemění, ale hodně nového tu samozřejmě dnes je. To nové je spojeno především s neustálými inovacemi v oblasti fototechniky, mobilních telefonů, počítačů, jejich programů a speciálních aplikací, ale rovněž tak i s dramatickým rozšířením vlivu sociálních sítí, internetové komunikace nebo s vpádem umělé inteligence do veřejného prostoru.

Zdá se mi také, že i dnes, a možná i více než dříve, podléhá mnoho studentů určité iluzi či domněnce, že výsledek práce fotografa je odvozen především od jím použitých technických prostředků (fotoaparátu, softwaru, AI apod.) a o zásadní roli autorské vize, nápadu či jiného duševního uměleckého vkladu samotného tvůrce toho mnoho netuší a zřejmě o tom ani nepřemýšlí.

Můžeš říct něco k tomu, jak se proměnil přístup studentů k žánrové fotografii?

Tady mám asi jen jednu poznámku. Před několika lety jsme zaznamenali, zejména mezi fotoamatéry, velký rozmach tzv. street photography, snad i díky její snadné dostupnosti a nižším nárokům na fototechniku, kdy

lze atmosféru ulice a města s jejich postavami fotografovat i mobilními telefony, dříve pro vážnou práci fotografa spíš opovrhovanými.

Snažili jsme se tedy i u nás na ŠKF využít tohoto nového trendu a naše nabídka se tak od jisté doby rozšířila o workshopy a kurzy street photo, které vede naše skvělá lektorka, studenty velmi oblíbená a v pouliční fotografii nad jiné erudovaná, Jana Kupčáková.

Ve Tvých kurzech převládají spíš studentky nebo studenti? A dá se jejich zájem o fotografii nějak specifikovat?

Snad téměř vždy bylo u nás více studentek a mám za to, že i jiné fotografické školy budou mít podobnou zkušenost. Jinak kluci ve svém celku, aspoň se mi to tak vždy jevilo, zohledňují více technické aspekty fotografie a holky jsou zase takové citovější, když více preferují prožitek ze samotného obrazu, mimo jeho technickou podstatu. To je ale možná až přílišná generalizace… a i já ji beru s rezervou.

Covidové období zasáhlo celé naše školství, tvou školu nevyjímaje. Výuka přešla do on-line prostoru, jak Tě ovlivnila jako pedagoga?

Ovlivnila mě tak, že bych ji už nechtěl zažít. Když pominu, že se nedaly realizovat skupinové praxe v ateliéru a jednu dobu ani v plenéru, tak mi chyběla především osobní fyzická přítomnost žáků v učebně, a tím tedy dle mého i nenahraditelná zpětná vazba typu „z očí do očí". Obrazovka monitoru a mikrofon celou tu škálu vzájemných interakcí mezi živými bytostmi, učitelem a žáky, prostě nemohly nahradit. Jednoduše řečeno, byl jsem z této doby tak trochu nešťastný.

Jak tato doba ovlivnila studenty?

Těžko soudit, někteří tou situací trpěli asi více, podobně jako já… ve své většině se ale přizpůsobili, myslím, dobře, fotografovali více v domácím prostředí, třeba různá zátiší nebo portréty svých rodinných příslušníků. Vlastně jsem jim v tomto duchu zadával v rámci našich pravidelných on-line seminářů i domácí praktické úkoly.

Jak bys zhodnotil vývoj ŠKF od jejího vzniku až po současnost?

Odpověď na tuto tvou otázku by mohla být obsáhlá, ale pokusím se odpovědět stručně. Vývoj školy měl několik etap a na úplném začátku šlo vlastně všechno relativně snadno, a tak nějak automaticky, samo od sebe.

O kurzy byl tehdy vcelku velký zájem, a tak i naše ekonomická situace byla v této době nad naše očekávání.

Po osamostatnění školy a definitivním přerušení naší počáteční spolupráce s Pražským domem fotografie nastalo období jakéhosi zklidnění, alespoň pokud jde organizaci a chod všech našich nabízených kurzů, které dál fungovaly a běžely bez větších problémů.

Později se však situace začala měnit, zájemců o kurzy ubývalo a v posledních několika letech se už jako škola nacházíme v období, které bych mohl směle nazvat „bojem o přežití". Neustále samozřejmě usilujeme o udržení vysoké úrovně výuky v námi nabízených kurzech, ale žijeme zřejmě v době, kdy je menší zájem veřejnosti o tento druh fotografického vzdělávání a kdy je také v této naší oblasti i mnohem větší konkurence. Nicméně, již bezmála 5000 našich absolventů za dobu existence školy a jejich četné úspěchy, jakými jsou například ocenění z prestižních fotosoutěží, významné festivalové prezentace, přijetí k následnému studiu na vysoké umělecké školy nebo úspěšné založení a provozování fotografické živnosti, mě naplňují nejen jistou hrdostí, ale i nadějí do budoucna.

Jaké jsou Tvé pedagogické plány a cíle do budoucna?

V dnešní době bude pro nás, ve vedení ŠKF, důležité udržet především ekonomickou stabilitu školy, dále pak se pokusit motivovat více fotoamatérů k zájmu o naše kurzy, například i s pomocí mých praktických přednášek PHOTOSTONES, které poutavou interaktivní formou zájemcům ukazují, jak je možné lépe rozumět fotografiím. Bylo by myslím fajn, kdyby se nám zrovna tuto originální přednášku, podařilo dostat do širšího povědomí. Připravujeme ale rovněž, ve spolupráci s Prahou 2, kde sídlíme, i další fotografické aktivity, jako je např. Setkání s osobnostmi české fotografie

Miroslav Němeček: ze souboru Půlnoční Madony, 2023

Miroslav Němeček: ze souboru Půlnoční Madony, 2023

v přednáškovém sále Knihovny Antonína Švehly, dále fotografickou soutěž zaměřenou na tuto část Prahy nebo fotografické kurzy „camery obscury" pro děti apod.

Kromě samotné výuky se zabýváš i organizační a kurátorskou činností, přináší Ti radost?

Ne asi takovou, jakou mi přináší pedagogická činnost. Je to často především manažerská práce, např. při organizování a přípravě školních výstav, a ta je pro mě spojená s vícero nejistotami i stresem.

Najdeš si také, vedle své pedagogické činnosti a dalších aktivit spojených se školou, čas na fotografování a na své vlastní projekty nebo výstavy?

Určitě mnohem méně času, než bych chtěl. Nejsem ale ten typ fotografa, který potřebuje mít fotoaparát stále v ruce. Pro mě je to vždy spíš svátek, když si najdu během roku nějaký ten odpovídající čas, kdy se mohu soustředěně věnovat svým vlastním projektům.

Jaký je Tvůj nejoblíbenější fotografický žánr a tvoříš v něm?

Konceptuální fotografie… ale spíš pojímaná s určitým důrazem na dokumentární složku díla než třeba na zobrazení zcela nereálných fantazijních situací. A ano, snažím se v tomto duchu stále něco nového vytvářet.

A Tvůj nejoblíbenější fotograf, kdybys měl tedy jmenovat jen jednoho jediného?

Josef Koudelka… zejména s ohledem na jeho soubor a knihu Exily.

A nejoblíbenější fotografka?

Diane Arbus.

Součástí Tvého života je i velká fotografická rodina. Jak vnímáš fotografickou tvorbu svých nejbližších, jejich umělecký růst a výsledky jejich práce?

Moje žena Lenka je výborná fotografka, stejně jako její sestra Petra Jeřábková, která teď právě dokončuje bakalářské studium na ITF SU v Opavě. Bohužel, fotografie není jejím hlavním zájmem, byť mi z pozice neformální ředitelky ŠKF velmi pomáhá s řadou organizačních věcí souvisejících se školou. Jinak se ale Lenčiny fotografie už několikrát s úspěchem prezentovaly v rámci výročních výstav naší školy a její soubor Tichý Bruno (o setkání členů Kruhu přátel Bruno Gröninga) se prosadil před dvěma lety i v silné konkurenci na Otevřenou scénu Blatenského fotofestivalu. A pokud jde o dceru Šárku, tak té byl dán do vínku mimořádný dar výtvarného nadání a cítění, což se například už dříve projevovalo v jejích pracích na střední odborné škole s výtvarným zaměřením, ale ukazuje se to i nadále v situacích, kdy mi například pomáhá hodnotit fotografie v naší školní soutěži FOTOSTART. Jinak mimochodem, již v Šárčiných osmi letech jsem sestavil a uspořádal výstavu z jejích fotografií, které si tehdy pořizovala pouze mobilem nebo na iPad. S úspěchem jsme ji pak pod názvem „Můj svět" představili v naší pražské Galerii Juliska, tak i později v kině Kotva v Českých Budějovicích.

Konzultují s Tebou svá díla?

Ano, v tomto mám jejich důvěru… (se smíchem)

A řekla bych možná, že jsi na ně ještě přísnější než na své studenty. Nemyslíš?

Ony ti něco naznačovaly? (se smíchem) *To bych ale neřekl. Nicméně, objektivní měřítko na takové prohlášení samozřejmě nemám.*

Fotografie se stala Tvou každodenní přítelkyní. Jsou chvíle, kdy si od ní potřebuješ odpočinout?

Takové chvíle přichází většinou samy od sebe, tělo i mysl si prostě řeknou. Nejlépe si ale odpočinu u sportu, když si jdu zaplavat, zaběhat a nebo

pak později večer, při sledování filmů všech možných žánrů, od těch pamětnických černobílých až kupříkladu po současné blockbustery. Děkuji Ti za rozhovor a přeji hodně štěstí do budoucna.

I já Ti děkuji za rozhovor a přeji spoustu spokojených studentů.

13.3 Petra Jeřábková

Petro, s Tebou jsem vlastně zahájila své studium fotografie v ŠKF. Jsi třetí osobou, kterou jsem tam poznala a rovněž třetí, se kterou se pravidelně potkávám na všech akcích pořádaných ŠKF, ať už na pravidelných kolektivních výstavách či fotofestivalech.

To vše se datuje od roku 2012/2013, kdy jsme se spolu sešly v akreditovaném rekvalifikačním kurzu ŠKF, v roce 2020 to byl přípravný teoretický kurz k přijímacím zkouškám na vysokou školu a od školního roku 2020/2021 studujeme fotografii ve stejném ročníku v Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kde v příštím roce zakončíme bakalářské studium.

Na tento rozhovor jsem se velice těšila stejně jako u Tvé sestry. Patříš do široké fotografické rodiny Němečkových a Lenka mi už přiblížila některé etapy vašeho společného fotografického života, na které bych chtěla navázat a postupně je doplnit.

Petra Jeřábková: ze souboru Tavírna, 2023

Vím, že začátky máš spojené od raného dětství se starší sestrou a láskou vašeho tatínka k fotografii. Čím uchvátila Lenku, už vím, ale čím si získala fotografie tebe? Vaše společné cesty se tak trochu oddělily s Lenčinou plnoletostí. Jak pokračovala Tvoje samostatná cesta dál od tohoto okamžiku?

První vzpomínky na fotografii mám obdobně jako sestra spojené s dětstvím, temnou komorou, kde tatínek vyvolával fotografie, a prvním fotoaparátem, který mně daroval.

Od té doby jsem vždy nějaký fotoaparát vlastnila a fotila. Fotografie si mě získávala postupně, měla jsem ráda tatínkovy černobílé fotografie, později barevné diáky a jejich promítání. Líbilo se mi, že na fotografii zůstávají zachycené běžné okamžiky, naše vzpomínky, které by nás bez fotografie jen minuly. Ty konkrétní okamžiky ale fotografie vždy povýšila na něco mimořádného a trvalého.

Kdy se vaše cesta opět spojila?

Sestra se brzy vdala a odstěhovala z domova. Zhruba po deseti letech jsme se začaly stýkat častěji, protože jsme se obě přestěhovaly z Brna do Prahy, začaly zde pracovat, nacházely jsme společné zájmy, cestovaly. Tou dobou ale fotografie nehrála v našich životech významnější roli.

Petra Jeřábková: ze souboru Tavírna, 2023

Jaký byl Tvůj pocit, když Ti Lenka oznámila, že je nedílnou součástí fotografické školy a že zakladatel, provozovatel a hlavní pedagog Miroslav Němeček bude Tvým švagrem?

Především jsem byla ráda, že sestra potkala někoho, s kým si rozumí, je šťastná a plánuje s ním spojit svůj život. Také to, že byl Mirek provozovatel fotografické školy, bylo zajímavé, ale v tu chvíli jsem to nějak zásadně nevnímala.

Studovala jsi fotografii i dříve před ŠKF nebo právě až v ŠKF? Kterým kurzem jsi začínala?

To si už přesně nevybavuji, ale myslím, že jsem začala kurzem pro začátečníky a později pokračovala rekvalifikačním. Rozhodnutí udělat si rekvalifikaci bylo promyšlené, chtěla jsem kromě své manažerské práce, která nemá vždy viditelné, rychlé nebo konkrétní výsledky, umět nějaké řemeslo, vidět za sebou konkrétní výsledek, který bych mohla mít jen ve svých rukou. Fotografie byla první a jasná volba, zatoužila jsem se ji naučit od píky, zdokonalit se v technických znalostech a dále se rozvíjet. Proto byl pro mě rekvalifikační kurz ideální volba.

A pokračovala jsi ještě nějakým kurzem dále?

Časem jsem absolvovala několik dalších kurzů v rámci Nikon školy v Praze, která nabízela tematicky specializované workshopy. Absolvovala jsem například Fotíme svatby profesionálně, Práce s externími blesky nebo Portrét. Také jsem absolvovala několik kurzů v rámci školy FotoInstitut – Portrét v přirozeném světle, Akt nebo kurz Platinotypie. Všechny kurzy byly velmi kvalitní a vždy jsem se něco nového naučila a setkala se se zajímavými lidmi.

Někdo by rodinnou přízeň mohl považovat za výhodu, ale nebylo to spíše naopak? Mirek je znám svou přísností a řekla bych, že v tomto případě to platilo minimálně dvojnásob.

Já jsem ji za výhodu považovala, je vždy lepší jít do prostředí, kde někoho znáš a máš konkrétní referenci. Ovšem studijní výhody ani nevýhody z toho pro mě určitě neplynuly, nebyly ani za potřebí. Šlo o dobrovolné studium a na obou stranách se sešli lidé s chutí předávat a získávat zkušenosti. Naopak, mně hodnocení Mirka vždy pomohlo a posunulo mě dále, byť nebylo třeba pozitivní, o tom ale proces učení je.

Kdy jsi prvně Mirkovi předložila své fotografie ke konzultaci?

Určitě to bylo v rámci kurzu, vyloženě na první takovou příležitost si nevzpomínám. Obecně mě ale koncept konzultací fotografií na škole velmi zaujal, do té doby jsem se s ním nesetkala. Bylo velmi přínosné slyšet, jak o fotografiích přemýšlí někdo zkušenější, jak se s úkoly vypořádávají ostatní studenti a jaké diskuse se kolem tvorby vedou. Byla to vždy nejzábavnější a nejpřínosnější část výuky a myslím, že se na ni každý student těšil.

Známe se dlouho na to, abych si troufla říct, že Tvojí srdeční záležitostí je reportáž a dokument.

Je to tak, odjakživa mě na fotografii zajímali lidé. Asi proto, že jsem nastavená více vnímat život kolem nás, na sociální interakce a emoce. Z počátku jsem dlouho fotila běžné momentky, později se mně líbilo dostat do fotografie více pocity a nálady. Dnes mě oslovují fotografie, kde se mi podaří zachytit více vrstev nebo dějových linek, a také hledám příběh, který by fotografie mohla vyprávět. Prostředí, kde se takový příběh odehrává, pro mě časem začalo hrát také důležitější roli. Ulice je ideální místo pro takovou praxi, takže pokud nemám konkrétnější projekt, velmi ráda do ulic vyrážím a snažím se zdokonalovat. Je to pro mě ale především zábava a relaxace.

Sešly jsme se opět spolu až v přípravném kurzu k přijímacím zkouškám na vysokou školu. Byla to teoretická část věnovaná dějinám fotografie. Já jsem absolvovala i praktickou část s přípravou k talentové zkoušce. Jak to bylo u Tebe?

U mě to bylo stejné, ucelenou teoretickou přednášku z dějin fotografie jsem velmi uvítala, potřebovala jsem načerpat více vědomostí z oboru a později jsem se k ní také opakovaně vracela. Líbil se mně Mirkův zasvěcený a energický výklad a celé podání přednášky. Byl to pro mě první zásadní úvod do dějin fotografie.

Od Lenky vím, že Tvůj první fotoaparát byl analogový a takový, aby ho zvládlo osmileté dítě, dostala jsi ho k narozeninám v Berlíně, stejně jako Tvoje sestra. Ale pamatuješ si na svůj první digitální fotoaparát? A jak se Ti s touto technikou pracovalo?

Vzpomínám si, že jsem si těsně před boomem digitálních fotoaparátů zakoupila nový analogový Nikon a nechtělo se mi tedy dlouho na digitál přecházet. Nicméně s rychlým vývojem technologií se nedalo nedocenit

výhody digitálního zpracování. Z počátku jsem měla řadu let jen kompaktní digitální fotoaparáty jako doplněk k analogu, až později zhruba v roce 2013 jsem si zakoupila první zrcadlovku Nikon 5100.

Petra Jeřábková: ze souboru Tavírna, 2023

Vrátila ses někdy ještě k analogu?

Ano, vrátila. Asi před čtyřmi lety se mně do rukou opět dostaly analogové fotoaparáty a vyzkoušela jsem si je s chutí v pražských ulicích. Například legendární Leicu M III nebo středoformátový Hasselblad 500c. Analogová fotografie má pro mě stále velké kouzlo, jen v dnešní rychlé době jsem nenašla prozatím čas si tuto pomalou krásu dlouhodobě vychutnávat. Věřím, že se k ní ale zase brzy vrátím.

Známe Tvůj názor na fotografii coby osmiletého dítěte. Jak vnímáš fotografii dnes, po letech praxe a studia? Co pro Tebe znamená?

Především pro mě fotografie zůstává velkou radostí a naplněním. Jsem ráda za to, jakou cestou jsem si doposud s fotografií prošla. Současné studium na Institutu tvůrčí fotografie je pro mě prozatím vrcholem na této cestě a jsem velmi vděčná, že mám tuto skvělou příležitost. Otevřela mně netušené obzory, jak a kam je možné se v oboru fotografie a umění rozvíjet. Skvělý pedagogický tým je obrovskou inspirací, mnoho jsem se toho naučila jak z praxe, tak z teorie. Cenné konzultace a spolupráce stejně zaměřených lidí je naplňující a posouvá vpřed. Fotografii vnímám nyní více jako formu uměleckého vyjádření, snažím se rozvíjet svůj styl, více se na ni dívám jako na prostředek vyprávění příběhů, osobních nebo sociálních témat. Získala jsem širší přehled, rozumím i více různým technikám a žánrům, jejich využití a prolínání. Díky vysokoškolskému studiu jsem také získala možnost zkoumat teorii a historii fotografie, zaujalo mě mnoho teoretických i praktických prací pedagogů, absolventů a studentů a jejich vysoká kvalita. Je pro mě obohacující studovat a intenzivně se věnovat tomu, co mě zajímá, baví a naplňuje.

Petro, děkuji za rozhovor a přeji Ti dobré světlo.

13.4 Jaromír Santler

Stal se mým druhým učitelem fotografie, kterého jsem měla tu čest poznat během studia akreditovaného rekvalifikačního kurzu ŠKF. Vyučoval ateliérovou praxi a počítačovou postprodukci. Pamatuji si na jeho vstřícný přístup, jemný humor a neomezenou trpělivost, kterou vůbec může učitel mít. I nezáživné školní úkoly se staly najednou snesitelnějšími a zajímavějšími pro mnoho studentů, mě nevyjímaje.

Vede Fotoklub Líheň ve Stanici techniků DDM hl. m. Prahy a od roku 2003 spolupracuje s ŠKF. Jeho osobnost jsem blíže představila v samostatných kapitolách – viz Spolupráce se Stanicí techniků DDM hl. m. Prahy na straně 59 a Další lektoři ŠKF na straně 63.

Pracujete především s mládeží, ale v rámci výuky ŠKF i s dospělými studenty. Nechci se ptát na to, s kým se pracuje lépe, protože každá skupina má svá specifika. Mládež vedete k lásce k fotografii a výtvarnému umění, a některé připravujete na studium na středních uměleckých školách, motivujete je i k výběru budoucího povolání. Naproti tomu dospělí, kteří k Vám přicházejí, již svoji motivaci přesně znají. Je to velký rozdíl mezi oběma skupinami?

Je to dost velký rozdíl. Podobně silně motivovaná, jako dospělí z ŠKF, je skupina mládeže připravující se k talentovým zkouškám na výběrové školy. Ostatní členové (členky) jsou různorodou skupinou, od nadšenců až po „odložené děti". Ale i u zájemců o studium na výběrových školách se každoročně najdou jednotlivci, kteří by rádi zvládli talentové zkoušky, ale fotografování a příprava je nebaví. Ti mají samozřejmě smůlu. Je to o míře zralosti, která je různá u dětí, dospívajících a dospělých.

V čem se zásadně liší nebo mohou si být i v něčem obě skupiny podobné?

Dospělí studenti ze ŠKF i přes různé zkušenostní rozdíly, nejen v tvorbě, jsou „dospělí". Pohledem dospělého hodnotí svět a díky zkušenostem mohou rychleji najít cestu, jak toto promítnout do svých fotografií. Dobře to lze vysledovat i třeba na ateliérových etudách, které zadávám svým žákům a podobně i studentům ŠKF. Dospělí studenti poměrně brzy hledají obsah, žáci jsou ještě spíš zaujati formou a estetickým působením. Jakmile se ale věnují fotografii déle a je jim alespoň 14, 15 let, jejich činnost se dospělým začne hodně podobat. Handicap zkušeností se tady dokonce může stát výhodou – jejich přístupy bývají někdy velmi nekonvenční, nezatížené.

Co více v dnešní době vnímají žáci a naopak, co více vnímají dospělí?

Z hlediska věku je to u žáků určitě důležitost jejich postavení mezi vrstevníky. Známý jev, dobře popsaný ve vývojové psychologii. Mám ve fotoklubu mládež ve věku 12–17 let, je to věk, kdy toto právě intenzívně prožívají. V jejich tvorbě se to ale prvoplánově neobjevuje, z výše uvedených důvodů – chybí zkušenost, jak „uchopit tento vnitřní i vnější svět". U dospělých studentů ŠKF je vidět, že řada z nich takovou transformaci vnějšího přes vnitřní pohled umí (viz skupinové výstavy ŠKF). Nejvíc je to patrné na někdy zatracovaných, ale dle mého názoru stále významných, subjektivních obrazových denících. Nevybavuji si, kdy jsem naposledy viděl podobnou fotografickou tvorbu u někoho z žáků. Myslím tím v uceleném konceptu. Proto se mládež asi nejvíce věnuje výtvarné fotografii různých témat. Teď mě ale napadá, že mí nejstarší žáci by zřejmě subjektivní deníky také úspěšně svedli, ale možná by je neukázali. Z přirozeného studu něco o sobě prozradit. Z obavy, aby to neposunulo statut v jejich sociální skupině.

Pravděpodobně se liší i způsob práce s oběma skupinami. S mládeží pracujete v nejširším měřítku, takže máte i prostor ke kreativní tvorbě. Studenty ŠKF učíte ateliérovou praxi a počítačovou postprodukci, takže základy kvalitní řemeslné práce. Nacházíte i zde možnost kreativního vyjádření?

Máte pravdu. Se studenty ŠKF pracuji několik hodin, s mládeží fotoklubu několik měsíců a někteří mne „doprovázejí" již několik let. U počítačové postprodukce, v dané časové dotaci, moc možností na kreaci není. Stíháme obvykle základní nástroje a k tomu pár vyspělejších postupů. Jediným zpestřením (spíš pro mne) je, že dám někdy k editaci příšerně ošklivou fotografii – anonymní nehezkou tvář, např.

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

portrét s obrovským předkusem a bavím se všeobecným pohoršením. V ateliérové praxi je možností více. Rád někdy nechávám studenty najít způsoby svícení dle starých mistrů portrétistů. Obvykle vybírám portréty celebrit z třicátých let. Studenti musí přijít na to, kde a jaká světla autor použil, a pokusit se vybraného spolužáka (většinou spolužačku) obdobně nasvítit. Během dvou zadání se s ateliérovým svícením seznámí víc než při tradičním výukovém přístupu.

Kolik let se věnujete pedagogické činnosti? A chtěl jste od samého začátku učit?

Už učím přes třicet let. Dostal jsem se k této profesi postupně. Měl jsem původně zájem o filmovou tvorbu, konkrétně dokument. Dokonce jsem navštěvoval večerní kurz, který vedli učitelé z FAMU. V rámci cvičení a domácích úkolů byly zadávány i fotografické etudy. Fotografie mne začala postupně přitahovat víc než původně zamýšlený film. Cítil jsem se při ní nezávislejší. Že se tato volba spolu s pedagogikou stane mou celoživotní profesí, jsem ještě tehdy nevěděl. Stále si myslím, že jsem dostal do života tu nejlepší kombinaci – práci s mládeží a fotografií, jako formou hledání, objevování a komunikace. Moc si toho vážím. A zahrnuji tam i dospělé z ŠKF, kteří mě nepřímo nutí vidět i širší obzory.

Řekla bych, že je to více poslání než zaměstnání. Souhlasíte?

Vlastně jsem již odpověděl v předchozí otázce. Ještě se zastavím u slova „poslání". Líbí se mi a vždy, když jej slyším, tak si uvědomím, že aby mělo skutečný, nejen povrchní obsah musí „někdo" posílat. To je dobré si uvědomit a o tom takhle přemýšlet.

Dobré učitele si pamatujeme celý život, především ty, kteří nás dokázali naučit, nasměrovat, motivovat. Během svého pedagogického působení jste objevil a vychoval spoustu talentů, bylo to převážně z řad fotoklubu nebo i z ŠKF?

Více bylo talentů z fotoklubu. Je to dáno délkou působení v obou institucích. U fotoklubu přes třicet let a ve ŠKF dvacet let. Navíc u ŠKF má mnohem větší vliv na autorské směrování Mirek Němeček. On vlastně se studenty konzultuje jejich tvorbu, volnou i úkoly, Mirek také pro ně vybírá inspirační zdroje v rámci teoretické výuky.

Je talent poznat již na první pohled nebo se většinou projeví až později?

To je různé, někteří žáci se projevují až po delší době. Možná z nějaké

vnitřní opatrnosti.Nejsou méně talentovaní, jen si možná tolik nevěří, své práce zpočátku neradi ukazují, pokud vůbec. Dnes jsou také na nejlepších školách, nebo je již vystudovali. A jsou samozřejmě i začátečníci, kteří již při prvních etudách prokazují nadprůměrnou kreativitu. Mám dobrou zkušenost s mládeží, která přichází z výtvarných ateliérů, nebo má na základních školách osvícené učitele výtvarné výchovy. Pojímají fotografii jako nový skvělý nástroj, mají již dané estetické základy, vidění prostoru, jsou zvyklí na vnitřní obrazotvornost, a tak rychleji nacházejí, jak fotografii používat.

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

Mnoho žáků jste úspěšně připravil k dalšímu studiu na středních školách, vrací se ještě někdy během svých studií zpátky k Vám?

Někteří ještě rok, nebo dva po přijetí na výběrovou školu zůstávají zapsanými členy fotoklubu. Potom se ještě vídáme díky občasným návštěvám. Nejdelší kontakty mám s úplně první generací svých žáků, tedy ještě z devadesátých let. Není jich mnoho, ale jsou věrní.

U studentů ŠKF nebylo tolik prostoru k vybudování pevnějších pout, ale s řadou z nich se ještě několik let vídáme díky skupinovým výstavám a vernisážím, které ŠKF pořádá.

Dozvídáte se o jejich úspěších?

Dozvídám a jako každého učitele mne to nesmírně těší. Ať jsou to studijní úspěchy – zdárné maturity, přijetí na vysoké školy nebo úspěšná praxe, ceny Czech Press Photo, dokonce vím o třech svých žácích, kteří již na fotografických školách také učí.

Je v dnešní době zájem o analogovou fotografii? A co znamená pro žáky fotoklubu?

Za analogovou fotografii, to že stále žije (a zdá se, že je dnes velmi populární) jsem velmi rád. Z pedagogického hlediska je to mimořádně účinný a vděčný nástroj, co se týče poctivého přístupu k exponometrii, rozvahy nad jasem scény nebo pečlivosti ve fotolaboratorním zpracování. Je v ní ruční práce a mládež hodně baví (ruční práce je dnes mládeži obvykle vzácná). Co je ale důležité, analogová fotografie vás nutí víc fotograficky přemýšlet před zmáčknutím spouště. Myšleno nejen z technických důvodů, ale i z hlediska hodnocení motivu. U digitálu je to někdy naopak – karta a RAW snese všechno (skoro). Teď se omlouvám zkušeným fotografům, ti už to mají samozřejmě jinak. Mirek Němeček občas nabídne kurzy analogové fotografie, včetně vlastního laboratorního zpracování v našich fotokomorách, ale zatím je

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

zájemců mezi dospělými málo. Pamatuji ale léta, kdy fotokomora byla plná a za jeden večer se stihnul rychle nasnímat kinofilm, vyvolat jej, a ještě udělat pár zvětšenin.

Jakou techniku dnes žáci většinou používají?

Převažují digitální zrcadlovky, už se ale objevilo i pár full frame bezzrcadlovek. Nadšenci do analogu obvykle doma nebo v širší rodině objeví nějaký fotoaparát – na kinofilm, někdy i na svitek. Objevilo se i několik unikátů. Studenti ŠKF mají většinou podobnou digitální techniku jako žáci ve fotoklubu.

Spolu s Miroslavem Němečkem provozujete od roku 2008 Galerii Juliska. Jak hodnotíte úroveň absolventských výstav ŠKF a jejich přínos pro studenty samotné?

Úroveň prací je víceméně stálá od toho roku 2008. Výstavy v sobě zahrnují práce líbivé, které neurazí, ale ani vám dlouho v paměti nezůstanou, ale také práce, které potom ještě úspěšně žijí dál, nebo dokonce sbírají různá ocenění. Bývám často mile překvapen dobrými nápady, postřehy a výborným zpracováním, zvláště když si uvědomím, že před pár měsíci či týdny jsme v kurzu řešili správné nastavení funkcí fotoaparátu a bylo z toho jasné, že student je teprve na začátku své tvůrčí cesty.

I když je výstavní prostor Julisky malý, pro mnohé autory je to první příležitostí se veřejně prezentovat. Má to velký povzbudivý efekt do další práce.

A naopak, jak vnímají své výstavy žáci fotoklubu Líheň? Stejně jako dospělí?

Je to úplně stejné. Spolu s výtvarnými ateliéry vystavujeme skupinově i mimo prostory Stanice techniků. Již dvanáctým rokem ve Škodově paláci (Magistrát hl. m. Prahy) a v roce 2023 jsme poprvé společně vystavovali v budově BLOX na Evropské třídě. Těšíme se, že i zde založíme tradici – jsou nám otevřeni v této spolupráci pokračovat. Tyto výstavy jsou velkou slávou, neboť jsou prezentací děl z úspěšně absolvovaných talentových zkoušek na nejlepší umělecké školy.

Který fotografický žánr je oblíbenější u žáků a který je u studentů ŠKF?

Již jsem se toho vlastně v některé předchozí odpovědi dotknul. U žáků převažují různé výtvarné studie, postavené na liniích, plochách, světle. Někdy připomínají např. meziválečnou avantgardu (aniž by ji znali a kopírovali). Objevuje se krajinářská fotografie, většinou tradičního pojetí, ale někdy již s pokusy o subjektivní zobrazení.

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

Jaromír Santler: ze souboru Praha multikulturní

Oblíbené je zákoutí, často neutěšené. Street foto, s více či méně zdařilými pokusy zachytit „tep města“. U zkušenějších, kterým již toto „nestačí“ a skutečnosti v okolí je nebaví, se objevují také vlastní inscenace a aranžování. Ale promyšlené portréty jsou spíš výjimkou, přestože se s portrétem, v různých ateliérových etudách, setkávají po celý školní rok. Proto se někdy snažím lehce inspirovat mládež k fotografování např. medailonu osobnosti – aby si nějak zkusili „člověka“.

Struktura prací u studentů ŠKF je podobná, samozřejmě ve zralejší formě. Ústřední motiv člověk se u dospělých objevuje mnohem více – ve všech souvislostech, formách a žánrech. Zmínil jsem obrazové deníky – jakési fragmenty vlastního prožívání, třeba i banalit. Ty se u mládeže takřka nevyskytují (jak již jsem výše zmínil), na výstavách ŠKF bývají často zastoupeny.

Studenti ŠKF také více pracují se symbolikou, se zástupnými znaky, které vedou diváka jinak číst obraz. Tyto možnosti objevují moji nadaní žáci až na rozhraní konce základní školy a začátku studia školy střední.

Děkuji za Váš čas a vstřícnost. Přeji spoustu šikovných žáčků.

13.5 Jana Kupčáková

Podrobněji jsem Tě čtenářům představila v samostatné kapitole věnované lektorům ŠKF. Máš za sebou dlouhou řadu úspěchů na naší i světové scéně, mnoho samostatných i společných výstav, poskytla jsi spoustu rozhovorů pro nejrůznější média, v nichž jsi přiblížila vše od svých úplných začátků až po současnost, odpovídala jsi na nejrůznější dotazy. Já se v tomto rozhovoru zaměřím pouze na tři témata, která spolu neodmyslitelně souvisí. Tím je student, lektor a škola. Zavzpomínáme

na tvá studentská léta. V roce 2013 jsi absolvovala akreditovaný rekvalifikační kurz ŠKF. Pakliže toto bylo Tvé první studium, proč to byl právě tento kurz, když nabídka školy v té době byla již dostatečně pestrá pro všechny fotografy?

Rekvalifikační kurz nebyl prvním kurzem, který jsem na ŠKF absolvovala, naopak byl vlastně úplně posledním. Poprvé jsem ŠKF navštívila jako studentka začátečnického kurzu v roce 2008, kdy jsem se čerstvě přestěhovala do hlavního města. Praha nabízela v oblasti fotografie řadu možností, které jsem na jihu Čech neměla, a tak jsem se rozhodla začít fotce, která byla tou dobou jen mým občasným koníčkem, více věnovat. Také jsem doufala, že si díky společnosti dalších fotografických nadšenců v novém městě lépe a rychleji zvyknu. Pracovní povinnosti mi však další studium na škole na nějaký čas přerušily, abych se tam pak o pár let později znovu vrátila a absolvovala další nabízené kurzy, např. celoroční kurz, kurz tvůrčí fotografie apod. Rekvalifikační kurz jsem si dodělávala paradoxně až v době, kdy jsem dostala nabídku začít na škole sama vyučovat. Přesto, že byla rekvalifikace svým obsahem celoročnímu kurzu v mnohém podobná, umožnila mi získat uznané vzdělání v oblasti fotografie akreditované ministerstvem školství, a já tak měla učení oficiálně posvěcené.

Co Tě v kurzu nejvíce nadchlo?

Nadšená jsem byla z tvůrčího přístupu k práci. A to nejen v rámci rekvalifikačního kurzu, ale obecně napříč všemi kurzy, které škola nabízí. ŠKF se vždy zaměřovala a stále zaměřuje nejen na tu potřebnou technickou stránku fotografie, ale především na autorskou tvorbu, což mi bylo víc než sympatické. Naučila jsem se dívat na svět novýma očima a myslím, že s podobným pocitem odchází většina našich absolventů.

A teď naopak, existovala fotografická disciplína, která nebyla v tom kurzu úplně Tvým šálkem kávy, nebo dokonce, kterou jsi neměla ráda?

Určitě. Rekvalifikační kurz měl tehdy studenty připravit obecně na práci zakázkového fotografa. Dnes je rekvalifikace zaměřena především na reportážní fotografii a vyučují se jiné předměty, ale za „mých časů" byla součástí osnov ještě produktová fotografie. Těžko bych hledala obor, který by mě těšil ve fotce méně. Svícení produktů v ateliéru bylo na můj vkus příliš sterilní, technické a bez života. Považovala jsem tento předmět za nutné zlo a už tenkrát jsem věděla, že tudy moje cesta nikdy nepovede.

Úspěšně jsi absolvovala akreditovaný rekvalifikační kurz, získala oficiální certifikát, stala ses fotografkou. Jaký byl v ten okamžik Tvůj pocit, a uvažovala jsi o tom, že by Tě fotografie mohla živit?

Protože jsem už v době absolvování rekvalifikačního kurzu na škole učila a ta práce mě opravdu těšila, věděla jsem, že u ní budu chtít zůstat, co nejdéle to půjde, i když to bude úvazek jen částečný. Zároveň jsem si v té době pohrávala ještě s myšlenkou, že bych se živila i focením samotným, ale od té jsem nakonec upustila. V rámci svého vzdělání a sbírání potřebných zkušeností jsem fotila na zakázku často a téměř vše, co se pod tím slovem dá představit. Ukázalo se ale, že není focení jako focení, a že pokud chci, aby tahle moje vášeň mou vášní i zůstala, nesmí se stát povinností a musím se věnovat jen té tvorbě, která dělá šťastnou mě. A tím nebyla ani fotografie portrétní, svatební, produktová ani žádná jiná. Miluji pouliční nearanžovanou fotografii, a i když to není obor, který by mi zaplatil účty, je to má srdeční záležitost. Myslím, že pokud má být člověk v životě šťastný a spokojený, tak musí být ve své tvorbě upřímný a tvořit tak, jak je jeho povaze vlastní. Poskládala jsem si tedy profesní i osobní život tak, aby stál na pevných a jistých základech, ale zároveň mě bavil a veškerou činnost jsem dělala s radostí a láskou. Mám stabilní práci v oblasti IT v báječném kolektivu, která mi zajišťuje základní finanční jistoty, a práci ve ŠKF, kterou provozuji ve svém volném čase a která dává mému tvůrčímu životu smysl i potřebný prostor. Díky tomu mám i ve fotografii volnou ruku a mohu popustit uzdu své kreativitě, experimentovat, sbírat zajímavé zkušenosti a fotit si hlavně pro radost, aniž by mi dělaly starosti nezaplacené složenky.

Jakým směrem se ubírala Tvoje fotografická cesta dál? K street fotografii, která je a byla již dlouhou dobu Tvojí srdeční záležitostí?

Nevím, jestli se v mém případě dá mluvit o cestě, ta má většinou nějaký směr a je předem vytyčená. Já ve fotografii často nevěděla, co bude zítra, a ani o tom popravdě nikdy nepřemýšlela. Chtěla jsem jen fotit a dělat, co mě baví. Pouliční fotografie mi byla vždy neskutečně blízká a asi nikdy nezapomenu na první hodinu historie fotografie, kdy nám Mirek Němeček promítal slavné poválečné fotografie s humanistickou tematikou. Dívala jsem se tehdy na ty snímky a kouzlo rozhodného okamžiku mě doslova uchvátilo. Nechápala jsem, jak někdo dokáže takovou

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

scénu zachytit a mít pro podobnou práci cit. Nikdy by mě nenapadlo, že jednou seberu odvahu a sama se do takového stylu práce pustím. Ale jak se ukázalo, co je vašemu srdci blízké, tomu neutečete. Takže i když jsem si ve fotografii osahala téměř každý žánr, nakonec mě osud zavedl s foťákem do ulic u nás i ve světě a neměnila bych. Všechno, co mi tahle láska k fotce do života přinesla, přišlo samo, nahodile, aniž bych si cestu či nějaké cíle sama vytyčovala. Moje fotografická cesta se tedy ubírala takovým směrem, jaký mi moje tvorba postupně vytvářela. Nikdy jsem nic neočekávala a vždy byla jen mile překvapená.

Pomalu opouštíme téma student a přecházíme k tématu lektor. Dokážeš popsat pocit, který jsi měla, když Ti Miroslav Němeček nabídnul pozici lektorky ŠKF? Byla to čirá radost nebo obava ve stylu "vím, že nic nevím", nebo jsi o tom vůbec nepřemýšlela a skočila rovnýma nohama do neznáma?

Myslím, že to bylo určitě oboje. Vzpomínám si na ten den, jako by to bylo včera. Přišlo mi neuvěřitelné, že se něco takového děje. Nikdy předtím by mě nenapadlo, že bych mohla fotografii vyučovat a považovala jsem takovou nabídku za ohromnou čest. Věděla jsem, že ji nemůžu odmítnout, že jde o úžasnou životní příležitost, ale zároveň mě samozřejmě trápily obavy z toho, jak se takového úkolu zhostím. Mirek potřeboval nového lektora

pro výuku fototechniky, která nebyla zrovna mojí nejsilnější stránkou. Ale považovala jsem to za vhodnou příležitost, jak se donutit si znalosti v tomto směru doplnit a rozšířit. A tak jsem skočila rovnýma nohama do vody s tím, že to buď zvládnu, nebo se utopím, ale že zkusit to rozhodně musím.

Které předměty jsi učila dříve, které vyučuješ dnes?

Začínala jsem s kurzy pro začátečníky, kde jsem dostala na starosti výuku krajinářské praxe a základy fototechniky. I když jsem se výuky techniky zpočátku bála, nakonec se ukázalo, že patří překvapivě k mým silnějším stránkám. Muži mají techniku zvládnutou obecně lépe a lépe a rychleji ji také chápou. K nám do kurzů se ale z velké části hlásí do začátečnického kurzu ženy a ty můj řekněme více polopatický a lidský přístup výkladu technických základů vítaly. Z každé hodiny jsem tak odcházela s hřejivým pocitem, že jsem jim otevřela nový svět, kterého se nemusí už tolik bát.

Postupem času jsem si vyzkoušela výuku i v dalších oblastech, jako bylo nalezené zátiší, portrét v exteriéru, subjektivní krajina, reportáž, dokument atd. Jak jsem se ale časem v osobní tvorbě více a více profilovala jako street fotografka, začal i Mirek tento žánr začleňovat do osnov a ukázalo se, že je o takové kurzy velký zájem. Dnes tedy výuka street fotografie, ať už formou klasických dlouhodobých kurzů nebo jednodenních workshopů, zabírá cca 80–90% veškeré mé výuky.

Jaké to bylo, když jsi poprvé předstoupila před své studenty? Měla jsi trému?

Je zvláštní, že si vybavím přesně místo i chvíli, kdy mi Mirek tuto práci nabídl, ale už si nevybavím svou první hodinu, když jsem poprvé vystoupila na škole jako lektorka. Ale to mi moje hlava často dělá, když má z něčeho velký strach. Proto bych řekla, že určitě měla a velikou.

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

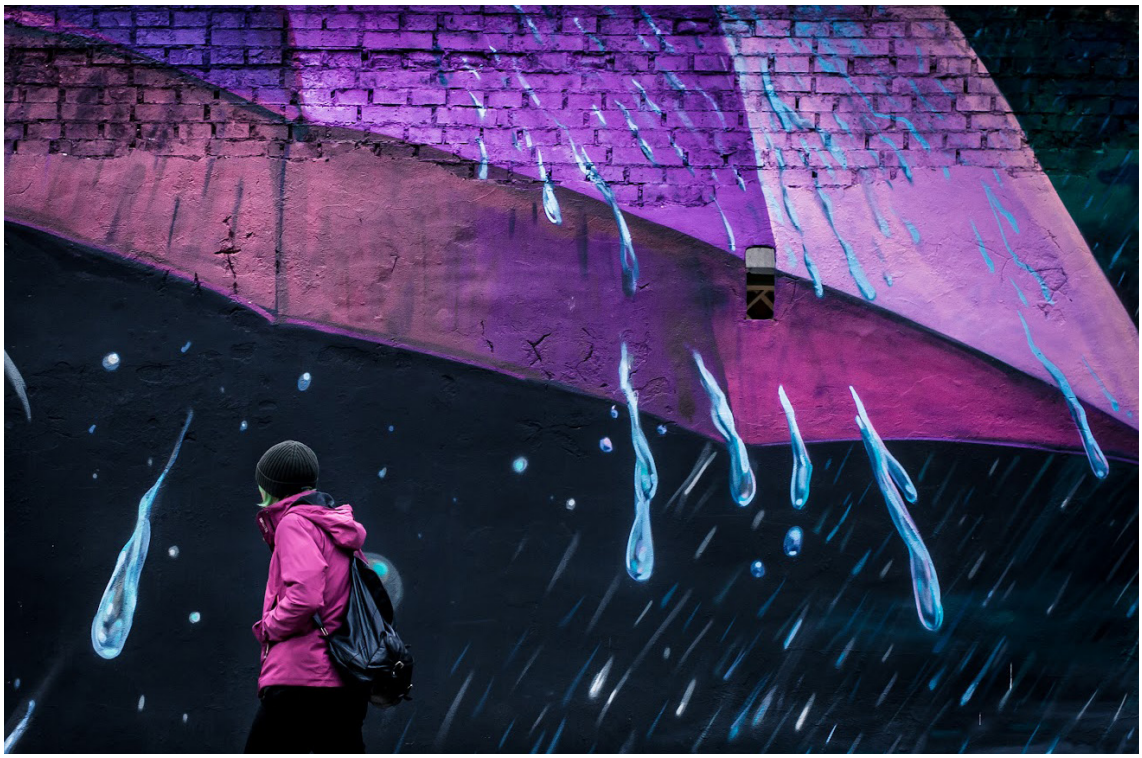

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

Neměla jsi rovněž obavu z toho, že některý student může být vědomostně na větší výši, dokáže tě utopit na lžičce vody, nebo že se dostaneš do pozice, že opravdu sama nebudeš vědět?

Pravda, že se mi tahle myšlenka hlavou honila. Na druhou stranu jsem se vždy uklidňovala tím, že učím hlavně začátečníky, a také tím, že svět fotografie je neuvěřitelně obsáhlý a není možné ho pojmout celý. Vždy bude něco, co nebudu vědět, co nebudu znát, zvláště při dnešním zběsilém technickém pokroku, kdy se nám vše mění doslova pod rukama. Často se stalo, že jsem na něco neznala odpověď, ale nedělalo mi nikdy problém to přiznat.

Jaký máš nejhezčí zážitek se svými studenty?

Asi nedokážu říct konkrétní zážitek. Pro mě je vždy nejhezčí sledovat pokroky našich studentů, zvláště když je máme pod křídly od samého začátku. Vidět všechny ty pomalé krůčky, které dělají ve své tvorbě, a sledovat, kam všude je fotka zanese a k čemu jim naše škola pomohla. Jsem šťastná, když vidím naše studenty na vysokých školách, když je vidím vystavovat, fotkou se živit nebo tvořit jen pro vlastní radost. Ale úplně nejlepší je, když tráví společně čas „za školou". V rámci kurzů vzniká spoustu pevných přátelství, kolem fotky se vytváří úžasná komunita lidí, kteří se vzájemně inspirují

Jana Kupčáková: cestovatelská fotografie

a učí jeden od druhého, a já vždycky zažívám pocit absolutního štěstí, když si uvědomím, že jsem stála u jejich začátků, a vidím, že jim naše společné hodiny byly přínosem a fotka jim do života přinesla tu samou radost co mně.

Odtajníš nám i nejhorší zážitek ze své lektorské praxe?

Ráda bych, ale nemůžu si ze školy žádný vybavit. Jediný, na který nerada vzpomínám, je z mé soukromé praxe, kdy jsem pořádala fotografický workshop na street fotku do Istanbulu. Tři dny před naším odletem došlo k teroristickému útoku přímo v centru města a zemřelo tam spoustu lidí. Odjet o pár dní později se skupinkou studentů na stejné místo bylo pro mě neskutečně stresující. Celé čtyři dny, kdy jsme na místě byli a fotili, se mi svíral žaludek a sužovaly mě obavy. Když cestuji sama, takovými věcmi se netrápím, beru věci tak, jak přijdou. Ale najednou jsem měla za zády osm lidí, kteří jeli na místo kvůli mně a mé výuce, a já cítila velkou zodpovědnost. Byla to první výuka, kterou jsem si vnitřně neužila, nedostavil se žádný blažený pocit, jen velká úleva, jakmile jsme přistáli v Praze na letišti. Bojím se, že to bylo na mém výkonu i znát.

Jana Kupčáková je především spojená se street fotografií, nevadí Ti tato škatulka?

Vlastně naopak. I ve chvíli, kdy odpovídám na tyto otázky, mi přijde

neskutečné, že fotka, která mě vždy fascinovala a o které jsem nikdy ani nesnila, že bych mohla sama fotit, je teď touhle mojí „škatulkou“. Že o street fotografii učím, přednáším, že takové snímky vystavuji nebo o nich dávám rozhovory, je pořád tak trochu jako sen a já čekám, kdy se z něj probudím.

Uvažovala jsi o dalším studiu fotografie, třeba o některé vysoké umělecké škole?

Ne neuvažovala. Nikdy jsem nebyla ambiciózní člověk a ve fotce už vůbec ne. Fotím, protože mi focení přináší do života radost a je to pro mě i určitá forma relaxace a nějakého vlastního tvůrčího vyjádření. Co vím, tak hodně lidí studuje fotografii i proto, aby zůstali v určité fotografické komunitě a obklopovali se podobně smýšlejícími lidmi. Tím, že jsem na ŠKF studovala a nyní tam učím, jsem mezi fotografy neustále a tuto potřebu mám tak zajištěnou. Navíc je mé časové vytížení tak velké, že bych studium na další vysoké škole už nezvládala.

Tím se dostáváme k poslednímu tématu a to ŠKF, ve které jsi začínala jako student a záhy se stala lektorkou. Čím je pro Tebe tato škola výjimečná a čím Ti přirostla k srdci?

Jednoznačně přístupem k tvůrčí práci a pak lidmi, kteří školou prošli, ať jako lektoři nebo samotní studenti. V rámci studia jsem občas navštívila i jiné kurzy v jiných institutech, abych si rozšířila obzory, ale vždy jsem byla zklamaná. Nevím, jak je to dnes, ale tenkrát se ostatní zaměřovali převážně jen na technickou stránku fotografie, jak ovládat fotoaparát, jak správně co nastavit pro který žánr, ale chyběla jakákoliv zpětná vazba, jakýkoliv, byť i sebemenší pohled na fotku jako na umělecký směr a osobité vidění světa. Proto jsem se do ŠKF opět vrátila a neměla potřebu už hledat jinde.

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

Měla jsi i jiné nabídky?

Úplně na začátku ne. Teď se samozřejmě jiné objevují, ale já jsem ŠKF věrná. Samozřejmě čas od času o fotce odpřednáším na nějakém festivalu, poskytnu někde rozhovor nebo soukromou lekci, když nemá student možnost dojíždět do školy nebo si hromadnou výuku nepřeje. Ale že bych kývla na nabídku trvalé spolupráce jinde, to ne.

Tvůj celoživotní koníček se stal i Tvým vysněným zaměstnáním. Co Ti dal a co Ti vzal?

Dal mi do života strašně moc. Moje fotografie se podívaly do různých koutů světa (a já často s nimi), dostala jsem příležitost tuhle svou vášeň vyučovat a předávat tak své zkušenosti dál, což dává mému životu smysl a přináší mi do něj obrovské uspokojení. Mohu přednášet na nejrůznějších festivalech, přispívat svými fotografiemi do časopisů, jsem členem poroty ve fotografické soutěži... A to jsou všechno činnosti, které mě nejen těší, ale vnáší mi do života to nejlepší – úžasné a zajímavé lidi, se kterými nás pojí společná vášeň a kteří můj život neskutečným způsobem obohacují. Neumím si už dnes představit, že by vypadal jinak.

Vzal mi spoustu volného času. Ale co s volným časem, když ho nemáte čím vyplnit. Já v každé volné minutě dělám to, co miluju, takže i tato ztráta je svým způsobem obrovský zisk.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji spoustu hezkých cestovatelských zážitků a street fotografií.

Jana Kupčáková: ze souboru Street photo

13.6 Hadis Medenčević

Koncem roku 1992 uprchl před válkou z Bosny a zůstal v Praze. Nejdříve vyřešil existenční otázky, později založil rodinu a Česká republika se pro něj stala druhým domovem. Povoláním počítačový expert, dále cestovatel, horolezec, spisovatel a fotograf. Toto je krátká charakteristika člověka, který si ve svém přeplněném programu velice ochotně našel chvíli času na to, abychom si mohli v klidu a osobně popovídat o fotografii a ŠKF, již studoval.

Na začátek našeho rozhovoru si neodpustím malou vzpomínku. Hadisi, je to již dlouhých osm let, co jsme se neviděli. Naposledy to bylo v roce 2015 na 10. ročníku Blatenského fotofestivalu s krásným tématem „Z Čech až na konec světa". Spolu s námi tam měla výstavu i Jana Kupčáková, v té době již lektorka ŠKF. Přidělený výstavní prostor se nacházel v kobkách Městského muzea. Já osobně nikdy nezapomenu na svoji bezradnost nad instalací patnácti fotografií a na vaši obětavou pomoc do pozdních večerních hodin, bez které bych to nezvládla. Následně po festivalu ŠKF vystavila naše práce pod názvem „Ozvěny Blatenského fotofestivalu" v prostorách Stanice techniků DDM v Praze 6, tam jsme se opět všichni tři sešli na vernisáži.

Pamatuješ si ještě na svůj cestovatelský soubor fotografií, který jsi měl vystavený v rámci Otevřené scény?

Pamatuji a velice dobře. Když pominu výstavu, kterou jsem kdysi uspořádal víceméně jen pro své přátele, tak to byla moje úplně první výstava v Čechách. Stala se takovým milníkem v mé tvorbě. Soubor fotografií byl přijat s velice kladným ohlasem. Nezapomenu na jakéhosi pána v brýlích, který ke mně přišel a řekl mi jediné slůvko – pěkné. Následně přišel Mirek Němeček a řekl mi, toto hodnocení si považuj, to byl pan profesor Birgus. Fotografie vznikly v době mého studia na ŠKF a samotná výstava pro mě byla ohromným povzbuzením, vstoupil jsem tehdy na půdu české fotografie.

Ale vrátíme se k Tvým začátkům fotografování. Kdy a za jakých okolností vznikla Tvoje láska k fotografii?

K fotografii jsem měl vždycky kladný vztah. Vážněji jsem se jí zabýval od střední školy, chodil jsem do fotokroužku a můj první fotoaparát byl analogový Zenit.

Žánr, který Tě v té době nejvíce oslovil a kterému ses nejvíce věnoval?

Neměl jsem ještě vyhraněný styl, fotografoval jsem přírodu, krajinu,

portréty, ale doslova mě uhranula „alchymie“. Tedy celý následný proces vyvolávání, byl jsem jeho spolutvůrce. Fascinovala mě podoba zachycená na materiálu, moment neopakovatelného okamžiku. Již tenkrát jsem se snažil dát do snímků abstrakci a subjektivní nádech.

Jakou techniku jsi měl k dispozici a čím jsi dříve fotografoval? Čím fotografuješ v současnosti?

Jak jsem již zmínil, mým prvním fotoaparátem byl analogový Zenit. Později se projevil vliv mého bratra, který vystudoval pražskou FAMU a prosadil se jako kameraman v Hollywoodu. Stal jsem se skalním fanouškem fototechniky značky Canon vč. té digitální, ale nic netrvá věčně. Ke změně došlo vlivem mého cestování a lásce k horám, k horolezectví. Ve výšce pěti nebo šesti tisíc metrů nad mořem je znát doslova každý zbytečný gram, který nesete navíc. Kamarádsky jsem se rozloučil s veškerou fototechnikou, kterou jsem měl, a věnoval ji svým dvěma synům. Přešel jsem na bezzrcadlovku Fuji, která splňuje všechny moje požadavky.

Kdy přišlo rozhodnutí studovat fotografii, bylo to až u nás nebo ještě v Tvé rodné domovině, tedy v Bosně?

Hadis Medenčević: Honkong, 2018

Hadis Medenčević: Rusko, 2015

Hadis Medenčević: Nepal, 2022

Rozhodnutí přišlo v roce 2010 v Praze na doporučení mé kolegyně ze zaměstnání Jany Kupčákové. „Zkus to", byla její odpověď.

Čím tě tenkrát ŠKF oslovila?

Nehledal jsem školu, která byla zaměřena jen na technickou stránku fotografie. Nechtěl jsem řešit, jakým fotoaparátem fotografuji, čím bych měl fotografovat a proč mé snímky nejsou dokonale ostré. Již při první hodině na ŠKF jsem pochopil, že fotografie je o něčem úplně jiném, než jsem si myslel. Je to silné umělecké prostředí, hledání estetiky a poetiky.

Které kurzy zvítězily?

Trval jsem na tom, že se učím od nuly. Takže první kurz byl pro úplné začátečníky, následoval pro mírně pokročilé. Nekonečným kurzem jsem končil. Byla to taková souvislá řada.

Splnila škola Tvé očekávání?

Ano, spíš bych si dovolil říct, že předčila. Otevřela mi oči, naučila vnímat jiný úhel pohledu, pomohla mi vytvořit vnitřní svět a řadu estetických a poetických kritérií. Naučila mě definovat okamžik reálného pohledu na svět, a když k tomu přidám pocity, které ve mně vyvolala, tak se přesně jedná o ten moment, kdy mačkám spoušť fotoaparátu.

Máš nějaký fotografický vzor?

Josefa Koudelku. Jeho pohled na svět a osobní příběh je mi velice blízký, zvláště cyklus Exily. Něco podobného jsem prožil. Teprve v kurzu ŠKF jsem si uvědomil, proč fotím. Fotografii beru jako prostředek hledání.

Něco hledám, něčeho se dovolávám. Mirek Němeček mi potvrdil, že ze mě nebude žádný krajinář nebo portrétista. Doslova mi řekl, jdi za tím, co tě baví a v čem se nacházíš.

Jaký směr nabrala Tvoje fotografická cesta po absolvování kurzů?

Směr humanistické street fotografie. Potřebuji mít člověka nebo jasnou, zřetelnou stopu za jeho činností v interakci s okolním světem. Snažím se do fotografie vnést humanistický apel, i to co nás dehumanizuje, např. odcizení lidí v naší společnosti apod.

Spousta lidí bere fotografii jako terapii pro překonání nejrůznějších traumat, se kterými se v životě setkávají. Jak tomu bylo v Tvém případě, pomáhala ti fotografie i v osobním životě?

Ne. Fotografuji pro radost.

A Tvoje plány do budoucna?

Pracuji na souboru fotografií, který jsem zatím nafotil v dvanácti zemích na Středním a Dálném východě. Plánuji další cesty, další fotografie, kterými soubor rozšířím.

Hadis Medenčević: Letiště, 2015

Hadis Medenčević: Nepál, 2022

Hadis Medenčević: Jižní Korea, 2019

Měl jsem výstavu v Londýně, Birminghamu, Bělehradě, v Bosně ve městě Derventa, odkud pocházím. Mj. mé první fotografické kroky byly v kulturním domě, který projektoval český architekt Karel Pařík a který byl během války v Bosně zbořen. V roce 2016 byl znovu postaven a první kulturní akcí, která se zde konala, za přítomnosti velvyslance ČR, byla výstava fotografií mých a mého bratra. Můj soubor obsahoval celkem 25 fotografií a byl nazván „Dotkni se nebe". Reakce návštěvníků mi dodala chuť pokračovat a dále publikovat.

Chtěl bych si splnit svůj fotografický sen a realizovat výstavu v Praze. Dále se snažím motivovat své děti k pronikání do tajů fotografie, která se stala nedílnou součástí naší rodiny.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji dobré světlo.

13.7 Kamila Berndorffová

Fotografka, cestovatelka, organizátorka a dramaturgyně Blatenského fotofestivalu (dále jen BF), kterou jsem měla tu čest díky ŠKF poznat. Hned úvodem musím sdělit, že mě k festivalu váže spousta hezkých a nezapomenutelných vzpomínek a zážitků.

Blatenský fotofestival se pyšní svou kouzelnou atmosférou a většinou o třetím víkendu v září se stává svátkem fotografů, kteří zde tvoří jednu velkou fotografickou rodinu. První návštěva se uskutečnila v roce 2015, kdy jsem v rámci Otevřené scény představila svůj nový soubor „Zaprášené vzpomínky", ve kterém byla ústřední postavou moje maminka. Byla to moje druhá fotografická výstava v životě. Díky BF jsem se naučila, jak nainstalovat své výstavní soubory do přidělených prostor. Nebýt tehdy Jany Kupčákové a Hadise Medenčeviće z ŠKF, asi bych si s tím neporadila… Ovšem jsem za tuto zkušenost nesmírně vděčná.

Otázky, které jsem si připravila, se budou týkat jednak festivalu, ale také Tvé fotografické tvorby a cestování po Indii. Kamilo, jak vznikl nápad uspořádat Blatenský fotofestival? Byla inspirace třeba i ze zahraničí?

Žádná inspirace nebyla. V roce 2006 jsme v blatenském muzeu pořádali velkou výstavu fotoklubu KAMFO, v dalším patře moji výstavu z cest a dostali jsme nabídku od tehdejšího odboru kultury na prostor v zámku. Tenkrát byl členem fotoklubu Pavel Štěrba, student ITF, a napadlo ho pozvat Jindru Štreita. Šéf fotoklubu, Jarda Kortus, se znal s Garikem Avanesianem, a tak jsme už měli čtyři naplněné prostory. Bylo možné vystavovat i v blatenské sokolovně, kde svou tvorbu prezentoval Pavel Štěrba. Bylo tedy pět výstav, tak jsme si řekli, že už to vlastně stojí za to pojmout jako fotofestival a otevřít všechny najednou, a pozvat i nějaké přednášející. Přijeli fotografové Tomáš Pospěch, Josef Ptáček, Blanka Chocholová, samozřejmě Jindra Štreit a další. Byla super atmosféra, všem se to líbilo a ptali se, zdali to nebudeme dělat každý rok… a my, že to zkusíme. Vzhledem k tématu fotografií byl první fotofestival zaměřen na dokument. Koncepci má dodnes stejnou, jenom nás po skončení prvního ročníku napadlo přidat Otevřenou scénu.

Jak BF hodnotíš od jeho vzniku po současnost? Určitě některé ročníky nebyly lehké, ale dokázal se udržet do dnešní doby a těší se velkému zájmu.

Určitě pozitivně. Přesto je jedna věc, která mě zklamala. Záměrem bylo využít kontaktů na amatérské fotokluby, které mělo KAMFO po řadu let vzhledem k tradici pořádání mapového okruhu Blatenská růže. Amatéři se ale jako diváci i vystavující v Otevřené scéně zapojují jen zcela výjimečně, jako by se stále více rozevíraly nůžky mezi amatérskou a „akademickou" fotografií.

Je organizace BF stále stejná nebo prošla nějakou změnou, nějakým vývojem?

S nástupem nové ředitelky blatenského odboru kultury, toho času pod názvem Kulturní plantáž Blatná, převzala tato organizace řadu pořadatelských úkonů, které by každoročně amatérský fotoklub vykonávat nemohl.

A chystá se nějaká změna oproti minulým ročníkům?

Stále řešíme prostory, kde vystavujeme jak hlavní autory, tak Otevřenou scénu. Vše se odvíjí od nájmu výstavních prostor na zámku.

Kamila Berndorffová: Indie, 2015

Svým odhadem bych řekla, že každoročně vzrůstá zájem fotografické veřejnosti o tuto akci, ať už je to počtem přihlášených autorů nebo počtem zúčastněných návštěvníků. Je to tak?

Ano, je to tak, a z toho máme velkou radost. To také znamená, že se nám celkem daří oslovovat renomované autory, kteří náš fotofestival neberou jako okrajovou záležitost.

BF se pravidelně účastní i fotografické školy se svými výstavami. Tedy i Škola kreativní fotografie. Jak vidíš úroveň vystavujících škol všeobecně? Má vzrůstající tendenci?

Tohle je těžké posoudit. Poslední dobou mám pocit, že hodně škol se zabývá konceptuální fotografií, která je pro širší okruh návštěvníků BF těžko pochopitelná. Totéž lze říci i o příspěvcích do Otevřené scény.

Miroslav Němeček se stal oficiálním poradcem BF. Studenti, absolventi nebo i lektoři z jeho školy se pravidelně účastní kolektivní výstavy v rámci tzv. Otevřené scény. Někdo by mohl namítnout, že se jedná o střet zájmů. Jaký je systém výběru fotografií na BF?

O střet zájmů se určitě jedná. Proto pro výběr fotografií do Otevřené scény oslovujeme více poradců, v posledních letech například Romana Vondrouše, který ale zase učí na ITF, takže jde opět o střet zájmů. Dalším

Kamila Berndorffová: Indie, 2012

poradním hlasem jsou členové našeho fotoklubu a samozřejmě kurátorka výstav, Pavlína Eisenhamerová. Výběr fotografií je anonymní.

Kdy a za jakých okolností jsi propadla kouzlu fotografie?

Fotografuji od dětství. Dědeček a otec, oba lékárníci, byli nadšenými fotoamatéry.

Studovala jsi na Pražské fotografické škole. Jak bys zhodnotila její přínos?

Studovala jsem u Ing. Vláška a s pauzou mateřských dovolených. Mám na to krásné vzpomínky. Tehdy ještě žil můj otec a úkoly jsme dělali společně.

Ve stejné škole studoval a učil Mirek Němeček, potkali jste se tam?

Ne, jsem bohužel starší.

Tvůj strýc je slavný fotograf světového formátu Josef Koudelka. Byl někdy Tvým učitelem nebo naskytla se Ti někdy příležitost s ním fotografie konzultovat?

Občas se mi ta příležitost naskytne a nikoho přísnějšího neznám. Přesně si pamatuji, které fotky hodnotil kladně, tak asi jednu ze sta. Myslím, že je extrémně přísný a lichotkami opravdu šetří.

Ve své tvorbě se převážně věnuješ reportážní a dokumentární fotografii, ale i zátiší a food fotografii. Bylo tomu tak vždy?

Vlastně ano. Zátiší jsem fotila vždycky ráda, dokument samozřejmě souvisí s mou vášní pro cestování a jídlo jsem začala fotit jako reklamu pro kavárnu, které jsem spolumajitelkou.

Kromě tohoto je Tvou další velkou láskou i cestování, převážně po Indii. Kdy jsi poprvé podnikla cestu do Indie, proč zrovna tam a za jakých okolností?

V roce 1998 jsem jela za dobrodružstvím, a na jiné země jsem neměla peníze; věděla jsem, že Indie je levná.

Pravidelně Indii navštěvuješ a znáš ji pohledem cestovatele. Poznáváš místa, která jsou mimo zájem turistického ruchu. Vytváříš rozsáhlé soubory fotografií. Na jaké téma se převážně soustředíš?

Za tak dlouhou dobu se každý fotograf nějak vyvíjí a hledá nové cesty. To se samozřejmě stalo i mně. Dřív mě zajímali jenom lidé, teď skoro více prostředí, kde žijí. Čím je toho na fotografii méně, tím jsem spokojenější, ale v Indii se taková místa špatně hledají.

Máš tam i jiné projekty?

Myslíš nefotografické? Podle toho, jak je to míněno. Jde mi o to, dozvědět se o životě lidí v navštívené zemi co nejvíce informací. Památky a muzea mě až tak nezajímají, na druhou stranu bez znalosti historie není pochopitelná současnost.

Kamilo, děkuji Ti za rozhovor a přeji spoustu hezkých cestovatelských zážitků a úspěšných ročníků Blatenského fotofestivalu.

Kamila Berndorffová: Indie, 2017

Kamila Berndorffová: Zátiší, 2021

13.8 Karel Prskavec

Žiješ v Liberci, od mládí fotografuješ analogovým fotoaparátem, později přecházíš na digitální, pravidelně vystavuješ své soubory na prestižních fotofestivalech, svých i společných výstavách. Přibliž nám, co bylo impulsem k tomu, že jsi začal studovat fotografii právě na ŠKF v Praze, vždyť ve svém okolí bys jistě našel i jiné školy nebo další možnosti studia fotografie.

> *V době, kdy jsem se rozhodoval o studiu fotografie se zaměřením na nové digitální médium, moc škol nebylo. Jestli se dobře po těch letech pamatuji, tak Pražská škola fotografie skomírala a masivně začal působit IDIF. Já jsem hledal osobnější přístup a navštívil jsem Školu kreativní fotografie, kde jsem Mirkovi Němečkovi ukázal několik svých fotek. Ten vytáhl knihu Franco Fontany, jestli toto by mě bavilo a mně bylo okamžitě jasné, že jsem našel člověka, který hned pozná potenciál svých studentů, a přihlásil jsem se.*

Prvním kurzem, do kterého ses přihlásil ve školním roce 2005/2006 byl rovnou akreditovaný rekvalifikační kurz. Uvažoval jsi v té době o tom, že si přímo založíš fotografickou živnost, nebo Tě kurz zaujal svým širokým spektrem výuky?

Karel Prskavec: ze souboru Krajiny ticha

Karel Prskavec: ze souboru Krajiny osamění

Karel Prskavec: ze souboru Krajiny osamění

O fotografické živnosti jsem tehdy neuvažoval. Chtěl jsem, aby fotografování bylo mým koníčkem. Rekvalifikační kurz jsem si vybral, abych zvládl řemeslné základy, hlavně se zaměřením na pro mě nový digitál. Takže mě zaujala šíře a rozsah kurzu a možnost vyzkoušet si různé žánry.

Od roku 2014 pokračuješ ve studiu v tzv. nekonečném kurzu, ve kterém jsme se dokonce spolu sešli a od té doby i několikrát pravidelně potkávali. Proč jsi zvolil tento kurz a pokračuješ ve studiu i v současnosti, či nikoliv?

Po zvládnutí řemesla jsem si vybral nekonečný kurz, abych se naučil pracovat hlouběji na fotografických souborech. To je nekonečné téma a pro mě je důležitá zpětná vazba znalého člověka a citem pro osobitost studenta (viz bod 1). Myslím, že tímto studiem se vyhýbám slepým uličkám a každá konzultace mi pomáhá uvědomit si, co mi fotografované téma přináší, co pro mě znamená, a zároveň, jestli je srozumitelné i pro jiné lidi. Pojmenováním obsahu fotografií dokáži lépe zacílit na podstatu souboru a jít tak hlouběji k jádru. Ve studiu pokračuji i pro letošní a příští rok.

Tvůj soubor fotografií byl naposledy vystaven loni na 18. ročníku Blatenského fotofestivalu a měl téma „Barva“. Je Tvůj svět barevný nebo spíše černobílý?

Mé začátky s fotografií byly černobílé a cca 15 let, kdy už jsem se fotografií zabýval soustavněji a vážněji (členství v tenkrát prestižním Fomaklubu atd.), snil jsem o barvě. To mi přinesl digitál a barva je pro mě stále výzvou, které se chci věnovat (viz bod 1 – Franco Fontána).

Tvůj nejoblíbenější fotografický žánr?

Začal jsem focením krajiny, rád jsem jezdil na „moravské Toskánsko“. Postupně jsem začal vyhledávat intimnější náměty a začal fotit asi můj nejznámější

soubor „Krajiny osamění“. V tomto souboru se zajímám o působení člověka, jak se svou činností podepisuje na krajině, aniž by byl zobrazen. V době covidu, kdy nebylo možné cestovat, jsem si začal více všímat svého okolí a detailů městské krajiny. To je i základ souboru „Místa“, vystaveného letos v Blatné.

Změnila škola tvůj úhel pohledu na svět?

Studium na Škole kreativní fotografie ani moc nezměnilo můj pohled na svět, ale zásadně prohloubilo přístup k jeho zaznamenání a zobrazení. Naučilo mě systematické práci na souborech, lépe rozumět svým fotografiím a tím i lépe rozumět sobě samému.

Co považuješ za svůj největší úspěch?

Obecně je pro mě největším úspěchem, že dokážu používat barvu tvůrčím způsobem. To se projevilo i úspěchem, že jsem byl vybrán na Fotofestival do Blatné v roce 2023, jehož tématem barva byla.

Čím nejraději fotografuješ?

Mým zamilovaným aparátem byl Sinar, který umožňuje práci s optickou osou. Dnes už jsem líný se s ním nosit, tak jsem si pořídil postarší digitální Hasselblad.

Karel Prskavec: ze souboru Krajiny osamění

Další, co v poslední době zkoušíš, je tvorba a střih videa. Vítězí video nad fotografií, či nikoliv?

V letech 2021–2022 jsem absolvoval studium kurzu Jak stvořit film? na Free Cinema. V kurzu nás pedagogové z FAMU seznámili s celým procesem vzniku filmu a umožnili nám pod jejich vedením film i natočit. To se mi z časových důvodů nepovedlo, ale v jednom filmu spolužáka jsem si zahrál. Hlavní přínos spatřuji v pochopení filmové řeči, ale alespoň zatím o filmování neuvažuji a chci se věnovat fotografování.

A tvé plány do budoucna?

V příštím roce plánuji odchod do důchodu a ještě více se věnovat fotografování.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji dobré světlo.

13.9 Simona Kalašová (Kala)

Pokud si dobře pamatuji, tak jsme se spolu v žádném kurzu osobně nepotkaly, ale od začátku studií v ŠKF se pravidelně vídáme na nejrůznějších akcích pořádaných školou, ať už to byly kolektivní školní výstavy, Blatenský fotofestival anebo tzv. za školou, tedy na přátelských setkáních lektorů a studentů. Obě studujeme ITF FPF SU v Opavě, ale připadá mi, že se stejně vracíme do svého rodného hnízda ŠKF. Vnímáš to stejně?

ŠKF pro mě bude vždy významnou školou. Dala mi hodně a navíc mám ráda, jak zakladatel školy Mirek Němeček uvažuje o fotografii. Navíc, nikde jinde jsem se nesetkala s tak pečlivým rozborem „domácích" úkolů.

Než se dostaneme k dalším otázkám, tak by mě zajímaly Tvé úplné začátky fotografování. Kdy a jak to všechno začalo?

Můj obdiv k fotce jako médiu sahá ještě k mým studiím na základní a střední škole. Pamatuji si, jak jsem si vystřihovala fotky z časopisu Post, který po revoluci vydávala agentura Radost. Post byl pro mě zjevením a neskutečným vizuálním zážitkem. Hodně jsem také v dalších letech navštěvovala fotografické výstavy. Vzpomínám třeba na Nan Goldin v Rudolfinu v roce 1999. Tehdy jsem pochopila, jak silné dokážou fotografie být.

S focením jsem začala koketovat později. Po vysoké škole, to bylo někdy na začátku milénia, jsem nastoupila do internetové redakce

Simona Kala: ze souboru Co zůstává

zahraničního vysílání Českého rozhlasu. Rozjížděli jsme tu první internetové vysílání a často jsme pracovali s digitálem. Už tehdy nám totiž ze statistik vyplývalo, že čtenější (poslouchanější) jsou webové příspěvky s fotkou. Tak jsme fotili a učili se s Photoshopem.

Aktivněji jsem ale začala fotit vlastně až na konci mé čtvrté mateřské dovolené. Tehdy jsem od manžela dostala jako dárek k narozeninám kurz "Fotíme na mobil" s Honzou Šibíkem. Honza tenkrát přestal pracovat v Reflexu a začínal s kurzy. Běhali jsme s mobily po staré Praze a snažili se dělat street fotku. Dostala jsem za snímky velkou pochvalu a to mě povzbudilo. Zkusila jsem pár kurzů ve večerní FotoŠkoda škole u Pavla Scheuflera a pak už následovala ŠKF. Začala jsem cítit potřebu dozvědět se o fotce víc a rozhodla jsem se zkusit posléze přijímačky na ITF. Přijímačkový soubor jsem si připravovala také na ŠKF.

Čím Tě tehdy fotografie oslovila? Byla to ještě analogová nebo už digitální? Popř. čím Tě fotografie oslovuje dnes, tedy s odstupem času?

Vlastně je mi jedno, jak fotografie vzniká, jestli analogově nebo digitálně. Nejvíc mě fascinovala a fascinuje ta magie uchování prchavého okamžiku, a jak různě se s tím dá pracovat, od dokumentární fotky až po vizuální umění. Sama fotím pouze digitálně.

Co bylo hlavním důvodem k rozhodnutí, že budeš studovat fotografii?

Byla jsem hladová po dalších informacích a zkušenostech. Fotografování se pro mě stalo skvělým relaxem i adrenalinem. S tak velkou rodinou, kterou máme, je ale těžké řídit si dobře samostudium. V ŠKF jsem volila víkendové kurzy a ITF je založená na kombinovaném studiu, konzultace probíhají také o prodloužených víkendech. To rozhodlo.

Jak jsi zjistila, že existuje ŠKF? A proč bylo Tvé rozhodnutí právě pro tuto školu?

Udělala jsem si průzkum pražských fotografických škol. ŠKF měla širokou nabídku kurzů. Taky jsem se poptávala a četla nějaká doporučení na diskuzích.

Kterým kurzem jsi začínala?

Nejdříve jsem se tu rekvalifikovala na fotoreportéra a pak jsem se již rozhodla pracovatna přijímačkovém souboru na ITF. To bylo na kurzu zaměřeném na tvůrčí fotku, už si ale nevzpomenu na přesný název. Také jsem zde absolvovala kurz k dějinám fotografie. Myslím, že bez této průpravy bych neměla šanci přijímačky zvládnout, testy a ani talentovky.

Byly ještě nějaké následující kurzy nebo workshopy? I mimo ŠKF…

Tím jsem s kurzy na ŠKF skončila. Ještě jsem několikrát s Mirkem Němečkem konzultovala své další fotky. Dám hodně na jeho názor a cením si jeho rad. Dále jsem ještě absolvovala workshop s Davidem Gaberlem v Praze a pak také s Radkem Kalhousem v Pardubicích.

Kterému žánru se věnuješ nejvíce a máš svého oblíbeného autora?

Nejvíc mám ráda asi subjektivní dokument. A velmi obdivuji fotografky

Simona Kala: ze souboru Co zůstává

Simona Kala: ze souboru Co zůstává

Jitku Hanzlovou, Rebeccu Norris Webb nebo Rinko Kawauchi. Také mě pořád hodně baví Wolfgang Tillmans.

Bylo to tak vždy nebo Ti škola změnila názor i úhel pohledu?

Když jsem navštěvovala ŠKF, byla jsem na začátku objevování a s chutí jsem se seznamovala s prací všech možných fotografů. ŠKF mi pootevřela dveře do tohoto pestrého světa. A co se samotného focení týče, na ŠKF a i nyní, během magisterského studia na ITF, si stále ráda vyzkouším cvičení, která bych sama od sebe asi nikdy nedělala. Třeba produkt nebo módu. Subjektivní dokument u mě ale zatím pořád vítězí.

V čem vidíš hlavní přínos ŠKF?

Na ŠKF je to skvělý mix všeho. Já si asi nejvíc cením toho, že tady mají učení o fotce opravdu rádi. A že to není jenom o tom, jak a kdy správně zmáčknout spoušť, ale že dělat fotky je vlastně svého druhu životní filozofie. Navíc, cítila jsem se tu opravdu bezpečně. Zpětná vazba na fotocvičení nikdy nebyla demotivující. Když se něco úplně nepovedlo, zůstala radost a chuť zkusit to jinak. Toho si opravdu považuji.

Simona Kala: ze souboru Jižní Město

Simona Kala: ze souboru Jižní Město

Simona Kala: ze souboru Jižní Město

Mám tě spojenou se dvěma velkými soubory. První z nich jsi věnovala svým dětem, resp. jejich věcem, které se ztratily v bytě a následně byly někde objeveny, většinou na místě, kde to nikdo nečekal. Některé fotografie z tohoto souboru se staly téměř ikonickými a byly použity k propagačním materiálům ŠKF. Byly součástí výstav školy i Blatenského fotofestivalu. Krásné téma, velice vtipně a precizně zpracované. Jak vznikal tento soubor? A bylo to během studia na ŠKF?

Tento soubor se rodil pomalu a nakonec jsem ho dotáhla právě jako ten, který jsem prezentovala na přijímačkách na ITF. Role Mirka Němečka byla naprosto zásadní. Na tohle téma jsem nosila fotky na jeho kurz. Myslím, že ho to bavilo a povzbuzoval mě k systematické práci. Nakonec mi hodně pomohl ve finálním výběru. Mirek má ohromný cit pro to, jak fotky za sebou řadit, pro naraci, takže bez něho by možná ani nevznikl a nevypadal tak, jak vypadá.

Nenapadlo Tě v souboru pokračovat s odstupem několika let?

Ne. Považuji to téma za vyčerpané. Bylo to krátké období, kdy naše poslední dcerka vstupovala do předškolního věku a dopoledne byly všechny čtyři děti pryč ve školkách nebo školách. V ztichlém domě však po nich zůstávaly všude možně různé věci, které bych jako matka měla uklidit

a vše dát do pořádku. Kolikrát to ovšem byla tak kouzelná zátiší, jež vlastně odrážela to, co právě spolu doma žijeme, že jsem radši vzala foťák a nafotila jsem si to.

Druhý rozsáhlý soubor je věnován Jižnímu Městu v Praze. Začal vznikat taktéž v ŠKF nebo již v Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kde byl tématem Tvé bakalářské práce a následně vystaven v rámci Otevřené scény na Blatenském fotofestivalu v letošním roce? Je tvořen několika fotografickými žánry jako např. nalezeným zátiším, dokumentem, subjektivním dokumentem a vyniká propracovanou skladbou obrazu vč. té barevné. Stejná otázka, kdy a jak vznikal tento soubor?

Na Jižním Městě jsem vyrůstala a ten prostor je opravdu zvláštně bizarní. Fotograficky jsem Jižák začala ohledávat tak před třemi lety. Fotila jsem tu řadu školních cvičení. Moji sestru, která tu bydlí v bytě po rodičích, na předmět Dity Pepe Fotografický portrét. A taky pro Barevné skladebné postupy, Architekturu a vlastně i Plastiku, vše pro předměty Pavla Máry. Nakonec jsem některé z fotek, spolu s novými použila i pro předmět Dokumentární publikace, kterou nás učil Jindra Štreit a Otakar Karlas. Dát dohromady maketu knížky byla pro mě nová zkušenost. Moc jsem si nevěřila, a tak jsem si zašla pro radu a podporu zase za Mirkem

Simona Kala: ze souboru Jižní Město

Němečkem. Opět mě dokázal nasměrovat tak, že to dobře dopadlo. Nakonec jsem si tohle téma zpracovala pod vedením Tomáše Pospěcha i jako praktickou bakalářskou práci. Z předchozích fotek jsem použila jen dvě, ale představovaly základní kameny souboru.

Jeho hodnota bude doceněna až po několika letech, pracuješ na něm i nadále?

Na rozdíl od prvně zmiňovaného „dětského" souboru, Jižní Město rozhodně pro mě vyčerpané není. Jezdím tam párkrát do týdne i za prací, takže bych tu moc ráda ještě fotila a pokračovala dál. To místo se neskutečně rychle mění. Kdo ví, co bude za několik let. Fascinuje mě a dráždí. Je tu tolik kontrastů a podivností…díky focení jsem si k němu našla úplně jiný vztah. Když jsem se odtud plná mindráků v 17 letech stěhovala do centra Prahy, myslela jsem, že se sem už nikdy nevrátím. Všechno je jinak a nakonec jsem Jižnímu Městu věnovala i teoretickou bakalářskou práci „Jižní Město ve fotografii". Myslím, že i díky tomu mu teď rozumím mnohem lépe.

Děkuji za rozhovor a přeji dobré světlo.

13.10 Eduard Palíšek

Fotografie a fotografování je tvůj velký, celoživotní koníček, který vstupuje do tvého života takřka každý den a v nejrůznější podobách. Zajímáš se o analogovou i digitální fotografii, o veškerou fototechniku, následnou postprodukci, navštěvuješ zahraniční fotofestivaly, na našich prestižních pravidelně vystavuješ své soubory. Tvoje fotografie jsou dále součástí nejrůznějších kolektivních výstav vč. soutěže Czech Press Photo. Studuješ v Institutu tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě, kde v letošním roce zakončíš bakalářské studium. Jak probíhala Tvoje příprava k přijímacím zkouškám na tuto vysokou fotografickou školu?

Na teoretickou část zkoušky jsem se připravoval podle zveřejněných okruhů z minulých let. Podrobnosti jsem si dohledával na internetu a ve fotografických knihách. Klíčovým pro mě byl jednodenní kurz na ŠKF, který pořádal Mirek. Je rozený pedagogický talent. Díky jeho strukturovanému výkladu a přehledné prezentaci jsem si dal vše, co jsem znal, do souvislostí a hodně nového se naučil.

Konzultoval jsi v ŠKF svůj soubor fotografií, který jsi předkládal k talentové zkoušce?

S Mirkem proběhla jedna konzultace k souboru pro talentové zkoušky.

Jeho pohled a rady byly zajímavé, svůj soubor jsem si ale nakonec sestavil bez jeho pomoci.

Část fotografií z Tvého rozsáhlého souboru nazvaného „Emo Riot“ byla vystavena v roce 2022 na jubilejní společné výstavě ŠKF v galerii Ambit v Praze. Můžeš nám přiblížit vznik těchto ojedinělých portrétů?

Jednou z oblastí fotografie, kterou mám rád a hodně se jí věnuji, je street fotografie. Při fotografování lidí bez domova v centru Prahy mě zaujala dvojice dívek, která šla po Václaváku směrem k Národnímu muzeu. Byly velmi zajímavé, měly extravagantní malování i oblečení. Nejprve jsem se ostýchal, pak jsem ale sebral odvahu, doběhl je a požádal, jestli je mohu vyfotit. Souhlasily. Hezky jsme si popovídali. Slíbil jsem jim, že jim fotky pošlu. Když jsem večer zpracovával nafocené soubory, napadlo mě, že by bylo zajímavé zkusit nafotit soubor dívek, které se líčí a oblékají ve stylu emo nebo gotik. Tak jsem začal cíleně tyto typy vyhledávat. Nechtěl jsem je fotit tajně teleobjektivem. Chtěl jsem zachytit jejich pohled a výraz. Proto jsem je všechny fotil Leicou s 35mm objektivem. I přes několik odmítnutí, která jsem respektoval, se mi nakonec podařilo naučit se, jak dívky oslovit a portrét vyfotit. Vystavované fotografie mají formát 75 × 75 cm a byly vytištěny ve studiu Karla Poneše.

Který žánr fotografuješ nejraději? Je to dokument nebo portrét? Soudě podle tvých fotografií bych řekla obojí, pletu se?

Eduard Palíšek: ze souboru Emo Riot

Eduard Palíšek: ze souboru Emo Riot

Eduard Palíšek: ze souboru Emo Riot

Nepleteš. (se smíchem) *Mám rád oba žánry. Každý mě obohacuje něčím jiným. Dokument a street fotografie jsou velkou relaxací. Fascinuje mě zachycovat okamžiky, které se již nikdy opakovat nebudou. Na každé fotoprocházce nějaké zajímavé fotky ulovím. Když ale delší dobu nemohu jít fotit, mám pak pocit, že nic nevidím. Chce to hodně se zklidnit, nespěchat, vnímat a předvídat.*

Portrétům jsem propadl díky předmětu o svícení s Marianem Benešem. Velice mě bavilo nastavovat světla a vytvářet tak specifickou světelnou atmosféru. Na začátku to bylo vše metodou pokus-omyl. Hodně jsem si o technikách svícení nastudoval. Pořídil jsem si potřebnou techniku a začal jsem fotit svůj velký soubor fotografických triptychů „Výjimeční lidé". To je úplně úžasná věc. Začal jsem s focením svých dobrých známých, později jsem si modely začal vyhledávat, někteří si vyhledali mě. Nejenom, že vznikají fotky lidí, kterých si moc vážím, ale mám příležitost tyto lidi lépe poznat. Na rozdíl od street fotografie, u které si i přes hodně nachozených kilometrů odpočinu, u focení

portrétů se vždy hodně zpotím a vložím do toho hodně energie. Možná to je tím, že fotit portrét je mnohem větší odpovědnost než fotit street. Tam mě maximálně mrzí, že přijdu o záběr, který nestihnu zachytit nebo ho vyfotím špatně. U portrétů se očekává, že to nafotím dobře, a nemohu si dovolit přijít za modelem znovu a říct, nevyšlo to, zkusme to ještě jednou.

Viděla jsem Tvé fotografie, jak barevné, tak i černobílé. Ke kterým máš blíže?

Nebudu opakovat klišé o tom, že černobílá fotka jde víc do hloubky a barevná zůstává na povrchu. Od dětství jsem fotil na černobílý film. Má to pro mě pořád velké kouzlo. Street fotografii fotím téměř výhradně černobíle a na čtvercový formát, který mám moc rád. U dokumentu a portrétu volím barvu nebo černobílou podle záměru a obsahu.

Děkuji Ti za rozhovor a přeji dobré světlo.

Eduard Palíšek: ze souboru Emo Riot

12. Seznam zkratek a symbolů

A

Albrechtová Markéta 76
Andělová Magda 75
Arbus Diane 48, 122
Avanesian Garik 148

B

Balajka Petr 103
Baňka Pavel 85
Barčanský Martin 77
Baron Matyáš 69
Bečvářová Iva 78, 82, 93, 96
Behuliak Michal 78
Beneš Marian 163
Berit Pavel 77
Berndorffová Kamila 10, 60, 61, 76, 105, 106, 147, 149, 150,151
Bezděk Libor 60
Birgus Vladimír 85, 103, 143
Blaho Ondřej 99
Blahová Barbora 78
Blažíček Petr 88
Bohuslav Jiří 72, 85
Borecká Klára 78
Boukal David 55, 56, 57
Brůhová Kateřina 68
Búryová Daniela 77, 82, 83, 87, 92, 93, 98
Buxbaum Jindřich 98

C

Capoušková Iva 99
Cartier-Bresson Henri 48
Coufalová Aneta 96

Č

Čančík Jan 77
Čejka Vlastimil 92
Čejková Lucie 76, 81, 82, 86, 89, 92, 93
Černá Andrea 74
Černý Pavel 17, 103
Červená Kateřina 76, 81, 86, 89, 93

D

Dachtler Petra 78
Dětinský Radek 88
Drtikol František 55, 57
Dujková Markéta 85
Dvorská Ivana 88

E

Eisenhamerová Pavlína 150
Erban Luděk 78, 82
Ernest Jiří 68

F

Faktorová Alena 99
Faltusová Eva 75, 81, 93

Faltusová Naďa 78, 82, 83, 87, 92
Faltusová Vrtišková Eva 75
Faltýnková Lucie 82, 83, 87, 92
Festová Silvie 76, 81, 86, 89
Fialová Vladimíra 76, 81
Filková Jana 77, 81, 82, 93
Fontana Franco 112, 152, 153
Fridrichová Daniela 77
Fridrichová Irena 60
Fridrichová Michaela 77, 78, 82
Fridrichová Mira 85
Fröhlichová Marcela 77, 78
Fučíková Martina 75, 80, 93

G

Gaberle David 157
Gajdoš Bob 96, 98
Gališin Peter 72–73, 79, 85
Giacomelli Mario 112
Glos Hynek 117
Goldin Nan 155
Grabicová Lenka 74, 80, 91
Gröning Bruno 122

H

Hájek Radim 73, 74, 79, 80, 93
Hájková Jana 80
Handrejch Jan 72
Hanke Jiří 57, 97, 99, 104
Hanke Michael 55, 57, 104
Hankeová Jiřina 57, 97, 99, 104
Hanzlová Jitka 158
Havelková Jolana 55, 56, 104
Hekrdlová Alice 76, 81
Helan Bedřich 27, 91, 92
Herel David 69
Hnilicová Jana 60
Hodek Eva 28, 29, 30, 31
Hojdar Rudolf 76, 81, 86, 89
Holá Marie 80
Holub Tomáš 54, 69, 81, 82
Holubcová Kateřina 99
Holý Stanislav 80
Holzapfel Alex 97
Hončová Kateřina 91
Honskus Jiří 116
Horník Jan 72
Hrochová Monika 77
Hromádková Ilona 96, 98
Hronová Vendula 83, 87
Hrubý Martin 68
Husák Jiří 82

CH

Chadim Tomáš 72, 73, 79, 81, 82, 93
Chlad Viktor 72
Chochola Václav 48
Chocholová Blanka 148
Chudáčková Gabriela 77

I

Illésová Lucie 73, 79, 85
Indráčková Mirka 77

J

Jaklová Daniela 73, 98
Jakovlev Andrej 68, 73, 74, 79, 93
Jásková Dita 74, 80, 93
Jeřábková Petra 6, 10, 75, 80, 82, 83, 87, 92, 93, 105, 122, 123, 124, 125, 127
Jiroutová Monika 77
Jirovská Ivana 76, 81, 86, 89
Jiskra Petr 40, 68, 73, 74, 85
Juřenová Zuzana 75

K

Kafková Anežka 74, 80
Kala Adam 99
Kalašová (Kala) Simona 10, 72, 76, 81, 82, 83, 87, 92, 93, 105, 106, 155, 156, 157, 158, 159, 160
Kalhous Radek 157
Kalová Andrea 69, 82, 93
Kamenická Radka 27
Kamiński Piotr 77
Karlas Otakar 6, 160
Kavan Jan 117
Kawauchi Rinko 158
Kettnerová Jana 77
Klimešová Dana 98
Klímová Šárka 75, 91, 92, 93
Klinderová Eva 74
Klobása Pavel 74, 75
Klváček Stanislav 88
Kodera Radovan 60
Kolář Pavel 75, 93
Kompas Stanislav 96
Konopásková Magdaléna 98
Koňová Alexandra 74
Konvička Jan 88
Kopečná Dana 98
Kortus Jaroslav 148
Kořínek Ondřej 75
Koudelka Josef 122, 145, 150
Krajčová Veronika 98
Kratochvíl Antonín 85
Krejčí Petr 72
Krejčová Jitka 81, 86, 89, 91, 93
Krejčová Lenka 83, 87, 93, 96
Krůs Josef 116
Kružíková Veronika 98
Kšír Libor 73, 79, 84, 85, 89
Kubačáková Markéta 68, 88
Kučerová Iveta 75
Kučerová Jana 76, 77
Kučerová Johana 99
Kulhánková Radka 77
Kulifajová Karolína 77
Kuneš Aleš 20, 94
Kupčáková Jana 10, 40, 50, 52, 53, 55, 63, 65, 72, 74, 75, 76, 80, 81, 82, 83, 86, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 105, 106, 119, 134, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 145, 147
Kupková Barbora 78, 99
Kůsová Miroslava 77
Kybalová Marcela 77, 81, 91, 92
Kyndrová Dana 85
Kyzivátová Šárka 77

L

Labuťová Jana 62, 68, 81
Lachman Jaromír 79
Langrová Nicole 76, 81
Leitnerová Helena 78
Lhotáková Ivana 97, 100
Linhartová Eva 73, 85, 89
Linhartová Markéta 73, 79, 85
Lomecký Oldřich 81

M

Mališová Veronika 87
Malůšek Marek 103
Mára Pavel 160
Marečková Lenka 76
Mašková Markéta 77, 78, 82
Mašlejová Veronika 78, 93
Matějů Věra 85
Matela Pavel 39, 68, 106
Mazur Tomáš 88

Medenčević Hadis 10, 76, 81, 86, 89, 93, 105, 143, 144, 145, 146, 147
Mešková Mária 98
Míčová Lucie 78, 82
Middleton Tara 76
Michajlov Lucie 76, 81, 86, 89
Miškovská Irena 76, 81, 86, 89
Mlčoch Jan 55, 57, 103, 104
Moravcová Ivana 78
Mouder Adolf 76, 81, 86, 89
Moucha Josef 55, 56, 57, 104
Mrázková Daniela 103
Mrkos David 82, 84, 96, 99

N

Navrátilová Petra 77
Němeček Miroslav 4, 6, 10, 11, 17, 18, 20–24, 26–30, 32, 35, 38, 41, 44, 46, 47, 54, 60–62, 70, 74, 75, 77, 80–83, 85–89, 93, 95, 97–99, 101, 102, 105, 106, 116–118, 120, 121, 125, 130–133, 136, 137, 143, 146, 149, 150, 152, 155, 157, 159, 160–161
Němečková Lenka 6, 7, 10, 32, 38, 64, 67, 82, 84, 87, 93, 105, 106, 110, 112, 114, 115
Němečková Šárka 74
Noha Matěj 74, 80, 93
Nosek Jaroslav 74
Nováková Kateřina 77
Nováková Monika 69, 78, 82–83, 84, 87, 93
Novotná Jaroslava 77, 78, 83, 84, 87, 93
Novotná Květa 98
Novotný Karel 40, 69, 84, 85, 88
Novotný Miloň 31
Nýdlová Vlasta 76, 81, 93

O

Ondroušková Renáta 73
Ondrušová Jaroslava 77, 83, 93

P

Palasová Dana 75
Palíšek Eduard 10, 83, 92, 105, 106, 161, 162, 163, 164
Papoušek Jiří 97
Pařík Karel 147
Pěničková Jana 76
Pepe Dita 160
Pešek David 78
Pešková Hana 78, 83, 84, 92, 93, 96
Pešková Markéta 78
Petrovič Michal 80
Petrželka Alexandr 81, 86, 89
Píšová Michaela 76
Pleskot Kollárová Katarína 91
Plhák Vojtěch 77
Podestát Václav 6
Pokorná Ivana 98
Poneš Karel 162
Popelová Lenka 77
Posltová Monika 79, 84, 85, 88
Pospěch Tomáš 148, 161
Pospěchová Eva 79
Poulová Helena 83
Pražáková Pavla 77
Prchalová Ivana 76, 81
Prekop Rudo 56
Prokopová Marcela 74, 76, 81, 86, 89
Prskavec Karel 10, 75, 76, 78, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 91, 93, 105, 106, 152, 153, 154
Průžková Kateřina 73
Ptáček Josef 148
Pužmanová Lenka 99

R
Reimerová Martina 75
Remešová Vendula 78
Repiská Adriana 75
Režová Marta 74, 80, 81, 91, 93
Richterová Sára 75, 80
Rössler Jaroslav 55, 57
Roubal Ivan 77, 78, 83
Rucká Šárka 83
Růžička Jan 83

Ř
Řeháčková Kristýna 77

S
Sailer Jiří 85
Sandrová Monika 69, 77, 82, 83
Santler Jaromír 10, 20, 28, 46, 51, 59, 63, 64, 75, 80, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 93, 95, 97, 99, 105, 106, 128, 129, 131, 132, 134
Saudek Jan 85
Scheufler Pavel 26, 103, 116, 156
Sekyra Libor 89
Schott Jiří 75
Sikytová Barbora 98
Silverio Robert 26, 116
Skalská Věra 75
Skulil Oldřich 98
Smejová Bernardeta 99
Sochorová Ilona 79
Soukupová Nicola 74
Stanko Vasil 55
Stano Tono 55
Stejskalová Barbora 69, 80, 81, 88
Stojan Jan 76, 81, 86, 89
Strnadová Renata 76, 81, 86, 89
Středa Josef (Pepa) 92
Stuchlová Tereza 76, 81, 86, 89
Sudek Josef 55, 57
Suková Agáta 99, 100
Süssová Renáta 75, 76, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 92, 93
Svobodová Kateřina 6
Sýkora Jan 78, 83, 84, 87, 93
Szabo Lubomír 73, 85
Szabová Radka 77

Š
Šerá Soňa 69
Ševčík Marek 77, 99
Šibík Jan 26, 156
Šilerová Eliška 99
Šilerová Naďa 77
Šimánek Vít 55, 56
Šindelář Pavel 78
Škoch Jiří 26
Šmok Ján 19, 20, 26, 29, 116
Šofrová Libuše 76
Štěrba Pavel 148
Štreit Jindřich 48, 61, 85, 148, 160
Švolík Miro 55, 85, 104

T
Talich Pavel 83, 88, 89, 93
Tichý Miroslav 48
Tichý Zdeněk 73, 81, 85, 86, 89, 91, 92
Tilberg Konstantin 76, 81, 86, 89, 91
Tillmans Wolfgang 158
Tobořík Petra 98
Tormová Jana 74, 80, 91
Trčková Helena 83
Trousilová Gabriela 78, 83, 84, 87, 92, 93, 96
Trump Donald 56

Trusková Miroslava 97
Tydlitát René 91

U
Uher Lukáš 96

V
Vacková Jana 98
Vágner Radek 75
Vajner Zdeněk 72, 74, 75, 80, 81, 83, 84, 86, 87, 89, 90, 91, 93
Valášková Šárka 77, 83, 84, 87, 93
Vaněk Jiří 27, 39, 69, 81, 106, 117
Varga Kamil 56
Vavrochová Markéta 74
Velkoborský Petr 20, 94
Veselá Zuzana 91, 93
Veselý Jakub 78
Větrovcová Hejná Radka 76, 81, 86, 89, 91
Vitouš Martin 74, 76, 81, 86, 89
Vlášek Václav 19, 26, 28, 116, 150
Vojtová Kateřina 93
Vondrouš Roman 55, 56, 85, 97, 99, 105, 149
Votava Jiří 73, 79
Vrtišková Eva 74

W
Waksmundský Aleš 79, 84, 85, 88, 89
Webb Rebeka Norris 158
Wojciechovska Marta 76, 91, 93

Y
Yushkevich Yana 91

Z
Zajačíková Zuzana 73, 85
Zátorský Jan 72
Zavadilová Lenka 83, 98, 99
Zbořilová Zuzana 73
Zieglerová Gabriela 76, 81, 86, 89
Zumr Tomáš 74, 80, 81, 93
Zykanová Irena 83, 84, 87, 92

Ž
Židův Eva 78, 83, 84, 87
Židův Michael 78, 83, 84, 87
Žitňanská Klára 85
Župník Peter 56
Žůrková Ondrášová Miroslava 77, 82, 92

Škola kreativní fotografie
Teoretická bakalářská práce
Renáta Süssová

Slezská univerzita v Opavě
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Institut tvůrčí fotografie
Opava 2024

Obor: Tvůrčí fotografie
Vedoucí práce: prof. Mgr. Václav Podestát
Oponent: MgA. Roman Vondrouš

Fotografie na obálce: Ing. Karel Prskavec
Grafická úprava a sazba: Lenka Pužmanová
Počet stran: 172
Počet normostran ve vlastním textu: 83,7
Celkový počet znaků včetně mezer ve vlastním textu: 150 663
Počet znaků včetně mezer celkové práce: 261 042

Renáta Süssová © 2024